

TRENER

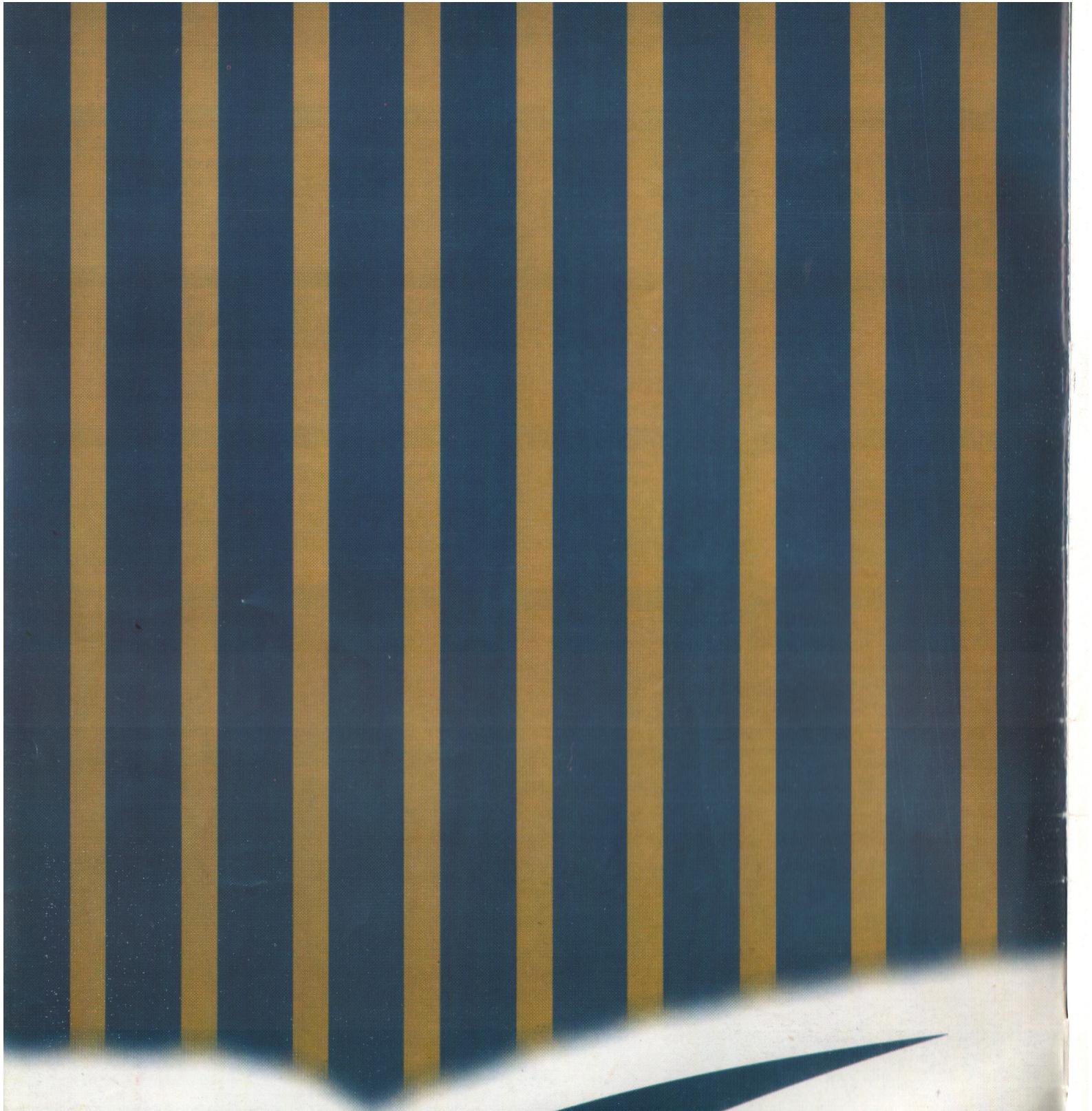
ČASOPIS UDRUŽENJA KOŠARKAŠKIH TRENERA JUGOSLAVIJE

**Aco Petrović:
Najlepše
i najteže
stvoriti
igraća**

**Ivković i Obradović:
U Sidnej s oprezom i optimizmom**

11000 Beograd
Maksima Gorkog 153

Tel: (011) 344-3754
344-3769
Tel./faks 344-3820

INTERNACIONAL

TRENER

ČASOPIS UDRUŽENJA KOŠARKAŠKIH TRENERA JUGOSLAVIJE

U mesto komentara

Seminar

Tradicionalni avgustovski seminar za trenere seniorskih saveznih liga ove godine biće održan od 26. do 27. avgusta u Sportskom centru Šumice.

Mada je i to već tradicija, čini se da će ovogodišnji seminar u svim elementima biti na visini ugleda i nivoa onih kojima je namenjen, od organizacije, preko izbora predavača do trenerskog paketa koji je uračunat u kotizaciju od 200 DEM u dinarskoj protivvrednosti. Uostalom, svi ovi detalji definisani su već 12. juna, na sednici Upravnog odbora UKTJ kojom je predsedavao Dušan Ivković, predsednik i kojog je posle dužeg vremena prisustvovao i Miodrag Baletić, član Upravnog odbora iz Crne Gore.

Predavači i teme:

Evo i onog suštinskog podatka za ovaj seminar, a to su predavači i teme:

Željko Obradović će govoriti o temi koja je od posebnog značaja, a to je: Napad i nova pravila koja će se primenjivati u novoj sezoni.

Dušan Vujošević će govoriti o temi: Odbrana po celom terenu u duhu novih pravila.

Milivoj Jovičić će govoriti na temu: Igra kontakta u okviru sudijskih pravila.

Branko Lozanov, trenutno najkompetentniji tumač novih pravila FIBA, što je i tema ovog broja, celovito će pribлизити ovu temu učesnicima seminara.

Aleksandar Avakumović će govoriti o organizaciji takmičenja igrača od 13 i 14 godina po pravilima FIBA.

Gost predavač na ovom seminaru biće trener švedske reprezentacije koja će tih dana boraviti u našoj zemlji.

Trenerski paket:

- Video-kaseta Američka trilogija: Bobi Naji, Pit Njuel i Meč ap zona 1:3:1

- Knjiga Slave Stojkovića PROFESOR, posvećena nedavno premi nulom profesoru Aci Nikoliću.

- Knjiga koja je prošle godine najprevođenija u Evropi Rikardo Karmaneti: Više od trenera

- Knjiga autora Lute Pavlovića i Ranka Žeravice: Šut

- Video-kaseta Bore Cenića: Sve o tehnicu.

Ovaj seminar na kome se očekuje oko dve stotine trenera seniorskih ekipa, otvoren je i za one koji su propustili dosadašnje seminare za tretere mladih selekcija, otvořice Dušan Ivković.

M. P. P.

Broj 11, jul 2000.

IZ SADRŽAJA

U susret Olimpijadi:

**U Sidnej s oprezom
i optimizmom**

Str. 4 - 6

Nova pravila igre 2000:

**Na vrhu
o(p)staju najbrži**

Str. 10 - 11

Džim Kalhun:

**Napad
u pet primera**

Str. 12 - 14

Evro kupovi:

**U tri
Yu čina**

Str. 22

U Ohridu

**Medalja
je obaveza**

Str. 32

TRENER

Osnivač i izdavač:
Udruženje košarkaških trenera Jugoslavije Beograd,
Ul. Sazonova, br. 83

Za izdavača
Milan Opačić

Glavni i odgovorni urednik
Mirko Polovina

Urednik fotografije
Miroslav Todorović

Urednički odbor
Jovo Malešević (predsednik), Milan Opačić,
Milutin Luta Pavlović, Mirko Polovina,
Zoran Radović, Mirko Stojaković,
Jovan Maksimović

Technička priprema:
DAN GRAF, Beograd, Alekse Nenadovića 19-21

Adresa redakcije:
Beograd, Ul. Sazonova, br. 83

E-mail:
uktj@EUnet.yu

Telefon:
34-00-851

Fax:
403-864

Štampa:
Standard 2, Beograd
Tiraž
1000 primeraka
List izlazi tromesečno

U susret Olimpijadi

U Sidnej s oprezom i optimizmom

Šta možete očekivati na predstojećim Olimpijskim igrama u Sidneju od naših najboljih košarkaša? Svakako ne postoje kompetentnije ličnosti koje mogu dati odgovor na ovo pitanje, od prvih stručnjaka našeg nacionalnog tima - Dušana Ivkovića i Željka Obradovića. Dokazano izuzetni stručnjaci i vrhunski profesionalci saopštili su čitaocima našeg časopisa, to znači svojim kolegama trenerima, svoje odgovore na pitanje kojim smo počeli ovaj tekst. I ne samo to. Potpuno svesni obaveza koje pred našu košarkašku reprezentaciju postavlja naša sportska javnost, a sasvim izvesno i oni sami, kojima je uvek imperativ vrhunski rezultat, u redovima koji slede, na najbolji mogući način može se pronaći u svu složenost i slojevitost ambijenta u kojem očekujemo Sidnej.

Dušan Ivković

Težak put do finala

- Naš cilj je uvek, i to javno govorimo, sam vrh u Evropi. Australija će dobro doći da vidimo gde smo danas u odnosu na američki „drimtim“. Naša najveća šansa bila je '92, ali zbog poznatih razloga u Barseloni nismo učestvovali. Biće u Sidneju interesantnih mečeva i dobre košarke - komentar je selektora jugoslovenske reprezentacije Dušana Ivkovića.

Iskusni stručnjak ne želi da ulazi u bilo kakvo detaljisanje, jer još nije poznat ni sastav naše ekipe.

- Teško je bilo šta unapred reći. Prvo da vidimo na koga ćemo moći da računamo, u kakvom će stanju igrači stići na pripreme i da procenimo atmosferu koja je jako važna i krasila je sve prethodne generacije. Tada ćemo imati jasniju sliku. Ono što je izvesno, nekolicina asova više nisu oni ambiciozni dečaci od pre. Mnogi od njih su nosioci igre u reprezentaciji i klubovima već dugi niz godina i primetan je zamor. Ulaze u neke zrele godine i mno-

gi od njih razmišljaju o oproštaju. Ne sumnjam, ukoliko za to izaberu Olimpijadu u Sidneju, da će to da urade na najbolji način, žeće da budu najspremniji. Zato verujem da možemo da stignemo do finala, mada to neće biti lako.

Koliko su asovi bili opterećeni u prethodnom periodu, Ivković potkrepljuje jednim zanimljivim detaljom.

A grupa	B grupa
Litvanijska	Rusija
Novi Zeland	Angola
Kina	Kanada
SAD	Australija
Francuska	Španija
Italija	Jugoslavija

- Mnogi od njih su odlagali, jer nisu imali vremena, a to su mi rekli, da se ožene, osnuju porodice!

I kada nisu bili kompletни „plavi“ su uvek davali i više od maksimuma. Očigledan primer je Svetsko prvenstvo u Atini, pa Ivković na komentar da ponovo možda neće igrati najbolji, kaže:

- Reprezentacija koja je otputovala na Svetsko prvenstvo bila je u medijima omalovažavana i malo ko je u nju verovao. Otišli smo sa kritikom, a vratili se kao svetski šampioni. Borili su se, znali su da reše sve utakmice kada se lomio rezultat u poslednjim minutima i sekundama. To je kvalitet koji malo koja reprezentacija ima. Zato je prerano govoriti o bilo čemu. Ima najava pojedinih igrača da ne mogu da odgovore obavezama, ali ne sumnjam da ćemo sastaviti tim koji će biti sposoban da se bori za realnu poziciju.

Od Evropskog šampionata u Rimu '91. ni na jedno takmičenje nismo otišli kao apsolutni favoriti, a poznato je sa kakkim su se znamenjima „plavi“ vraćali. O tome selektor kaže:

- Više ne možemo sa sigurnošću da kažemo kako ćemo lako da stignemo do finala. Favoriti nismo bili ni u Atini, treba se setiti da su Rusi, Litvanci i Hrvati igrali sa najjačim timovima, sa svim igračima iz NBA. To nismo bili ni u Barseloni, u Atini. Dok su drugi igrali, mi smo tri godine, u vreme kada smo imali najjači tim, bili pod sankcijama. Bilo je okupljanja u Grčkoj, samo da se sačuva kult reprezentacije, ali takmičarski motiv je nešto posebno. Ja upravo verujem da je takmičarski motiv naše najjače oružje. Izuzetno je važno što igrači imaju mogućnost da se odmore, provedu vreme u krugu porodice. Niko neće moći da ka-

že kako nismo bili u prilici da se pripremimo. Izabraćemo dvanaest najboljih igrača, mada treba već razmišljati o nadnem ciklusu. Dosta smo i do sada uradili na podmlađivanju. Kamp sa mladima je bio u tom cilju i nadam se da će uskoro neko od tih dečaka zaslužiti šansu u najboljem timu.

Selektor ističe da šampionat u Francuskoj prošle godine, treba da bude velika škola.

- Imali smo najviše problema od svih timova, ostali bez igrača kreatora, na koje se uvek zasnivala naša igra, što krasio i evropsku školu košarke. Đorđević je godinama neprikosnoven na toj poziciji, ali nije ga bilo u Francuskoj, pa su usledile povrede Obradovića i Lukovskog. Očekujem da Đorđević i u Sidneju bude lider, ali ne možemo da računamo da će od prve do poslednje utakmice igrati četrdeset minuta. Zato čemo da sastavimo tim i uradimo sve da svi budu spremni, da isključimo bilo kakvo iznenadenje. Viđećemo u kom stanju će biti Saša Obradović posle operacije i jednogodišnje pauze, takođe Lukovski koji je imao nešto slabiju sezizu.

Italijani, evropski prvaci, igraju bez klasičnog pleja, sa Meneginom i Bazileom. Koncepcija našeg stručnog štaba je drugačija.

- Mi smo više pristalice da igramo sa klasičnim plemjkerom, nismo za „passing-gejm“ gde svi igraju sve, menjaju uloge. Verujem da će Đorđević biti spreman da igra na vrhunskom nivou.

U Sidneju neće biti Divca. Ivković smatra da je to veliki hendikep.

- Bio je dragocen igrač, posebno njegov iskustvo i moć da utiče na atmosferu. Izuzev Atlante, kada je bio u mogućnosti da se dobro pripremi, zbog iscrpljujućih sezona u NBA nije mogao da u dresu reprezentacije pruži optimum. Sa njim bi u Sidneju bili konkurentniji Amerikancima, mada će i oni imati problema sa NBA igračima, zato i podmlađuju takozvane „timove snova“. Divac je tek u Francuskoj bio kapiten, uvek je bio džentlemen, ustupao nekom drugom da bude predvodnik sjajne generacije. Međutim, treba tražiti druga rešenja, lidere i pobednike.

Ivković je posle Evropskog prvenstva u Atini '95, doneo odluku da kormilo reprezentacije prepusti mlađom i već do kazanom Željku Obradoviću. Kaže da nije mogao da povuče bolji potez. O motivima da pored izuzetnih obaveza, pet godina ostane uz ekipu, kaže:

- Sam Obradović je bio protiv moje odluke, ali znao sam da reprezentaciju predajem u ruke pravog čoveka. Još sam tu, jer to žele igrači i članovi stručnog štaba, mada mi je, to moram da priznam, sve teže zbog obaveza u klubu. Dok moji saradnici i prijatelji cene da sam potreban ne mogu da kažem neću.

Željko Obradović

Optimista sam - verujem u igrače

Leto, vreme za reprezentativne aktivnosti. Pred „plavima“ je najveći svetski sportski sajam - Olimpijske igre u Sidneju. Ambicije su u skladu sa kvalitetom tima koji imamo i stručnog štaba, kao i sveukupnog košarkaškog ugleda koji već dece-nijama uživamo u svetu. Zbog mogućnosti da se obave kompletne pripreme, na olimpijadama smo po pravilu postizali vrhunske rezultate i igrali jaku košarku. Trener reprezentacije Željko Obradović očekuje da će tako biti i u Australiji.

Prilikom odabira najboljih dvanaest poslužiće se oprobanim receptom. Uslov je da igrač želi da igra u nacionalnom dresu i da na pripremama izbori mesto u timu. Spisak od trideset kandidata objavljen je još u maju. Kada se budu okupili 16. jula trener i selektor odabrat će 16 koji će konkurisati za olimpijski tim.

- Kada su svetski šampionati i olimpijada u prilici smo da uradimo kompletne pripreme, a posebno su važne bazične koje po pravilu obavljamo na planini. Planirano je da prve dve nedelje radimo u Beogradu gde ćemo u prva tri dana obaviti lekarske i sve druge preglede koji su neophodni kako bi se uverili u kom su stanju igrači. To će biti i pokazatelj na koji način možemo

da radimo. Igrači su dobili uputstva šta treba da rade u vreme pauze, znaju da ne mogu nespremni da dođu na pripreme, već da moraju da budu na odgovarajućem nivou fizičke pripreme.

Nekoliko puta „plavi“ su bazične pripreme obavljali na Kopaoniku, što se pokazalo dobrim. Međutim, zbog želje da igrači budu što manje izloženi pritiscima i ometanjima bilo koje vrste, stručni štab se odlučio za Švajcarsku.

- Plan rada biće praktično isti prvi 15 dana u Beogradu i u Švajcarskoj. Pre podne isključivo na fizičkoj spremi, znači i trčanje i teretana, a predveče dva i

Zatvoreni treninzi

Na poslednjoj sednici Upravnog odbora UKTJ, kojom je predsedavao Dušan Ivković, predsednik, šef stručnog štaba naše reprezentacije Željko Obradović saopštio je da će treninzi reprezentacije, u Beogradu, biti zatvorenog karaktera. Ova činjenica važi i za sve trenere koji bi rado prisustvovali ovim treninzima kao svojevrsnim časovima praktične nastave. Svoj stav Obradović je obrazložio željom da se rad odvija u miru koji će igračima i stručnom štabu omogućiti maksimalnu koncentraciju. Od ovog zahteva biće izuzeto samo nekoliko trenera koji će na predlog Upravnog odbora UKTJ ovim treninzima prisustvovati u okviru stručnog usavršavanja.

po sata košarke. Tu se ne treba posebno zadržavati na detaljima, jer je poznato šta se radi u ovoj fazi. Mesec dana pre prve utakmice na turniru počećemo sa odigravanjem prijateljskih mečeva, a planirano je između deset i dvanaest. Posle toga trebalo bi da dobijemo odgovor ko su u selektivnom delu igrači koji će nas predstavljati u Sidneju, takođe će te utakmice poslužiti da podižemo nivo forme.

Već na startu turnira sa stajemo se sa Rusima, tako da ekipa mora da dostigne punu formu, što recimo nije slučaj na evropskim šampionatima kada ima „lufta“ da se kroz takmičenje u grupi podiže njen nivo.

- Moramo biti spremni da od početka do kraja odigramo u najjačem ritmu. Imamo dosta dana za pripreme i to je moguće ostvariti.

Pripremni mečevi biće odigrani u Italiji, Jugoslaviji i Hongkongu, a rivali različitog kvaliteta. Sve je isplanirano s pažnjom.

- Posebno je značajno da se igrači koji budu izabrani aklimatizuju. Zato smo za neku završnu fazu izabrali Hongkong koji je bliža časovna zona Australiji. Tamo ćemo stići dve nedelje pred početak Olimpijade, a u Sidnej pet

Koncepcijски tim će biti sastavljen po oprobanoj šemi.

- Sreća je da jugoslovenska reprezentacija u selektivnom delu ne mora da zavisi od protivnika. Imamo dobre igrače i želimo da drugi razmišljaju o nama. Kada naši rivali budu objavili sastave uradićemo skouting. Reprezentaciju će sastaviti po modelu: pet visokih i sedam spoljnih igrača, s tim što imamo spoljne igrače poput Stojakovića, Bodiroge i Gurovića koji mogu da odgovore na zahteve na poziciji „četiri“. Dobro je što imamo nekoliko polivalentnih igrača, a u Sidnej će dvanaest najboljih. Ne pojedinača, već onih koji čine najbolju celinu.

Mnoge stvari u sportu su nepredvidive, a Obradović je imao neprijatno iskustvo sa pripremama za šampionat u Francuskoj, kada zbog povreda pojedini igrači nisu mogli da učestvuju u akciji, a bilo je i prilično pehova na samom šampionatu.

- Posebno je da izražaja došao problem sa plejmejkjerima. Đorđević nije išao na šampionat, na takmičenju smo ostali bez Obradovića i Lukovskog. Jedan od razloga zbog čega smo se odlučili da u timu bude Lončar je što može da odigra pleju, čak i na „trojci“. U meču za medalju sa Francuzima igrao je 35 minuta i uz pomoć Bodiroge dobro obudio posao. Verujem da možemo da pronađemo rešenja u igri, sastaviću ekipu imajući u vidu da mogu da se dogode i neugodne stvari.

Stručni štab neće pretrpeti prome-

ne. Dobitna kombinacija i u Sidneju.

- To je ekipa koja radi zajedno godinama. Selektor Ivković, prvi pomoćnik Nikolić, drugi Ruso, kondicioni trener Krdžalić, fizioterapeut Milić, lekar Martinovski, mäser Petković. Trener FMP Železnika Petrović bio je uključen u rad kampa mladih igrača, a ukoliko se ukaže potreba angažovaćemo ga za vreme boravka u Beogradu.

Obradović je za uvođenje mladih igrača u najbolji tim, ali da se to uradi planski. Zato je malo verovatno da će se među putnicima u Australiju naći neki debitant.

- Želeo sam da dođem u kamp i lično radim sa igračima za koje su mi saradnici rekli da zaslužuju pažnju. Njihove ocene su se potvrdile tačnim. Ima nekoliko igrača koji su interesantni u perspektivi, mada zbog intenziteta opterećenja to nisu bile pripreme u pravom smislu. U narednom periodu biće najvažnije njihove igre u klubovima. Viđeo sam dobrobiti stvari, ali i onog što mora da se koriguje. Nije mi bila pretenzija da im sve ispravljam već da ukažem na najvažnije stvari, upoznam ih. Od njih zavisi da li će ući u najbolji tim. Već naredne godine je Evropsko prvenstvo u Turskoj, a sreća je da imamo dosta mladih koji imaju prave uzore ispred sebe. Mora da shvate da naši asovi to nisu postali samo radom na treningu, već izuzetnim individualnim angažmanom. Za mlade reč pauza ne postoji. Košarka ne može da se voli deklarativno. Leto je vreme za rad i napredak. Dovoljno je da se tri finte u napadu dovedu do savršenstva i to je već dobar igrač.

Kao igrač uzeo je srebro na Olimpijadi u Seulu, u Atlanti je komandovao „plavim“ timom i stigao do finala sa američkim „timom snova“. Sidnej je treći najveći izazov Željka Obradovića.

- Olimpijada je bez sumnje najveći događaj u karijeri sportiste. Debitovao sam u reprezentaciji upravo na olimpijadi, a sa obe nosim fenomenalne utiske. Nesreća je što nismo učestvovali u Barseloni '92. Imali smo sjajan tim, a takmičenje bi bilo mnogo zanimljivije. Presrećan sam što ću ponovo da budem akter, voleo bih da se ponovi i rezultat sa prethodne dve. Naš cilj je uvek da budemo u vrhu i da damo sve od sebe da dođemo do njega. Sve što je u domenu sporta i što od nas zavisi, ne plasi me. Optimista sam, jer verujem u igrače, stručni štab i rad.

M. Stojaković

Pet trenera vodili „plave“

Na devet olimpijada jugoslovensku reprezentaciju vodilo je pet trenera. Najviše učešća i najveći uspeh ostvario je Ranko Žeravica.

1960: Aleksandar Nikolić	- 6. mesto
1964: Aleksandar Nikolić	- 7. mesto
1968: Ranko Žeravica	- 2. mesto
1972: Ranko Žeravica	- 5. mesto
1976: Mirko Novosel	- 2. mesto
1980: Ranko Žeravica	- 1. mesto
1984: Mirko Novosel	- 3. mesto
1988: Dušan Ivković	- 2. mesto
1996: Željko Obradović	- 2. mesto

dana kasnije. Ulazak u olimpijsko selo planirali smo za 14. septembar, dva dana pre otvaranja. Vodili smo računa da ne dođe do zasićenja igrača s obzirom na specifične uslove života u selu, gde su zajedno sa nekoliko hiljada sportista.

Aco Petrović

Najlepše i najteže - stvoriti igrača

Trenerski posao, često nazvan „hleb sa sedam kora”, svakako je veliki izazov, pogotovo za mlade i još neafirmisane stručnjake. Iako su mnogi sumnjičavi u naslednike Ivkovića, Maljkovića i drugih trofejnih stručnjaka, najbolji demanti ovega je ime Aco Petrovića, prvoj stručnjaku FMP Železnika. Petrović se osamostalio pre dve sezone kada mu je sadašnji klub ponudio mesto trenera, a rezultate koje je postigao u ovom periodu najbolja su potvrda da je naša košarka dobila još jednog ambicioznog i talentovanog trenera. Uostalom, Petrović je sa mladim i još neafirmisanim igračima Železnika za dve godine igrao u završnici Kupa Jugoslavije, i oba puta izborio plasman u Kup Radivoja Koraća, što je svakako uspeh, jer je Petrović po dolasku u klub ostao bez sedmorice najboljih igrača.

- Zatekao sam u Železniku smenu

generacija. Veliki broj igrača, i to veoma kvalitetnih, napustio je klub, tako da

smo bili prinuđeni da šansu pružimo mlađima. To je iziskivalo i novi model

Uspomena za ceo život: Aco Petrović sa Pivom Ivkovićem, svojim trenerskim učiteljem i uzorom

Aco Petrović

Aco Petrović je došao u Beograd sa 14 godina iz Požege, gde je zavoleo košarku. Uz školu je nastavio da se više amaterski nego profesionalno bavi omiljenom igrom. Najviše vremena je proveo u Radničkom na Crvenom krstu, potom igrao za beogradске klubove koji su se takmičili u nižem rangu. Košarka mu je bila više hobi u danima kada je studirao Geodetski fakultet, sa kojim je radio punih 14 godina na Institutu za zemljistva. Vratio se u košarku 1990. godine, gde je na poziv pokojnog Pive Ivkovića počeo da

radi sa mlađim kategorijama Radničkog. Te godine je i definitivno odlučio da se bavi trenerskim poslom. Do 1995. godine, kada je postavljen za pomoćnog trenera u prvom timu Radničkog, radio je kao trener beogradskih zonaša Starog grada i Tašmajdana, današnjeg Beovuka. Od 1995. do 1997. godine boravio je u Radničkom jedno vreme, oko tri meseca, i kao prvi trener seniorske ekipe. U sezoni 1996/97. bio je pomoći trener u Crvenoj zvezdi, a po osvajanju titule, dobio je poziv FMP Železnika.

NAŠ INTERVJU

igre, prilagođen upravo još neafirmisanim košarkašima. Valjalo je zasukati rukave i iskoristiti ukazanu šansu i povereće. Nisam se dvoumio da prihvatom taj izazov, jer je na neki način bilo vreme da se osamostalim i dokažem da mogu voditi jedan klub - počinje priču mladi stručnjak.

Rezultati su potvrdili da je Petrović ne samo dokazao mogućnosti, već se u potpunosti afirmisao i iskoristio priliku:

- Imao sam, tako da kažem, lepu podlogu kada sam došao u Železnik. Trenerski poziv sam dobro ispekao radeći u Radničkom i Crvenoj zvezdi, što mi je svakako pomoglo da napredujem, ali prioritet mi je uvek bio da pre svega strpljenjem i velikim radom ostvarim

ono što želim. Svakako da to uvek nije lako, ali imao sam veliku sreću da radim kod pokojnog Pive Ivkovića, kome dugujem sve što sam postigao do sada. On je najviše uticao na moju odluku da se bavim ovim poslom i zaista me je neizmerno zadužio - rado se seća početaka u Radničkom na Crvenom krstу, Petrović.

Filozofija igre Aca Petrovića svakako je plod onoga što je naučio radeći sa Pivom Ivkovićem i njegovim bratom, Dušanom, potom kao pomoćni trener Crvene zvezde 1996/97, kada su „crvenobeli“ osvojili titulu prvaka Jugoslavije.

- Dobra organizacija kluba, odnosno plan i program i naravno čestokrat na treningu, najbitniji su uslov za uspeh ka-

Trener dostojanstvenog temperamenta

Reprezentacija

Angažman u reprezentaciji Jugoslavije svakako je vrhunac u karijeri svakog trenera. Već godinama naša zemlja je velesila u svetskim okvirima, a rad sa našim zlatnim momcima svakako izazov. Aco Petrović nije zaobiđen ni kada je reč o državnoj selekciji. Prošle godine, za vreme NATO agresije na Jugoslaviju, Petrović je sa kolegom Darkom Rusom radio sa našim najboljim košarkašima, u Beogradu. To mu je, kaže, bila velika čast i izazov.

- Trenirali smo sa reprezentativcima koji su bili na širem spisku saveznog trenera Željka Obradovića. Ne možete ni zamisliti koliko sam bio radostan što sam dobio poziv da radim sa našim najboljim košarkašima. Jednostavno, to je ne samo obaveza i čast, već veliki plus u mojoj karijeri - rado priča Petrović o našoj najboljoj selekciji.

Ni ove sezone Petrović nije izostavljen. Na pripremama talentovanih košarkaša, koji su pretendenti za najbolji sastav, savezni trener Željko Obradović pozvao je Petrovića da se priključi radu u dvorani „Šumice“.

- Svakako da sam se opet obradovalo što sam uključen u rad državne selekcije, bez obzira što na okupu nisu iskusniji igrači. Svaki trenutak proveden u reprezentaciji za mene je iskustvo više i prilika da steknem još više znanja. Raditi sa trenerom kakav je Željko Obradović za mene je posebna čast.

Malo je poznato da je Aco Petrović dosta dugo radio sa mladim selekcijama, odnosno igračima koji su budućnost našeg zlatnog sporta. Košarkaši koji su sada na najboljem putu da nasledi Divca, Đorđevića, Danilovića, Bodirogu i ostale bili su pod prisotnjem Ace Petrovića. Sto kroz rad u Radničkom, sto u Crvenoj zvezdi i FMP Železniku, kao i kroz kampove, Petrović je imao dosta udela u razvoju jednog Radmanovića, Tice, Šekularca, Milojevića i tako dalje. U svakom slučaju Petrović se dokazao i u najtežem poslu, stvaranju dobrih igrača, što je svakako potvrda njegovih kvaliteta.

NAŠ INTERVJU

ko ekipe, tako i trenera. Dosta stvari sam naučio od mojih učitelja, sa kojima sam radio, i to sam sproveo u delu u ove dve sezone kada sam trener Železnika. Rekao sam da je neophodno dosta odricanja u bavljenju ovim poslom, ali i razumevanja kako od strane kluba, tako i košarkaša. Ništa se ne može preko noći i to sam odavno shvatio. Na sreću, došao sam u klub koji je po tom pitanju apsolutno jasan. Ništa se ne prepušta slučaju i utoliko mi je i olakšan rad. To je preduslov uspeha - ističe mlađi stručnjak.

Nimalo lak posao koji Petrović oba-

međutim, imamo dosta trenera koji su bez posla tako da je klubovima odnosno trenerima rezultat najbitniji, jer od toga im zavisi posao. Pritisak je veliki, a vremena malo, ali kao što sam rekao bez strpljenja i razumevanja teško možete opravdati očekivanja, odnosno postići dobar rezultat. S obzirom na sve probleme koji nas prate, naša košarka je svakako i dalje na vrhu u svetu i verujem da će tako biti i ubuduće. Jednostavno, neiscrpan smo izvor talenata i to je svakako ohrabrujuće. Verujem da će i naša struka u najskorije vreme imati bolji tretman - ističe Petrović.

Interesantno je mišljenje Petrovića o mlađim igračima, koji bi tek trebalo da se dokažu i da su baš oni budućnost naše košarke.

- Stvoriti dobrog igrača je zadata najteži posao u košarci. To je dug proces koji zahteva, kao što sam rekao, najviše strpljenja. Radio sam u Radničkom i Crvenoj zvezdi, a sada i u Železniku najviše sa mlađima i dobro mi je poznato koliko je potrebno vremena i rada. Ono što je najbitnije je činjenica da pristup mora biti maksimalno ozbiljan, protkan svim detaljima. Na sreću, mi smo zemlja koja je neiscrpana kada je reč o talentima i to je najbolji dokaz da imamo svestru budućnost, bez obzira na tešku situaciju. Uveren sam da ćemo nastaviti uzlaznom putanjom i da će naša košarka i dalje ostati u vrhu. Uostalom, mlađe selekcije to

vlja u Železniku je afirmacija igrača, što je najteži posao u košarci. Upravo na tom planu Petrović se u potpunosti dokazao, nametnuo prepoznatljiv stil igre kluba iz predgrađa.

- Od igrača uvek tražim apsolutnu angažovanost bez obzira o kojoj utakmici je reč i da odbrana bude jedan od glavnih faktora. Čvrsta igra pod košem sa dosta kontranapada svakako su jedno od mojih opredeljenja, a za to je neophodna puna spremnost košarkaša. Naravno, to je lako reći, jer treba zadowoljiti sve ukuse, ali u svakom slučaju dosta razmišljamo i o našim navijačima koji sigurno vole da igramo atraktivno - ističe trener „pantera“.

Aco Petrović vrlo dobro zna da je košarka puna tajni i da je posao trenera veoma težak i zahtevan. - Po pravilu trener je glavni krivac za neuspeh, ali to je sastavni deo bavljenja ovim poslom. Možda bi kod nas većina klubova igrala daleko atraktivniju košarku što svakako svi ljubitelji ovog sporta najviše vole,

Pravila

Od sledeće sezone, košarka će se igrati po novim pravilima. Nai-m, dosta novina koje je FIBA uvela svakako su izazov za svakog trenera. Interesantno je mišljenje Ace Petrovića što se tiče tih novih pravila:

- Očekuje nas ni malo lak posao. Mislim da će uloga trenera za tok i ishod utakmice, po novim pravilima, ako ne biti ključna, onda mnogo veća. Jednostavno, predstoji nam težak i mukotrpni posao da se prilagodimo novonastaloj situaciji. Nemamo mnogo vremena jer će već od jeseni važiti nova pravila, pa je neophodno što pre početi sa radom. Mislim da će novine najviše uticati na publiku i da ćemo gledati atraktivniju košarku, ali u isto vreme biće nam potrebno vremena da se uhodamo. Skraćuje se napad na 24 sekunde, zatim imaćemo više tajm-autu, i tako dalje. Sve to zahteva jednu studioznu analizu i pripremu. Već sam sa svojom ekipom počeo da radim na tome, mada imam utisak da većina trenera olako to shvata. U svakom slučaju oprez je jako potreban, mada je ukupan utisak da će opet igra u odbrani biti jedan od ključnih momenata, bez obzira što, recimo, skraćivanje napada zahteva mnogo bržu igru - mišljenja je mlađi stručnjak.

najbolje potvrđuju, jer zaista ostvarujemo začinjene rezultate gotovo u svim kategorijama - ocena je Petrovića.

Prvi stručnjak Železnika ima jasan stav što se tiče njegove karijere. Svestan je činjenice da je proteklih godina napravio odličan posao, ali za njega je to samo motivi više:

- Bio bih nerealan kada bih rekao da nisam zadovoljan dosadašnjim učinkom. Najvažnije je da uvek imam motiv ka novom dokazivanju i potvrđivanju. Verujem da ću sa sadašnjim klubom napraviti još bolje rezultate i samim tim napredovati. Važno je da volite posao koji radite i da verujete u bolje sutra, optimistički ističe mlađi stručnjak koji će tek potvrditi neosporan kvalitet.

D. Pašić

Zvanična pravila igre 2000.

Na vrhu o(p)staju najbrži

Branko Lozanov, govoreći o ostvarenom kontinuitetu u generalnom čišćenju košarkaških propisa od nanosa zastarelog i nepotrebognog, napominje da je FIBA ranije vršila promene svake četvrte godine, u olimpijskim ciklusima, ali da je u poslednjih desetak godina ta učestalost znatno povećana:

- Promene pravila igre diktira potreba da košarka zadrži visoki status u sve većoj svetskoj sportskoj arenici. Oduvek se, zapravo, stremi jednom cilju: da se bude brži i atraktivniji i ova nova pravila koja stupaju na snagu 1. oktobra, odmah nakon Olimpijade u Sidneju, značiće pravu revoluciju u tom pogledu.

O osnovnoj i najvažnijoj promeni u pravilima se već dugo govori: radi se o skraćenju vremena napada sa 30 na 24 sekunde. Na čemu se sve insistira u tom ključnom članu 39?

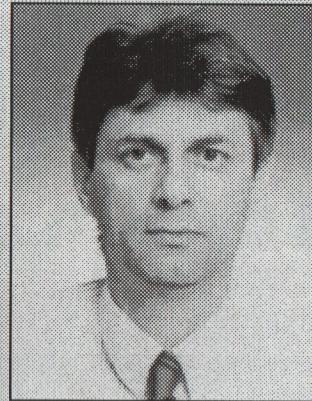
- U pitanju je značajnije skraćenje napada nego što smo mislili pre nego što smo se upoznali sa detaljima. Model merenja vremena napada od 24 sekunde rađen je na osnovu američke NBA lige. To znači da ekipa mora da izvede šut u tom roku, ali na sledeći na-

Najnovije korenite izmene u košarkaškim pravilima, koje je usvojio Centralni bord FIBA, sugerisu da se šansa pruža onima koji se najbrže prilagode novim tendencijama, koji najbrže steknu celovitu viziju košarke 21. veka i, naravno, oni koji u praksi budu najefikasnije iskoristili radikalno „ubrzanje“ vremena za napad

Seminar FIBA

Branko Lozanov, kandidat za delegata FIBA, 1. i 2. maja u Zagrebu prisustvovao je seminaru koji Međunarodna košarkaška organizacija održava svake druge godine, da bi svoje delegate upoznala sa novim kretanjima u košarci, promenama u propozicijama i izvršila proveru njihove sposobnosti. Za drugu polovicu od ukupno 200 delegata FIBA iz cele Europe seminar je održan dve nedelje kasnije u Lisabonu.

Inače, Branko Lozanov je generalni sekretar Košarkaškog saveza Novog Sada i koordinator Regiona 1 Košarkaškog saveza Srbije. Dvadeset godina (1975-1995) bio je košarkaški sudija (polovinu tog perioda u Saveznoj ligi), a poslednjih pet godina je delegat u saveznom rangu takmičenja.

Brzina novih pravila pojačava ulogu plejmejkera

čin: mora da dâ koš ili da barem pogodi obruč. Ako to ne učini, ona u suštini nije izvela napad u predviđenom vremenu, skrivila je prekršaj neizvođenja napada u roku od 24 sekunde, što uzrokuje gubljenjem lopte. Ima tu i jedan specifičan slučaj: ako se šut izvede na koš, pa dok lopta leti, pošto se još uvek mere te 24 sekunde, pogodak će se, ako se postigne, priznati. A ako se lopta odbije, čim dodirne bilo kog igrača bilo koje ekipе, odbrane ili napada, lopta postaje „mrtva“ i to je, onda, prekršaj napadača koji, znači, gubi loptu. Time se, u

stvari, vreme za napad ne svodi samo na 24 sekunde, jer šut mora da se izvede i ranije, na 22 ili 23 sekunde, računajući i onaj let lopte direktno ka obruču. A da bi šansa bila što veća, bolje je da se šutira već na, recimo 22 sekunde, pa da lopta leti sekundu, da udari u obruč pa da onda još igrač napada ima priliku da je skine. Ovo je izuzetno značajna promena koja, u stvari, skraćuje vreme napada ne sa 30 na 24 sekunde, nego i kraće. Jer, dobro pripremljeni napad će biti moguće okončati i u 20. sekundi, a ne sekundu-dve pre isteka „roka“, kada je šut bliži očajničkom nego smirenom, osmišljenom pokušaju. Ispada, dakle, da je FIBA skratila vreme za napad čak na 20 sekundi. To će, naravno, drastično ubrzati igru, doći će do korenitih promena u sistemu igre i prinuditi trenerе da uvode niže, mobilnije igrače. Izgubiće oni visoki, statični košarkaši. Naravno, ovakva igra će biti ne samo mnogo, mnogo brža nego i atraktivnija za gledaoca, jer se podrazumeva da će biti i veći broj poena.

Istovremeno sa skraćenjem napada smanjiće se i vremenski limit da se lopta prevede u prednje polje: redukovane, naime, sa 10 na osam sekundi. To,

Obaveze i prava trenera

U članu 16. Zvaničnih pravila igre 2000, između ostalog, stoji da su trener i pomoćni trener jedini koji predstavljaju ekipu i koji mogu da komuniciraju sa pomoćnim sudijama za vreme igre da bi dobili statističke informacije. Ovo znači da pratiocima ekipa (čak ni predsedniku kluba) nije dozvoljeno da dobiju (traže) statističke informacije od pomoćnih sudija.

Bilo kome, treneru ili pomoćnom treneru, ali ne obojici, čije ime je upisano u zapisnik, dozvoljeno je da ostane da stoji za vreme igre. Ovo se takođe odnosi i na kapitena, koji ih zamenjuje iz bilo kog opravdanog razloga. Pomoćnom treneru je sada takođe dozvoljeno da stoji za vreme igre. Međutim, važno je da samo jedna osoba može da stoji u isto vreme.

Opet, neminovno vodi promeni načina igre: do sada se odbrane nisu bazirale na pokušaju da se protivniku oduzme lopta u njegovoj polovini, da se spreći da pređe u prednje polje, jer je period od 10 sekundi za košarkaške relacije bio u stvari jako dugačak. Limit od osam sekundi je već nešto sasvim drugo.

Ima li još promena vezanih za minutu?

- Ima. Utakmica će se ubuduće stajati od četiri perioda od po 10 minuta, sa intervalima od dva minuta između prvog i drugog i trećeg i četvrtog perioda i pre bilo kojeg produžetka. Interval između poluvremena će biti uvek 15 minuta.

Novina ima i u članu 22 kojim se reguliše kako se igra loptom: prekršaj je namerno udaranje ili blokiranje lopte **bilo kojim delom noge**. Dakle, ne više samo od kolena pa naniže.

Zatim, prilikom ubacivanja lopte van graničnih linija nema više ograničenja (nije prekršaj) ako se lopta baci preko gornje ivice table.

Članom 37 regulisana je odredba o dobro čuvanom igraču, odnosno igraču koji drži živu loptu na terenu. Do sada je u propisima bilo precizirano da je igrač dobro čuvan ukoliko ga protivnik čuva

Zamene igrača

U članu 28, između ostalog, precizira se da nova prilika za zamenu počinje kada je pogodak iz igre postignut u poslednja dva (2) minuta četvrtog perioda ili bilo kog produžetka, protiv ekipa koja je zatražila zamenu, a završava se kada je lopta na raspolažanju igraču za ubacivanje iza čeone (granične) linije. Ako ova ekipa (koja je primila koš) vrši zamenu igrača i protivnička ekipa može takođe vršiti zamenu igrača.

Kad god sudije prekinu igru iz bilo kog opravdanog razloga, prilika za zamenu počinje za obe ekipa.

Zamenik će sedeti na klupi/stolici za zamenu dok prilika za zamenu ne počne.

kva greška neće biti kažnjena sa dva slobodna bacanja. Evo dva primera kojima se ovo ilustruje. Prvi: 14 načini prekršaj koraka i odmah nakon toga igrač B4 načini ličnu grešku, što je peta greška ekipi B u tom periodu. Odluka: podbacivanje u najbližem krugu između bilo koja dva protivnika.

I drugi primer: A4 ima dva slobodna bacanja i posed lopte. Nakon drugog slobodnog bacanja, ali pre nego što je lopta živa za ubacivanje iza graničnih linija A5 načini ličnu grešku na B5, što je šesta greška ekipi A u tom periodu. Odluka: nema slobodnih bacanja, ubacivanja lopte iza graničnih linija za ekipu B.

Ima još niz manje važnih promena, kaže Branko Lozanov, koje su interesantnije za sudije i službena

na rastojanju manjem od jednog koraka. Pošto je izazvalo nedoumicu što je korak za one od preko dva metra, a što za one znatno niže, moralo je da se precizira da je igrač koji drži živu loptu na terenu dobro čuvan ukoliko je protivnik

Odobreni tajm-aut

Odobreni tajm-aut (član 27) traje uvek jedan minut. Nije više moguće nastaviti igru ranije kada je ekipa koja je tražila tajm-aut spremna da nastavi igru pre isteka vremena za odmor.

Kao posledica promene vremena za igru od 4 x 10 minuta jedan odobreni tajm-aut može biti dodeljen bilo kojoj ekipi za vreme svakog od prva tri perioda, dva odobrene tajm-auta za vreme četvrtog perioda i jedan odobreni tajm-aut za vreme svakog produžetka.

Prilika za tajm-aut počinje kada je pogodak iz igre postignut protiv ekipa koja je zatražila tajm-aut. Prilika za tajm-aut (za ovu ekipu) se završava kada je lopta na raspolažanju igraču za ubacivanje lopte iza čeone (granične) linije. Nema više ograničenja da zapisničar daje signal za tajm-aut jedino ako je zahtev za tajm-aut načinjen pre nego što je lopta napustila ruke šutera.

u aktivnom položaju čuvanja na rastojanju ne većem od jednog metra. A aktivni položaj čuvanja znači da je igrač odrane u dozvoljenom, pravilnom položaju čuvanja prema igraču, a ne da samo pasivno stoji blizu njega.

Interesantna je i izmena u članu 49 kojim se reguliše tehnička greška igrača. Kazna za ovaj prekršaj je promenjena u jedno slobodno bacanje uz posed lopte na sredini terena. Prema tome, ne postoji više nesportska tehnička greška. Ova vrsta greške postaje suvišna uz novu kaznu za tehničku grešku igrača. Takođe, nije više tehnička greška kada igrač odrane namerno prouzrokuje da tabla ili obruč vibriraju dok je lopta u letu za vreme šuta na koš iz igre ili slobodnog bacanja. Ovo je prekršaj interferencije with ball.

Najzad, shodno ubrzavanju vremena napada, a zatim i podele igre u četiri perioda, FIBA je uvela novo pravilo o kazni za greške ekipa. Ekipa je u team foul penalty situation kada je načinila četiri greške u bilo kom periodu kao rezultat ličnih ili tehničkih greški dosuđenih bilo kom igraču te ekipi. Ako je lična greška dosuđena igraču ekipa koja je u posedu žive lopte ili ekipi koja ima pravo na ubacivanje lopte za granične linije, ta-

lica, sa kojima će, naravno, i treneri, igrači, pa i javnost biti blagovremeno upoznati. Pitamo ga, stoga, na kraju kako će se, po njegovom mišljenju sve ove promene odraziti na naše ekipе, hoće li profitirati ili će se neke od njih još više strmoglavitи?

- U nekoliko poslednjih godina košarka je počela sve više da liči na rukomet: sa dugačkim napadima koji su se završavali u poslednjim sekundama, pa je i rezultat jedva prelazio 50 poena. Novine u propisima bi trebalo da označe početak definitivnog obračuna sa takvom igrom. Svi koji to na vreme shvate, imaju šanse da napreduju. Koliko će to, međutim, biti teško, može se zaključiti i iz izjava naših vrhunskih trenera, koji otvoreno govore o tome da će morati dobro da razmisle kako da prilagode sastave svojih ekipa novim propisima. Čuju se, takođe, mišljenja da više neće biti dovoljan jedan plej, nego će trebati čak tri: svaki spoljni igrač će biti plej, jer će akcija morati da počne od onog od kojeg je prvo došla lopta u prednje polje.

Sve će, dakle, biti podredeno ubrzaju igre, naravno na osmišljen i maksimalno efikasan način.

Zdenko Pop

Džim Kalhun

Napad u pet primera

Za vreme prethodnih 14 sezona, Džim Kalhun je radio košarkaški program Univerziteta Konektikat u jednom od elitnih univerziteta u SAD. Potvrda te činjenice došla je 29. marta 1999. godine, u Sent Petersburgu, kada je UKon u finalu pobjedio Djuk sa 77:74 i postao šampion prve divizije NCAA. Pod vođstvom Kalhuna, Konektikat je u toj sezoni imao impresivan učinak od 34 pobeđe i samo dva poraza. Haskisi su tako nastavili dominaciju u BIG EAST konferenciji, a postali su prva škola od 1966. koja je na debitiju na fajnalu foru uspela da osvoji šampionat.

Prvi korak ka osvajanju vrha američke koledž košarke Univerzitet Konektikat napravio je 1986, kada je za prvog trenera angažovao Kalhuna. Odmah po dolasku, 17. trener u istoriji škole počeo je da crta tabele koje vode ka uspehu. Obećao je: „Radićemo na pravi način, bez prečica“. Tada je naglasio da na UKonu želi da stvori elitni košarkaški program. Prvi uspeh došao je 1988. godine, kad je Konektikat trijumfovao na Nacionalnom pozivnom turniru.

Pre ulaska u svoju 14. sezonu, Kalhun sa Konektikatomima ima skor od 304:120 ili prosečno 24 pobeđe po sezoni, što je u 98-godišnjoj istoriji škole najuspešniji period. Sve ove pobeđe donele su mu dve titule - najboljeg koledž trenera u državama, a četiri puta je bio najbolji trener BIG EAST konferencije (Džon Tompson sa Džordžtauna i Lu Karneseka sa Sent Džonsa su bili najbolji samo tri puta). Džim Kalhun je pre Konektikata 14 sezona proveo na Univerzitetu Northeastern, gde je imao skor 250 pobeđe i 137 poraza. Leta 1986.

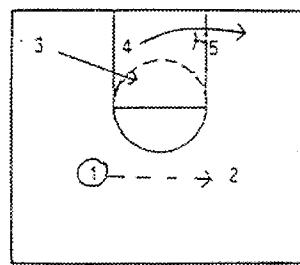
godine bio je trener Istoka na Olimpijskom festivalu u Hjoustonu. Četiri godine kasnije vodio je selekciju BIG EAST konferencije na turneu po Finskoj i Sovjetskom Savezu. Godine 1991. bio je član izborne komisije američke košarkaške asocijacije koja je selektirala tim Pan-američke igre, da bi 1993. bio pomoći trener američke reprezentacije do 22. godine. Gostovao je na brojnim eminentnim svetskim seminarima kao predavač - '94. Izrael, '97. Irska, '98. Italija i Jugoslavija.

Brojne NBA zvezde tajne košarkaške igre naučile su upravo kod Kalhuna. Rej Alen (Milvoki Baks), Klif Robinson (Finiks Sans), Skot Barel (Nju Džersi Nets), Trevis Nait (Los Andeles Lejkers), Ričard Hamilton (Vašington Vizards), Donjel Maršal (Golden Stejvorior) i mnogi drugi za svoj košarkaški razvoj mogu zahvaliti treneru koji je svojim radom došao do zvezda, kome su uspeh i pobede drugo ime i prezime, a zove se jednostavno Džim Kalhun.

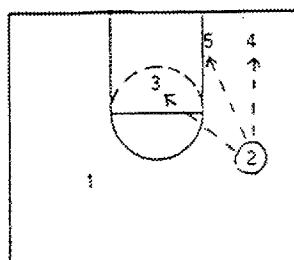
U ovom prilogu donosimo deo iz njegovog bogatog teorijskog i praktičnog rada.

Zonski napad - „West Base“

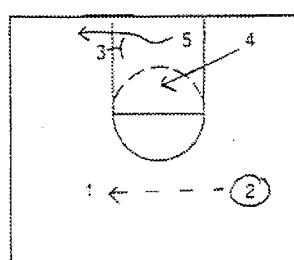
- Da bi započeli akciju 1 dodaje do 2. Kada lopta dođe do 2, 5 zatvara svog protivnika i 4 prolazi pored ovog bloka u bliži ugao. 3 ulazi u sredinu stvarajući rotaciju u odbrani.

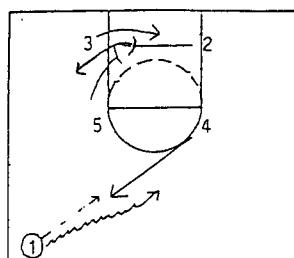
- 2 ima loptu i može da šutira, da dođe do 4 u uglu, do 5 na niskom postu ili do 3 koji je ušao u sredinu.

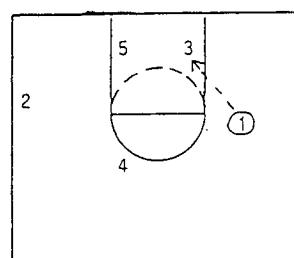
- Ako ništa od ovog nije moguće, 2 će vratiti loptu 1 i ista akcija će otpočeti na drugoj strani. 3 zatvara svog protivnika i 5 prolazi pored ovog bloka, 4 utrčava u sredinu. 1 ima iste mogućnosti dodavanja kao malopre 2-5 u uglu, 3 na niskom postu ili 4 koji je ušao u sredinu.

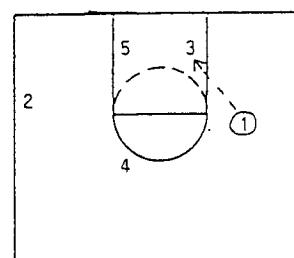
ili dribluje pored njega. Pošto 4 primi loptu od 1 ili 1 prodribruje pored 4, 2 pravi blok za 3. 2 posle bloka za 3 izlazi korišteci blok igrača 5 (tajming je ovde izuzetno bitan).

- Ako 1 dribluje pored 4, 3 će sigurno biti slobodan na niskom postu.

- Ako 1 doda do 4, ovaj ima mogućnost da doda slobodnom igraču 2 na krilu, ili 5 koji je otvoren u reketu posle pravljenja bloka za 2.

Beleška:

- Bekovi moraju stalno biti u zoni šuta. Prodori se dozvoljavaju. Odbrambenim bekovima ne sme se dozvoliti pomoći. Ako bek kreće u prodor, želimo da se naš centar izgradi za poziciju i traži loptu. Ovo stvara nove mogućnosti dodavanja, a takođe sprečava odbranu da pomaže.

Napad „Box Low“

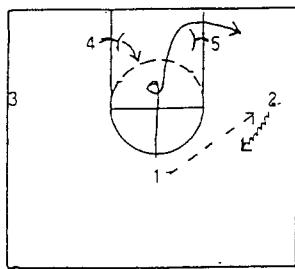
- Kada 1 prozove napad „Box Low“, 4 istrčava visoko na stranu lopte. 1 dodaje do 4

Napad - West Point“

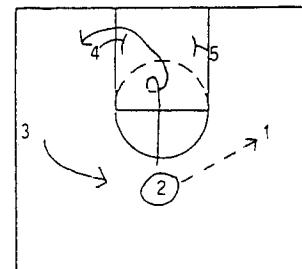
- Da bi akcija počela 1 dodaje loptu do 2 i prolazi do osnovne linije. 1 može

STRUČNA TEMA

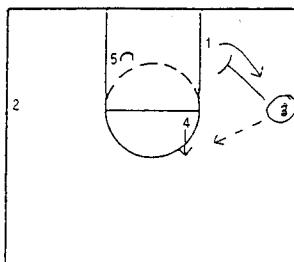
biti slobodan kad prođe isprekidane linije, ako ne, 4 i 5 će se postaviti i 1 je iskoristiti jedan od ova dva bloka. Ako se 1 odluči za stranu lopte, 2 će driblingom krenuti visoko, a 4 ulazi u slobodan prostor. 3 očekuje pas na krilu, a 5 se postavio na niskom postu.

- 2 može da šutira, doda do 5 na niskom postu, vratи pas na vrh do 3 ili da prebacи loptu do 2 koji je izšao iz bloka od igrača 4.

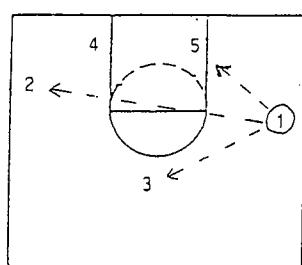
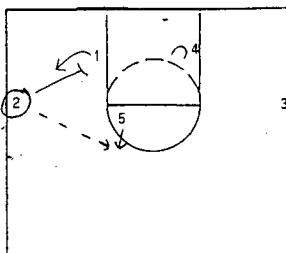

- Po što 4 primi loptu, 5 se postavlja u reketu. 2 se namešta za eventualnu trojku, a 3 pravi blok za 1 koji izlazi na krilo.

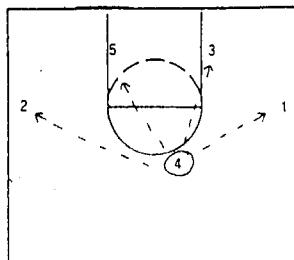

- Kada 5 primi loptu, 4 se postavlja u reketu, 2 se namešta za eventualnu trojku, a 3 pravi blok za 1 koji izlazi na krilo.

Da bi se poništila igra, 1 ističava gore, 5 dodaje do 1, 2 zamenjuje 1 na krilu i mi smo ponovo postavljeni u originalnu postavku napada „Safl“.

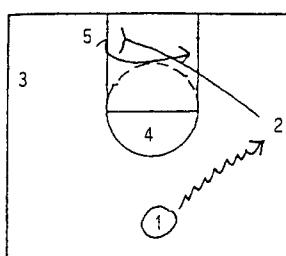

- 4 ima mogućnost da gada koš, doda do 5, doda do 2 za tri poena, doda do 1 koji je izšao iz bloka igrača 3 ili da doda do 3 koji je slobodan na niskom postu.

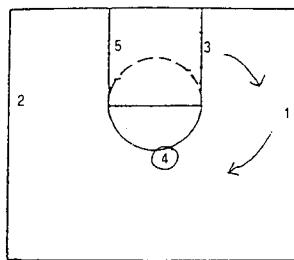

Napad - „Trougao“

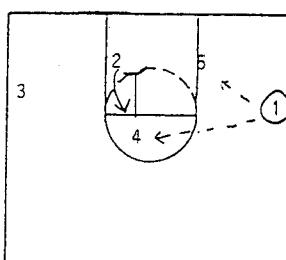
- 1 počinje napad driblingom ka igraču 2. 2 trči na suprotnu stranu reketa bliže košu i postavlja niski blok za 5. 5 koristi blok igrača 2 i ide na stranu lopte, gledajući dodavanje od igrača 1.

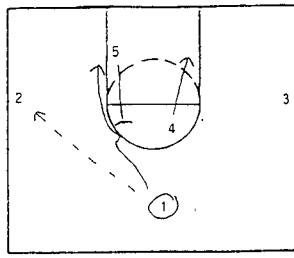
- Ako se ništa ne otvori od početnih pozicija, 1 izlazi visoko i 4 dodaje loptu do 1. 3 menja 1 na mestu krila i ponavljamo naš napad „Safl“.

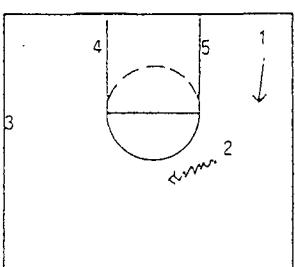
- Kada 5 izđe iz bloka, 4 ide dole i pravi blok za 2, koji ističava gore i gleda na mogući skok šut ili prebacivanje lopte. 1 ima mogućnost ili da doda do 5 ili da doda do 1.

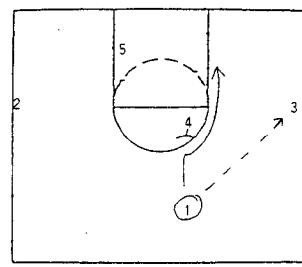
- Ako želimo da odigramo „Safl“ na drugoj strani, 5 izlazi gore, a 4 se spušta na niski post. 1 dodaje loptu do 2, a onda koristeći blok 5 kreće ka košu i očekuje povratan pas za lako polaganje. Ako ne dođe do tog dodavanja, 5 pivotira, a očekuje pas od igrača 2.

- Ako ne može ništa od ovog 2 dribla loptu do vrha kapice, 1 menja 2 na krilu, 4 i 5 zauzimaju pozicije na niskom postu. U ovom trenutku „West Point“ se poništava i ponovo se započinje dodavanjem lopte sa vrha kapice na krilo i ubacivanjem u reket.

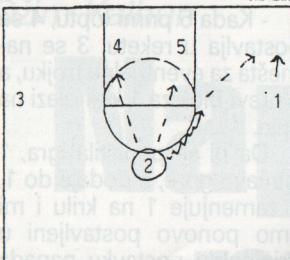

- Ako 2 doda loptu do 1 i prodre na stranu suprotnu od strane lopte, 4 postavlja blok za 2, 5 se postavlja na niskom postu, a 3 zamenjuje 2 na vrhu kapice.

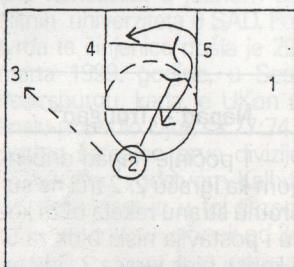

- Ako 1 doda do 2, 4 i 5 se postavljaju kod reketa i očekuju pas od igrača 2. 1 i 3 se postavljaju za šut za tri poena. U slučaju prodora igrača 2, 1 i 3 idu ka osnovnoj liniji, beže od odbrambenih igrača i očekuju eventualni pas od igrača 2.

STRUČNA TEMA

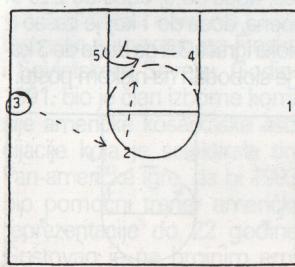
- Ako ništa od ovog nije moguće, 2 dodaje loptu na krilo. Ako 2 doda do 3, 4 pravi blok za 5, koji se prebacuje na stranu lopte. 2 onda postavlja blok za 4, koji nastavlja putanju i očekuje pas za skok-šut.

- Ako odbrana počne da čita i preuzima, blokovi u napadu mogu varirati od originalnog kalupa. Prvi primer: 3 ima loptu. 5 umesto postavljanja bloka za 2, ide gore i pravi blok za 4 visoko na strani lopte. 4 prolazi očekujući pas za prodor ili lak skok-šut. 2 onda postavlja leđni blok za 5. 5 prolazi na stranu i očekuje ali-up dodavanje od 3.

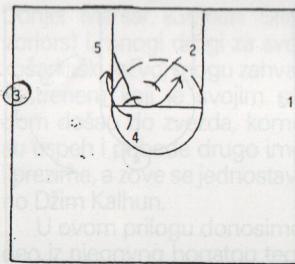
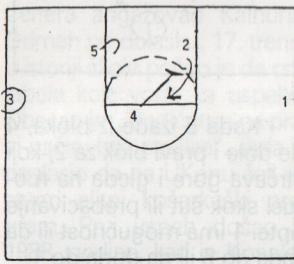

- 4 posle toga može napraviti leđni blok za 5 na strani lopte. 3 dodaje loptu do 2, a 5 je slobodan i prolazi ka košu posle leđnog bloka 4.

Drugi primer: 3 ima loptu. 5 umesto postavljanja bloka za 2, ide gore i pravi blok za 4 visoko na strani lopte. 4 prolazi očekujući pas za prodor ili lak skok-šut. 2 onda postavlja leđni blok za 5. 5 prolazi na stranu i očekuje ali-up dodavanje od 3.

I. Kovačić

Viša košarkaška škola

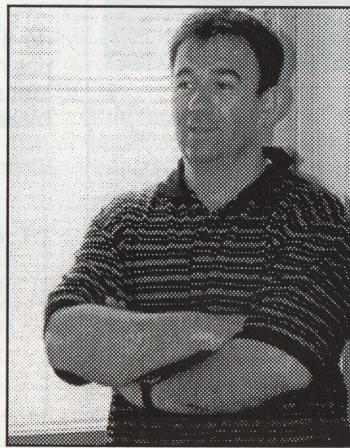

Utisci sa Fajnal fora

Neposredno po završetku ovogodišnjeg Fajnal fora koji je ove godine održan u Solunu od 18. do 20. aprila, utiske sa ove smotre, svojim kolegama u Višoj trenerskoj školi, preneo je Milan Opačić. Inspirativno i zanimljivo izlaganje svedoka događanja u Solunu, još jednom je opravdalo opredeljenje uprave škole, da njeni polaznici, posred sticanja opštег teorijskog znanja, budu u trendu svih savremenih košarkaških zbivanja. U tom smislu, stručno izlaganje trenera Opačića ispunilo je očekivanja.

M. Pl.

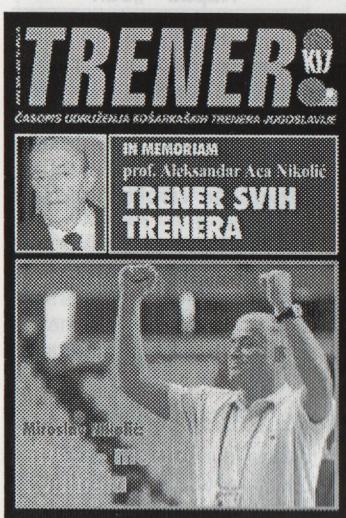

UKTJ

Obeležen deseti broj Trenera

U kući košarke, 11. aprila Udruženje košarkaških trenera Jugoslavije, obeležilo je izlazak desetog broja svog časopisa Trener. Mala svečanost počela je konferencijom za novinare

na koju su pored novinara, od kojih su mnogi i saradnici ovog časopisa, pozvani i svi oni koji su neposredno i posredno učinili da časopis dostigne svakako visok nivo i bude rado prihvacen ne samo među košarkaškim trenerima kojima je isključivo i namenjen, već i među svim učesnicima i ljubiteljima košarkaške igre. Izlazak desetog broja našeg časopisa koji je ušao u svoju četvrtu godinu izlaženja, dobio je zapaženo mesto u gotovo svim sredstvima javnog informisanja. M. P.

Igor Kokoškov - Univerzitet Misuri:

Želja - povratak u JU košarku

Niko van Amerike nije bio na tom nivou košarke u njenoj postojbini kada je struka u pitanju. Teško je ući u sistem, još teže opstati, jer Amerikanci struci pridaju kulturni značaj. Zbog toga je mladi jugoslovenski trener Igor Kokoškov zasluzio dužnu pažnju. Srušio je tabu, ušao u „zabranjenu“ zonu i ostao. Dokazao je veliki potencijal jugoslovenske košarke i zasluzio produžetak saradnje sa Univerzitetom Misuri u ulozi asistenta prvog trenera.

- Ponosan sam što dolazim iz košarske zemlje koju u Americi izuzetno cene i što sam prvi evropski trener koji je dobio posao ovog ranga. To je priznanje i trudiću se da saznanja koja sam stekao u mojoj zemlji još više približim igračima i kolegama.

Šta može da se izvuče kao esencija jednogodišnjeg američkog iskustva?

- Nemerljivo viši nivo budžeta i organizacije. Sve je dovedeno do perfekcije, za ekipu radi tim vrhunskih stručnjaka u svojoj oblasti. Tako se u jednom trenutku na parketu pojavi 16 ljudi koji rade za 12 igrača. To treneru daje mogućnost da se fokusira na rad. Ranije sam bio posetilac NBA timova, čak sam imao priliku i da putujem sa pojedinim ekipama, a sada sam na primeru Dallas Maveriksa, koji su jedan od organizovanih, mogao to da poredim sa Misurijem i NCAA uopšte. Zaključak je da ne zaostaju po organizaciji i stručnom radu.

Šta je bio tvoj zadatak u stručnom štabu?

- Imao sam poteškoća kada sam došao, jer su mnogi mislili da sam menadžer. Našu školu poštuju kao najbolju van Amerike i to mi je odškrinulo vrata da zavirim i da se na neki način predstavim kao trener.

Glavni trener i tri asistenta. Kako to funkcioniše?

- „Ned kouč“ je Kvin Snajder, a asistenti su pored mene Džon Hemond i Toni Harvej. Hemond je došao iz Detroit Pistonsa i ima petnaestogodišnje NBA iskustvo. Zbog stresa koji prati najjaču ligu, odlučio se za mirniju varijantu. Veoma brzo će postati glavni trener na nekom koledžu. Professor je na univerzitetu i ima mir i spokojstvo. Harvej je crnac, to posebno podvlačim, jer je napisano pravilo da bar jedan asistent bude crnac. Razlog je praktične prirode. Ko će da dovodi igrače iz geta, govori im kako su ovi belci dobri i slično. U Americi je 80 odsto igrača crne puti. Među asistentima nema podele, jedino što ja ne radim „retruding“, dovođenje igrača.

Tim: Igor Kokoškov, Džon Hemond i Kvin Snajder na klupi Misurija

Koja su zaduženja asistenata?

- Novinari su me u početku pitali šta radim, koja je moja specijalnost. Odgovorio sam im da asistent mora da radi sve što je u interesu ekipa, posebno jer ovde nema timskog rada kada su treneri u pitanju. Moram da bude osposobljen da radiš sa visokim igračima, niskim, na svim fazama igre, analizu taklike protivnika, naših utakmica, pripremi i analizi treninga. Znači, nema pravog, drugog ili trećeg asistenta.

A sujet?

- Pa dobro, ima je, ali dobra ideja uvek prolazi. Sve što je pozitivno prvi trener će da usvoji, jer želi uspeh i zna da ga samo on čuva. Na meni je da pronađem pravi način da nešto plasiram.

Misuri je imao dobru sezonu?

- Rangirani smo među prvih 30 ekipa, što je u odnosu na 2.000 univerziteta impozantno mesto. Kvinu Snajderu je ovo bila prva sezona posle vladavine Norma Stuarda koji je bio prvi trener čak 33 godine. Program u Misuriju je stagnirao i legendarni „kouč“ je penzionisan. Došli su novi ljudi a Kvin je proglašen za trenera novajliju NCAA.

Amerika se prvo otvorila za igrače iz Evrope, ovo je nagovestaj da će i treneri možda dobiti uloge poput Divca, Smitsa, Sabonisa, Kukoca i ostalih asova sa Starog kontinenta.

- Znam da je Dušan Ivković imao

konkretnе ponude od nekoliko NBA timova. Što se struke tiče, mogli bi da rade Željko Obradović i još nekolicina naših istaknutih trenera. Moja veza sa NBA je preko Dallas Maveriksa i trenera Donija Nelsona. On je sin čuvenog Nelsona seniora, a asistent je litvanskog selektora. Izuzetno nas ceni, kaže da su Srbi najbolji treneri, naročito misli na Ivkovića i Obradovića. Smatra da bi bez problema mogli da vode bilo koji NBA tim kada su u pitanju znanje, iskustvo i sposobnost da pobeduju. Očigledno da im ne odgovara sistem ili ne žele da se prilagodavaju, jer NBA je svet za sebe.

Nasim trenerima je NCAA uvek bila uzor?

- Naravno, jer je u NCAA trener glavna ličnost, a u NBA igrač. Teško bi bilo koji naš vrhunski trener prihvatio da se neki igrač stavi iznad njegove ličnosti. To bi nemovno dovelo do sukoba. Zamislite samo kako bi mogao da izade na kraj sa O'Nilom koji je toliko plaćen i popularan.

Amerika se ipak otvara?

- Košarkaško tržište je izuzetno malo, a Amerika nije dovoljna da napuni NBA i drži kvalitet. Čak ni NCAA. Dokaz su mnogi Evropljani koji igraju u NBA, da ih ne nabram, a tek kakav interes vlada za Evropljane pred draft. Kako mi je rekao hrvatski igrač u NBA Sundov, čak četvorica njegovih zemljaka bi-

STRUČNA TEMA

će na draftu. Iz Jugoslavije ih očekujem i više. Već dve godine izuzetno je interesantan Igor Rakočević, ali nažalost, nije se u igračkom smislu pomerio. Pričao mi je Nelson da postoji ogromna tabla na kojoj su imena evropskih igrača koju su u NBA na jednoj strani, i potencijalnih na drugoj. Igor Rakočević je na prvom mestu.

Šta može NCAA da ponudi?

- Zbog mladosti najdeficitarniji su dobr

plejmejkeri, što je i logično. Mislim da će prvi izbor na draftu biti Markus Fajzer iz Ajo-ve Stejt (2-6 cm, 140 kg), a prvih pet „pikova“ iz „Big 12“ konferencije u kojoj se takmičio i Misuri. Ima kvalitetu, ali zbog narušavanja blagostanja univerziteta, prevremenog odlaska igrača u NBA, nisam optimista. Momci mahom dolaze iz geta i treba im novac. Ko da mari za diplomu univerziteta. Nemaju vremena da čekaju. Mislim da je to generalno dobro za košarku.

Planovi?

- Želja mi je sigurno da jednog dana budem prvi trener, a čekajući šansu opredelio sam se za Misuri. Stičem iskustvo i verujem da će u dogledno vreme dobiti posao u mojoj zemlji. Do tada, biću na Misuriju. Ozbilno računaju na mene, želete da me pošalju na usavršavanje u Majami Hit. Ako se uskoro ne vratim u Jugoslaviju, možda u NCAA ostanem čitav život. **M. Stojaković**

MISSOURI
BASKETBALL

Izveštaj o izviđanju protivničke ekipe

OKLAHOMA

Napad

- * U tranziciji, traže post igrača ispred. Samo Hesket i Rejmond mogu da šutiraju. Vrlo disciplinovan napad, imaju dobar završetak.
- * Dobre situacije su: niski post i akcije u 70% slučajeva „pick for picker“
- * Ključ uspeha: dobro zagradjivanje i individualna odbrana, udvajanje post igrača, ne dozvoliti mu da igra, na svom mestu i sprečavanje dodavanja centrima.

Obrana

- * Najera kontroliše sve u pozicionoj odbrani ne pokušavaju igrati 1:1 sa njim na poziciji posta. Pokušaj da ga izvedeš van reketa i budi spremna da šutiraš i driblaš.
- * Na znak „3“ igraju meč ap zonu. Napasti meč ap kao čoveka.
- * Udvajaju niskog posta sa centrom sa suprotne strane.
- * Budi spremna da igras snažno, sa kontaktima, sačekaj blokade. Dobro, da završavamo.

Kansas 53, Oklahoma 50.

Feb. 20, 2000

Recap

Oklahoma vs Kansas

Official basketball box score — Game totals

Oklahoma vs Kansas

2/20/00 12:30 p. m. at Lawrence, Kan. (Allen Fieldhouse)

Visitors: Oklahoma 20-5, 8-4

No.	Name	TOT-FG			3-PT			REBOUNDS										
		FG	FGA	FG	FGA	FT	FTA	OF	DE	TOT	PF	TP	A	TO	BLK	S	MIN	
21	Najera, Eduardo	f	3	12	0	1	2	2	1	9	10	4	8	2	2	1	3	34
33	Stone, Renzi	c	2	3	0	0	1	1	2	1	3	4	5	0	1	0	0	17
05	Johnson, Nolan	g	6	10	0	0	2	5	2	6	8	3	14	4	2	0	3	36
10	Price, Hollis	g	3	8	2	4	0	0	1	2	3	2	8	4	3	0	1	32
11	Raymond, J. R.	g	2	15	1	10	0	0	1	2	3	2	5	0	.5	0	0	35
14	Heskett, Tim		2	4	2	4	2	2	0	1	1	1	8	0	0	0	0	12
20	Newton, Kelly		1	4	0	3	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	5
32	Avila, Victor		0	2	0	0	0	2	0	5	5	3	0	2	0	0	0	24
34	Haywood, Jameel		0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	1	1	0	5
Team.....								3	0	3								
Totals			19	58	5	22	7	12	10	26	36	21	50	12	15	2	7	200
TOT-FG	1stH:	10-32	31.3%	2ndH:	9-26	34.6%		OT:	0-0	00.0%								Game: 32.8% Deadbl
3pt-FG	1stH:	2-12	16.7%	2ndH:	3-10	30.0%		OT:	0-0	00.0%								Game: 22.7% Rebs
FThrow	1stH:	1-1	100%	2ndH:	6-11	54.5%		OT:	0-0	00.0%								Game: 58.3% 1

STRUČNA TEMA

Home team: Kansas 19-7, 8-4

No.	Name	TOT-FG 3-PT REBOUNDS																
		FG	FGA	FG	FGA	FT	FTA	OF	DE	TOT	PF	TP	A	TO	BLK	S	MIN	
04	Collison, Nick	f	0	5	0	0	4	4	2	4	6	2	4	0	6	3	0	20
32	Johanson, Ashante	f	5	10	0	0	0	3	1	3	4	3	10	1	0	0	1	16
10	Hinrich, Kirk	g	0	2	0	1	1	2	1	2	3	3	1	4	2	0	0	36
13	Boschee, Jeff	g	3	7	3	6	0	2	1	2	3	0	9	2	0	0	0	29
20	Gregory, Kenny	g	5	9	0	0	13	0	5	5	0	11	0	3	1	0	27	
0	Gooden, Drew		5	12	0	1	0	1	2	5	7	3	10	3	1	0	2	23
03	Ears, Lester		0	0	0	0	0	2	1	3	4	1	0	0	1	0	1	5
21	Bradford, Nick		2	7	0	1	2	3	4	3	7	2	6	2	2	1	4	19
24	London, Marlon		0	2	0	0	0	0	4	0	1	0	0	2	0	1	8	
44	Chenowith, Eric		0	1	0	0	2	2	1	2	3	1	2	1	1	1	17	
Team.		0 4 4																
Totals		20	55	3	9	10	22	17	33	50	16	53	13	18	6	10	200	
TOT-FG	1stH:	12-33	36.4%	2ndH:	8-22	34.6%	OT:	0-0	00.0%								Game: 36.4% Deadbl	
3pt-FG	1stH:	1-3	33.3%	2ndH:	2-6	33.3%	OT:	0-0	00.0%								Game: 33.3% Rebs	
FThrow	1stH:	2-4	50.0%	2ndH:	8-18	44.4%	OT:	0-0	00.0%								Game: 45.5% 4	

OFFICIALS: Scott Thornley, Tom O'Neill, David Hall

TECHNICAL FOULS:

Oklahoma - none

Kansas - none

ATTENDANCE: 16,300

SCORE BX PERIODS:	1st	2nd	OT1	OT2	OT3	OT4	TOTAL
Oklahoma	23	27	-	-	-	-	50
Kansas	27	26	-	-	-	-	53

Missouri Scouting Report

Team: Oklahoma

Date: February 26, 2000

Broj poz.	petorka	cm	kg	godina
10 bek	Hollis Price	183	82	I god.
11 bek	J. R. Raymond	186	85	II god.
5 bek	Nolan Jophnson	191	98	III god.
21 kriло	Eduardo Najera	200	110	IV god.
33 cent.	Renzi Stone	206	115	IV

Zapažanja o igračima

10 bek Price: Košgeter. Mada je frešmen, dobro se snalazi u igri Oklahome. Prosek 26 min, 42% šut za 2 poena, 42% za 3 pone, 90% slobodna bacanja. Drugi u asistencijama, prosek 7 poena, odličan u baratanju s loptom, vrlo brz i pokretan, odlična distribucija lopte, gada slobodnog igrača loptom, dobar šuter s mesta, ako ima otvoren šut ne promašuje. Izvodi slobodna bacanja odlično. U odbrani vrlo agresivan. Mora biti pod kontrolom sve vreme.

11 bek Raymond: Najbolji šuter u

ekipi, prosek 14 poena, 36 min 37% za 2 poena, 40% 3 pogotka (3 po utakmici) 72% slobodna bacanja, 4 skoka, vođeći u asistencijama 53, vodeći u izgubljenim loptama, igrač pun energije i inicijative, vrlo pokretan i agresivan. Može da odigra kao poin guard, odlučan trojkaš, voli da napada. Pronaći ga u tranziciji, ne ostavljati ga samog i ne dopustiti mu da napada kroz sredinu.

5 bek Džonson: Levoruk, mada je bek, drugi je skakač u ekipi (prosek 6 skokova) prosek 28 min 64% za 2 poena, ne šutira 3 poena, izvrstan penaldzija 74% treći asistent (24) drugi u izgu-

bljenim loptama (24) 10 poena po utakmici, vrlo snažan igrač, igra spolja i pomaže centrima. Igra s kontaktom, vođeći u ličnim greškama (36). Pogađa spolja kod otvorenog šuta, napada sa leve strane, zagradi ga, pronaći ga u tranziciji u odbrambenim rotacijama ne trčati da ga blokiraš.

21 kriло Najera: Najbolji igrač. Igra po celom terenu, ratnik, prosok 35 min, najviše šuteva iz igre 43%, 30% za 3 poena 64% slobodna bacanja, 10 skokova, 31 asistencija 18 poena. Vodeći u ukradenim loptama, vrlo snažan igrač koji voli kontakt igru. Kada ga ču-

STRUČNA TEMA

vaš nema odmora. Može da šutne kada je slobodan. Ne reaguje na fintu šuta, voli da napada sa desne strane. Na poziciji niskog posta ulazi u sredinu i koristi šut sa skokom unazad. Zagradić dobro, pronaći ga u tranziciji, voli da igra na poziciji post igrača. Dobar napadač, igraj s njim na poziciji posta licem u lice.

33 centar Stoun: Prosek, 61% uspešan u šutu, za 3 poena, 45% slobodna bacanja, 4 skoka 14 asistencija, 16 izgubljenih lopti, najbolji bloker 13, 5 poena po utakmici, levak, tehnički vešt igrač. Slobodan u napadu, Krupan, ne šutira mnogo, ali kada može poentira, solidna centarska tehnika i onemogućiti mu prijem lopte, zagradić ga.

Izmene

14 bek Heskett: Visok 6-1, 185, III godina, prva izmena na poziciji beka, šutira dobro, prosek 42% uspešnost šuta, najbolji šuter za 3 poena, 43%, nije čest izvođač slobodnih bacanja. Nije zadužen za uhvaćenim loptama. Slabo asistira izvadi lopte. Njegova uloga je jako prosta i šuta za 3 poena prosek 8 pogotka. Pronaći ga u tranziciji, nedati mu otvoreni šut. Slabo igra odbranu, stalno ga napadati.

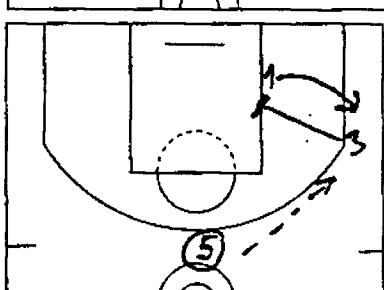
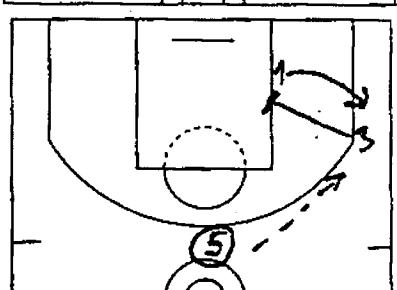
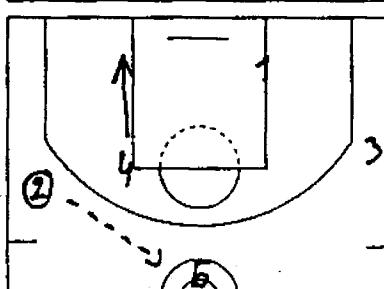
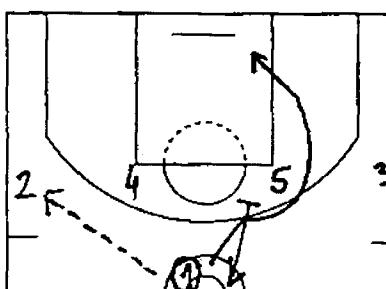
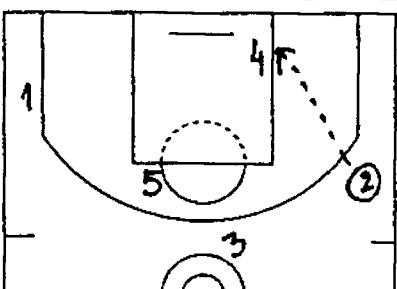
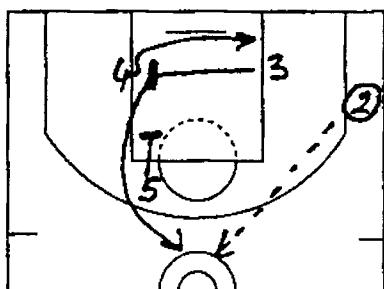
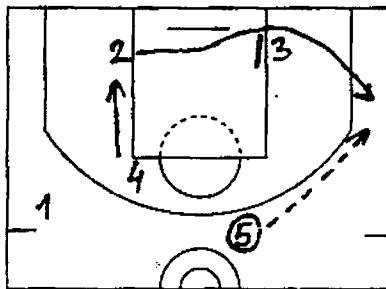
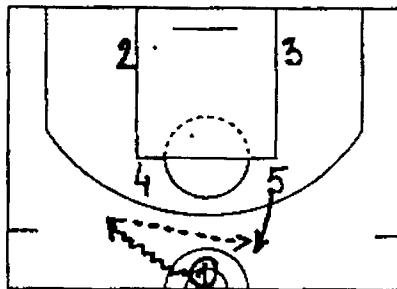
32 centar Avila: 6-10, 255, senior (IV) godina menja Stona, srčan igrač, prosek 17 poena 46% uspešnost šuta, 0% 3 poena, 60% slobodna bacanja 4 skoka, 6 poena tokom sezone

12 izgubljenih lopti, 8 asistencija. Kada uhvati loptu poentira, solidna centarska tehnika, zagradić ga, i sprečiti dodavanje.

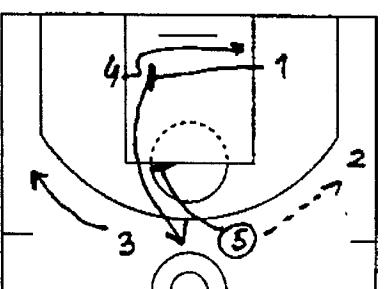
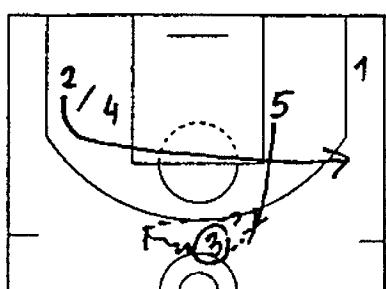
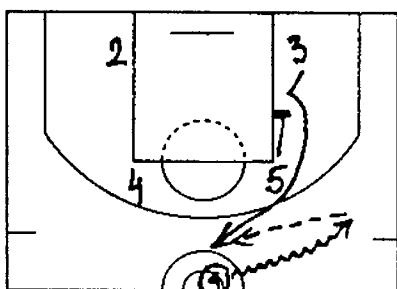
34 krilo Heywood: 6-6, 220 junior (III godine) menja Najeru. Ne igra mnogo, prosek 9 min, 2 skoka, 3 poena tokom sezone. Solidan šut 53% uspešnost šuta, izvanredan penalđija 90% nije mnogo uvežban ima dosta izgubljenih lopti, stalno ga pritisikati.

20 bek Newton: 6-2, 190 junior (III godine) Prosek 12 min, zamena za bekove, 40% uspešnost šuta, 30% za 3 poena, 87% slobodna bacanja. 6 poena u sezoni. Solidan odbrambeni igrač. Vrlo lako šutira 3 poena, ne ostavljati ga samog.

MISSOURI BASKETBALL 1

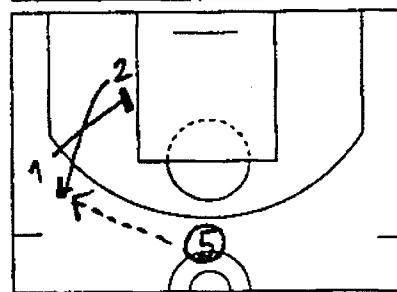
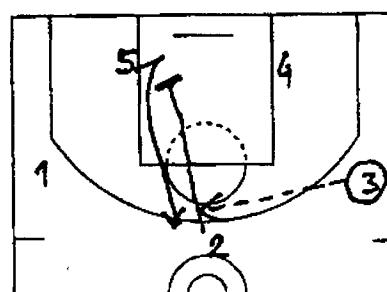
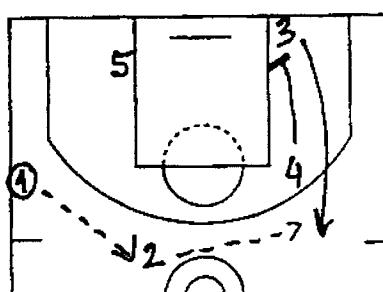
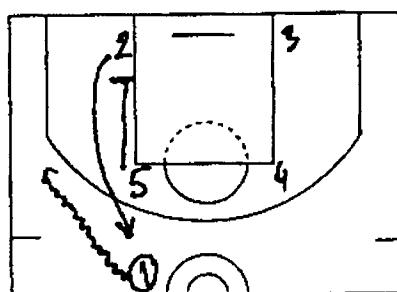

MISSOURI BASKETBALL 2

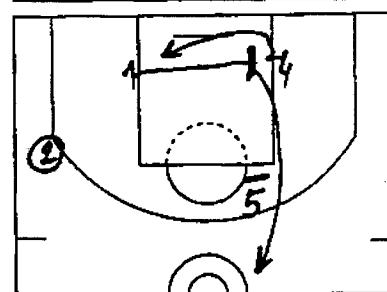

STRUČNA TEMA

MISSOURI BASKETBALL 3

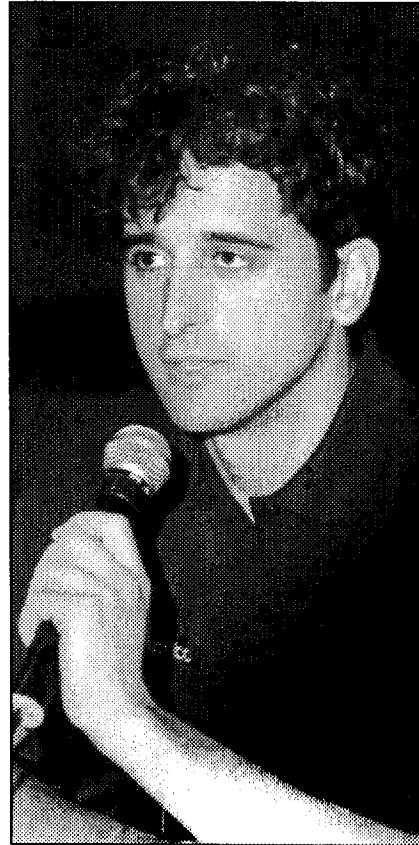
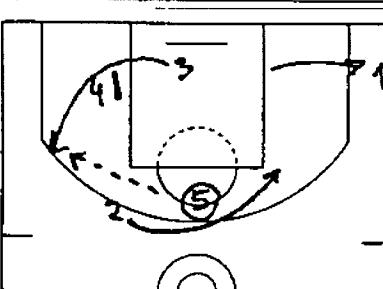
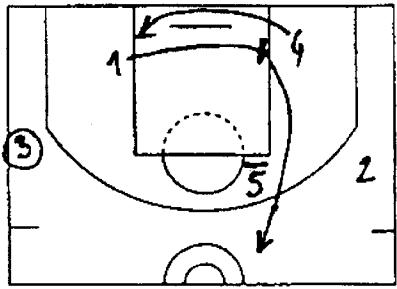
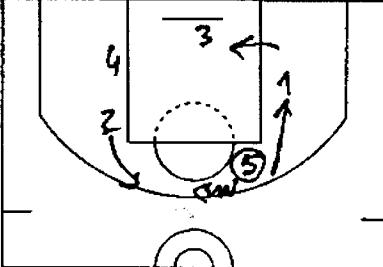
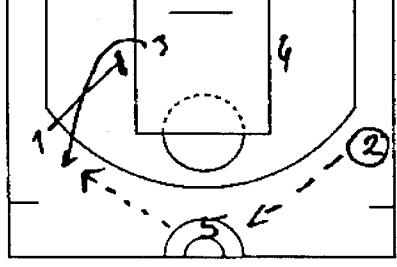
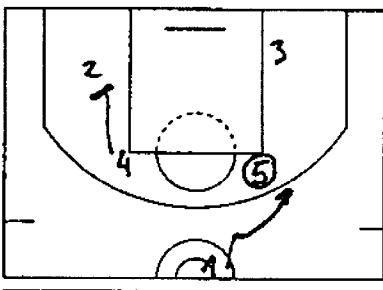
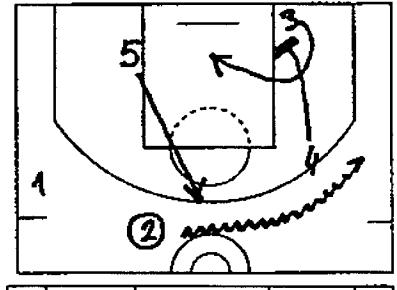
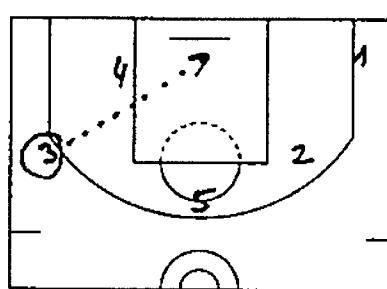
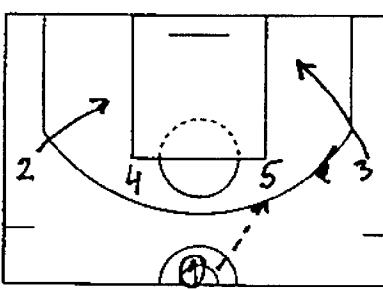
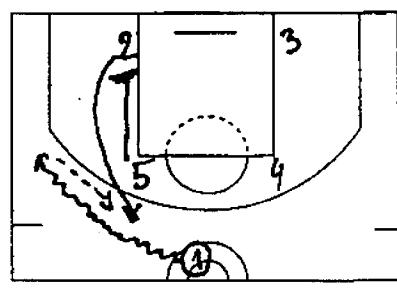

MISSOURI
BASKETBALL

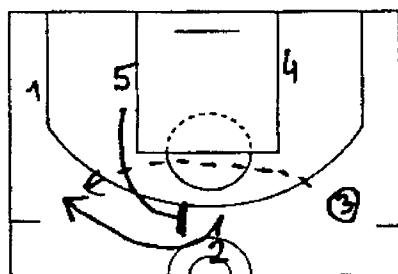
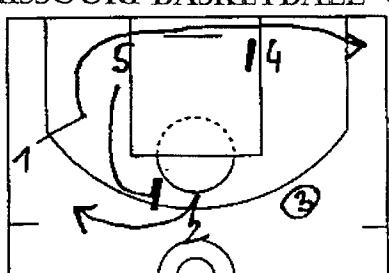
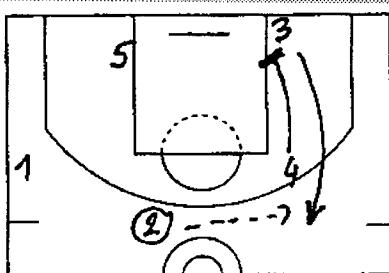
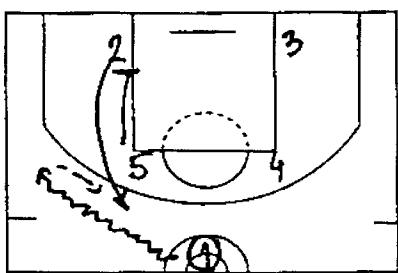
MISSOURI BASKETBALL 4

MISSOURI BASKETBALL 5

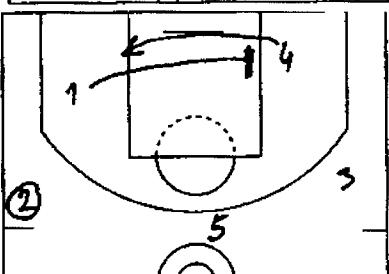

STRUČNA TEMA

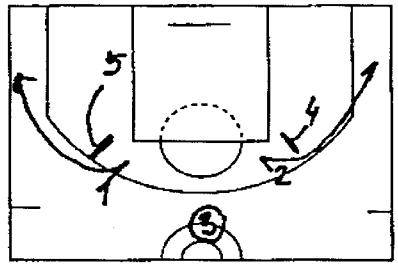
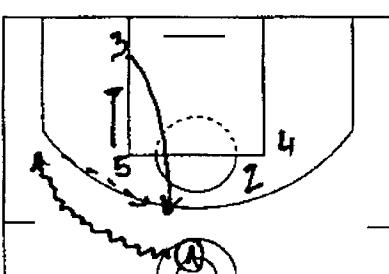
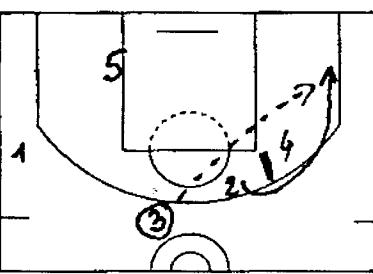
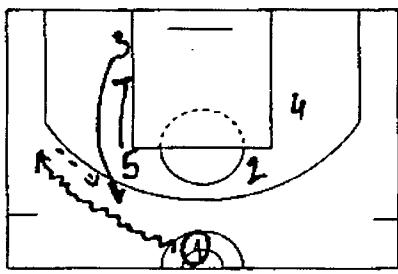
MISSOURI BASKETBALL 6

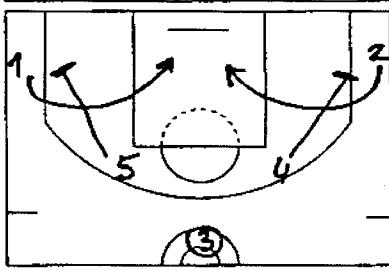
MISSOURI
BASKETBALL

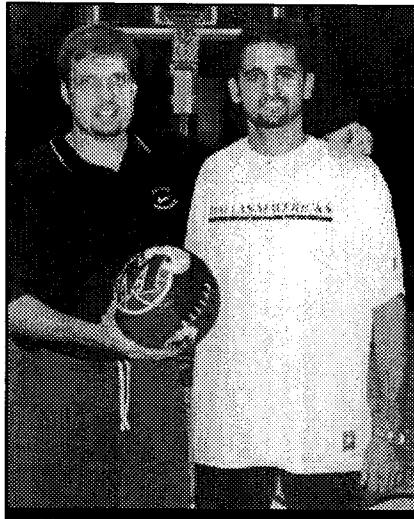
MISSOURI BASKETBALL 7

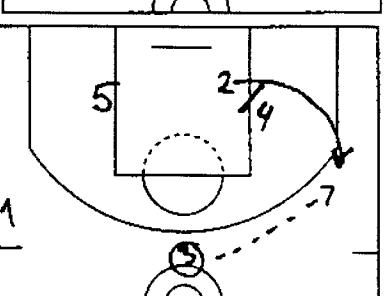
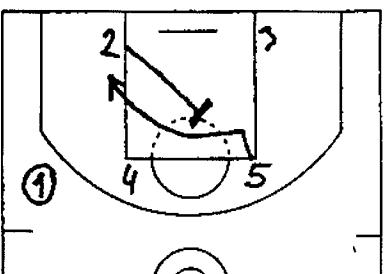
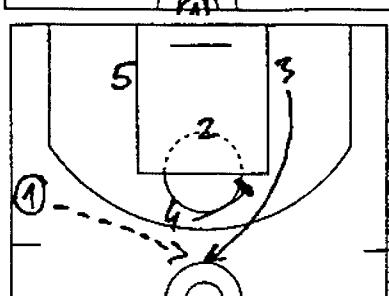
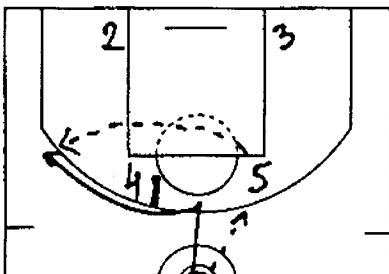
Priredio i prevo:
Milan Opačić,
košarkaški trener

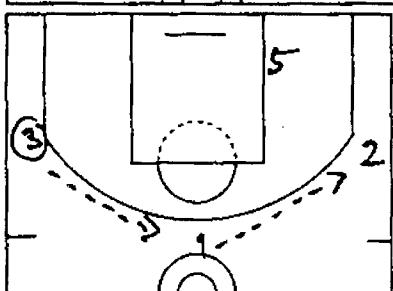
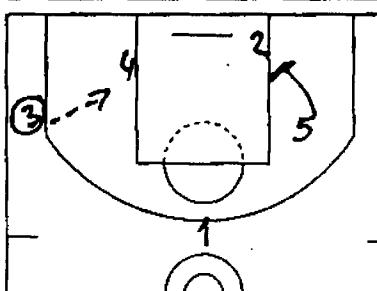
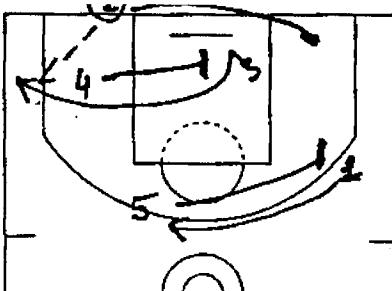
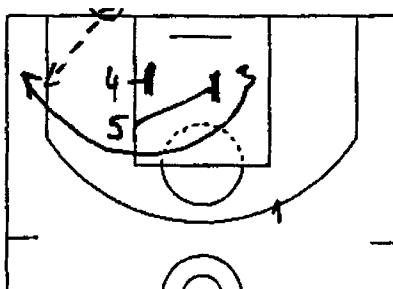
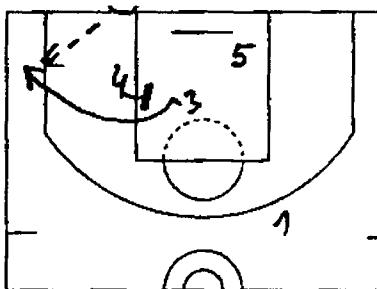
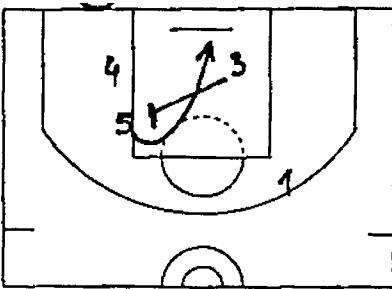
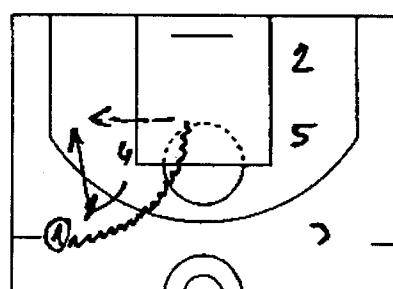
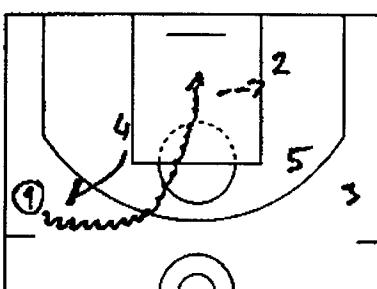
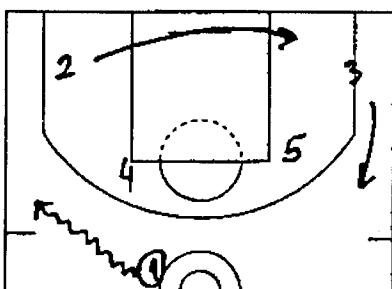

MISSOURI BASKETBALL 8

Nova generacija: Don Nelson
junior i Igor Kokoškov

Uspeh kadeta u Amijenu

Mile Medaković, asistent trenera Milatovića, ostvario je u maju sa kadetskom reprezentacijom Novog Sada (85. godište) pažnje vredan uspeh na međunarodnom turniru u Francuskoj. Osvojeno je drugo mesto, naš igrač Skoko proglašen je za najboljeg košarkaša turnira, a samom Medakoviću odato je posebno priznanje time što je određen da vodi mladu ekipu na revijalnom susretu protiv domaćina. Kostur naše selekcije, koju je organizaciono potpomogla Sportska asocijacija Novog Sada, činili su mladi igrači Vojvodine, Beopetrola, Sport vorlda i Cubija, a na turniru su, osim domaćina Amijena učestvovalo dve pripadnarske ekipе Francuske, Parisen Žermen i Versaj, prvaci Nemačke i Poljske, dok

predstavnik Slovenije nije doputovao. Nije nam išlo u prilog, kaže Medaković, što su protivnici igrali uglavnom zonsku odbranu, a kod nas se u tom uzrastu to ne igra, zabranjeno je, ali su klinici to nadomestili poštovanjem i individualnim kvalitetima. U finalu smo izgubili od prvaka Francuske sa četiri poena razlike, uz niz neregularnosti. Ipak, imponovao je tretman, koji smo tamo imali a posebno buran aplauz našoj ekipi, listom cele dvorane i protivnika, na kraju turnira.

Medaković, koji godinama uspešno brine o mladim selekcijama Vojvodine, sa ponosom govori i o tome da je čak sedam klinaca između 82. i 84. godišta priključeno prvom timu, da su četvorici

Mile Medaković: Provereno uspešan u radu sa mladima

ca od njih već potpisala prvi profesionalni ugovor te da će se dolaskom trenera Milatovića, uz direktora Lopičića i punu podršku uprave kluba, Vojvodina vratiti na „stare staze“ oslonca na vlastite potencijale.

Z. P.

Evro kupovi...

U tri YU čina

Po nepisanom pravilu, za kuriozitet u evropskoj košarci zaduženi su jugoslovenski igrači i stručnjaci. Najupečatljiviji dokaz su ovogodišnja nadmetanja u evropskim kupovima, koja su okončana kao YU drama u tri čina, ili kao srpska posla! Tako je ponovo, s punim pravom, pokrenuto pitanje jugoslovenske škole košarke, ili preciznije, trenereske škole. Ostaće zabeleženo da su Dušan Ivković, Duško Ivanović i Željko Obradović ujedinili sva tri evro trofeja.

Kup Saporta

Po opštima ocenama AEK je minule sezone igrao najlepšu košarku u Evropi. Dušan Ivković je skladno ukomponovao ekipu koju su, pre svega grčki mediji, ko-

Duda

Ime i prezime: Dušan Ivković
Datum i mesto rođenja: 29. oktobar 1943, Beograd
Igračka karijera: Radnički
Trenerska karijera: Radnički, Partizan, Aris, Radnički, Šibenka, Vojvodina, PAOK, Panionios, Olimpijakos, AEK
Trofeji: titula, Kup Jugoslavije i Kup Radivoja Koraća (sve 1979), titula Aris, titula PAOK, titula, Kup Grčke i Evroliga sa Olimpijakosom (sve 1997), Kup Grčke i Kup Rajmunda Saporta sa AEK-om.
Spec: dobio ponude pet NBA timova, selektor jugoslovenske reprezentacije

šarkaški krugovi, primili sa skepsom. Epilog: trijumf u grčkom kupu (pobedili u finalu Panatinaikos) i osvojen pehar Kupa Rajmunda Saporte. U finalu je savladan nekadašnji evropski šampion Kinder, a italijanska štampa, što nije običaj, dala je iznenađujuće veliki publicitet igri koju je napravio Ivković. Istaknuti stručnjak ovako je ocenio:

- Tokom čitave sezone mediji u grčkoj su čak i podrugljivo pisali o mogućnostima AEK-a. To nam je omogućilo da se pripremamo bez tenzije i u miru tempiramo formu za finiš sezone. Odigrali smo sjajno finale u Lozani, dokazali da je snaga kolektiva važna, ponekad veća od individualnog kvaliteta rivala. Podjednako mi je značajno i to što sam uspeo da afirmišem nekoalicinu grčkih igrača i trijumf u Kupu Saporta posvećujem ekipi.

Duško Ivanović: Uvek na vrhu

Kup Koraća

Jugoslovenska trenerska škola dobila je još jednog diplomca. Duško Ivanović, nekada kapiten Jugoplastike iz šampionских dana, u debitantskoj sezoni na klupi Limoža osvojio je triplu krunu - Kup Radivoja Koraća, šampionat i Kup Francuske. Za nekog to je iznenadnje, ali za poznavaoce igrackog rukopisa i ličnosti Ivkovića, tajni i dileme nema. Veliki igrač postaje vrstan stručnjak. Upornost, rad i veru u kvalitet kao ekvivalent dali su trofeje. „Žućkovu levicu“ - Ivanović je osvojio u dva duela sa španskom Malagom. Bio je uspešniji od svog nekadašnjeg učitelja Bože Maljkovića.

- Malo šta se promenilo u mojim košarkaškim razmišljanjima, samo sam promenio posao. Kao igrač prošao sam sve faze, od beton lige do Lige šampiona, istim pu-

tem krenuo sam i kao trener. Polako i strpljivo. Ukoliko imaš volju i puno radiš, uz to veruješ u sebe, rezultat mora da dođe. Drugačije ne bi ni pokušavao.

Evroliga

Odavno su ga novinari provali „apriliški čovek“. Željko Obradović izjednačio se sa Pedrom Fernandizom i Božidarom Maljkovićem na vrhu liste osvajača najeminentnijeg evropskog takmičenja. Trener jugoslovenske reprezentacije izdvaja se po tome što je do trona doveo četiri različita kluba (Partizan, Huventud, Real, Panatinaikos). U Solunu je prvo pao turski Efes Pilsen, u finalu Barselona. Ekipa koju vo-

di, a čije su vedete Bodiroga i Rebrača, od

Željko

Ime i prezime: Željko Obradović
Datum i mesto rođenja: 9. maj 1960, Čačak

Igračka karijera: Borac, Partizan
Uspesi: titula sa Partizanom, srebro na Olimpijadi u Seulu, zlato na Svetskom prvenstvu u Argentini
Trenerska karijera: Partizan, Huventud, Real, Beneton, Panatinaikos
Trofeji: četiri puta prvak Evrope, Kup Evrope sa Realom, Kup Rajmunda Saporta sa Benetonom, titula prvaka Grčke, zlato i bronza na ES, srebro na Ol, zlato na SP sa jugoslovenskom reprezentacijom
Spec: trener jugoslovenske reprezentacije

Duško

Ime i prezime: Duško Ivanović
Datum i mesto rođenja: 1. septembar 1957, Bijelo Polje
Igračka karijera: Jedinstvo, Budućnost, Jugoplastika, Đirona, Friburg
Uspesi: tri titule prvaka Jugoslavije i kup, dva Kupa šampiona
Trenerska karijera: Đirona, Friburg, Limož
Trofeji: tri titule i dva kupa Švajcarske, prvenstvo i kup Francuske, Kup Radivoja Koraća
Spec: Trener švajcarske reprezentacije

početka je promovisana u favorita i izdržala je, to znaju sportisti, teško breme.

- Bio sam ubedjen u našu pobedu, verovao u igrače tokom čitave sezone. Zato lično zadovoljstvo stavljam u drugi plan, drago mi je zbog igrača, navijača i članova uprave. Cilj mi je bio da u sva tri takmičenja uđemo u finale. Osvojili smo Evropu i prvenstvo Grčke. U nacionalnom kupu AEK je bio bolji, ali ja sam prezadovoljan sezonom.

Tri priče za analu evropske, ali i naše košarke. Potvrda da ništa ne uspeva kao uspeh. A u Evropi je postalo pravilo: ako želiš uspeh, angažuj jugoslovenskog stručnjaka. U košarci ne postoje bajke... M. S.

Momir Milatović, trener KK Vojvodina

Sumrak „odbranaša“

Nameru da u „sastav“ svoje ekipe što pre uvede prevalentnog „šestog igrača“ (publiku) novi kormilar Novosađana obrazlaže genetskim kodom svog košarkaškog profila: fajterskim pristupom svim fazama nadmetanja, po čemu bi Vojvodina u narednom prvenstvu trebalo da bude prepoznatljiva i respektabilna

Momir Milatović (45) je blagovremeno i uspešno prebrodio ključnu fazu trener-skog samopotvrđivanja - stremljenje ka najsjajnijem trofeju. Nanizao je: šampion-sku titulu sa košarkašicama Bečeja ('93), dva Kupa i dva finala plej-ofa sa košarkaškim čudom FMP-om, evropsko zlato iz Barselone ('97), kao član stručnog štaba reprezentacije... Međutim, etapa u koju je upravo zakoracio, preuzimajući raštimovani tim Vojvodine nimalo ne liči na „logičnu“ mirnu luku već afirmisanih trenera, sa novčano štedro potpomognutim ko-zmetičkim „remontom“ velikih timova i „zagarantovanim“ titulama, već pre na vetrometinu sa koje je izlaz doduše moguć i „sa štitom“, ali mnogo češće - na njemu.

Šta je u trenerskom izazovu, koji se zove Vojvodina, presudno uticalo da se opredeli upravo za ovaj klub?

- Presudila su bar ti momenta: saznaće da se u Novom Sadu prionulo na stvaranje ozbiljnog tima, što gradu sa najlepšom dvoranom u zemlji i priliči, obećanje da će mi kao treneru - stvaraocu igrača i timova ovde biti omogućeno da ostvarenje svog projekta rasporedim na četiri godine i, najzad, u vezi s tim, možda čak odlučujuće, porazno iskustvo sa Crvenom zvezdom, u kojoj sam proveo samo 28 dana i definitivno shvatio kolika je nemoć trenera da u kratkom vremenskom periodu pokaže šta zna."

Princip „na ljutu ranu ljuta trava“ trener Milatović očito namerava da striktno sproveđe: s tim što će „eliksir“ za premošćenje „dosad najveće greške u karijeri“, u njegovom slučaju biti mukotrpni rad sa ekipom koja praktično kreće od nule i poštovanja vredna doza samouverenosti:

- Da nisam video neku perspektivu Vojvodine, sigurno je ne bih prihvatio. Novi Sad je, naime, dao puno kvalitetnih košarkaša. Partizan i Zvezda su u jednom trenutku imali na parketu čak osam igrača sa ovih prostora. Znači, tu ima puno potencijala. Mislim da su pozitivna gibanja u klubu počela već samim mojim dolaskom: sa trenerom koji je spreman da bude osam sati u dvorani. Uveren sam

da samo takvim radom može da se mobilise sve u klubu i oko njega, ali i okupe igrački potencijali sa šire teritorije Novog Sada, njegove okoline pa i cele Vojvodine. Najbolji primer su novosadski odborčaši".

Na podsećanje da su i njegovi prethodnici dobijali „odrešene ruke“ i javnu podršku uprave, pa ipak nije išlo, trener Milatović odgovara:

- Rekao sam upravi da ja raspolazem sa 120 faktora a oni sa jednim faktorom („lovom“). E, sad, ne treba biti megaloman: treba stvoriti normalne uslove da Vojvodina u naredne četiri godine okupi sve ono najbolje sa ovih prostora. Zatim, ne treba biti lokalista: evidentno je danas da upravo cirkulacija kvalitetnih igrača, koja se još liberalizuje, pozitivno utiče na formiranje novih, što opet dovodi publiku. Setite se samo Bosne: u Beogradu su sa podsmehom govorili: Bosna - teška industrija. A oni - postali pravaci Evrope. Pa je onda stigla Jugoplastika. Profesor Nikolić i Obradović su tako krenuli: praktično sa decom su osvojili prvenstvo Evrope. I ovde tako treba da razmišljamo. Meni je posebno drago što sam ja prvi trener koji je, praktično, sa „selima“ počeo da ruši velike. I da niko ne može da mi oduzme ni drugu stvar: da su posle mene uvek ostajali stasali timovi, igrači..."

Jedna od „odlika“ naših prvenstava u poslednje vreme je boj za rezultat „po svaku cenu“, koji prelazi granice sportskog viteškog nadmetanja, što upropastičava igrače, ali i trenere. Radikalno im se sužava delokrug, ali i vidokrug...?

- Nije teško uočiti da su mnogi klubovi vremenom postajali poligon za promociju nekih pojedinaca. To sigurno nisu bili treneri i košarkaši. A struka je čutala. Vrlo mali broj trenera se suprostavlja to tome. Verujem da sam ja bio jedan od njih, kada sam pre tri godine govorio da mora da se promeni način igranja u našoj košarci. I ako ste gledali utakmice FMP-a videli ste da sam ja forisao, možda na uštrb svog rezultata,

tranziciju igre... FMP je „trčao“, jer košarka napreduje kroz kretnju... Podsetiće na jednog košarkaškog „mudraca“ koji je osetio veliko neznanje u košarci i opredelio se za defanzivu i debelo koristeći svoje iskustvo, postizao stravične rezultate u Evropi. Dajući, dakle, prednost odbrani. A čitajući brojnu stručnu literaturu i slušajući najveće trenere našao sam na jedinstven stav: nikad odbrana ne kože da brani napad. Pošto sam po struci građevinac, dobro znam da aktivna sila uvek ima prednost nad statičnom. I upravo zbog toga mislim da će nova pravila koja forsiraju brzinu i napad znaciti sumrak za mnoge trenere i igrače. Ali to neće biti ono „po dekreту“, to će se desiti na parketu. Tek će se tada videti ko je stvarno u zaostatku.

Trener Milatović, dakle, ne strepi od novih propisa: da li će osim nad trenerima i igračima koji ne budu išli u susret košarci 21. veka Damoklov mač promena visiti i nad ostalim faktorima u klubovima?

- Mislim da se sve to polako shvata u Jugoslaviji. Pozdravljam ono što je uradila Budućnost: radi se o opravданoj podršci uprave kluba treneru Nikoliću, u izuzetno teškim trenucima. To će, verujem imati dalekosežan značaj za nas trenere, ali i košarku uopšte: da se u klubovima shvati da kad zaškripi ne treba odmah posezati za sменom trenera. U slučaju Budućnosti i Nikolića to se višestruko isplatilo. Ovim putem ćemo nadam se stići do neophodne sigurnosti, bez čega nema značajnih kreacija i uspeha u našem poslu.

Z. Pop

Bez sopstvenog podmlatka nema budućnosti

Kadrovska centar juga Srbije

Bilo je i ranije razmišljanja, predloga, inicijativa, zalaganja da se radu sa darovitom decom na jugu Srbije pokloni prava pažnja i što je još važnije odvoje veća sredstva za trenere koji će okupljati, selektirati i raditi sa talentovanim dečacima i devojčicama. Zdravlje je svoj najveći uspeh, ali i uspeh košarke na jugu Srbije plasman u Prvu saveznu ligu (aprila 1998. godine), dočekalo bez prave, odgovorne i stručne politike prema sopstvenom podmlatku! Trebalo je da u sezoni 1998/99. godine popularni sastav „farmaceuta“ glatko ispadne iz Lige, pa da odgovorni za politiku kluba, koji je godinama uzor svim klubovima na jugu Srbije, shvate kako bez dugoročnog i sistematskog ulaganja u sops-

tenu budućnost, te budućnosti zapravo i nema. Sa čak devet košarkaša u sastavu, koji nisu ponikli u Dubočici, Zdravlje je igralo samo jedno leto sa najboljim jugoslovenskim prvoligašima!

- Istina je da su promeni gledanja na potrebu ulaganja u sopstvenu školu do prineli i pravi poteci košarkaške organizacije Srbije koja je novim načinom organizovanja rada po tzv. regionima izostriла potrebu da u postojećim klubovima budu angažovani treneri od nerava i ambicije - predsednik trenerske organizacije regiona Leskovac i jedna od legendi košarke na jugu Srbije Ivan Tometić veruje da će nekada odlični košarkaši, a sada stručnjaci sa diplomama učiniti da košarka i po masovnosti, ali po-

najpre kvalitetu stane uz bok dosad neprikošnovenom fudbalu. - Naravno da je uloga KK Zdravlje i ljudi u njemu presudna za dalju afirmaciju rada sa svim uzrasnim kategorijama talentovane i odabранe dece.

Jedini prvoligaš južno od Beograda, ulazio je proteklih godina i para i truda da se pri svakoj osnovnoj školi u gradu formira posebno odeljenje klupske košarkaške škole. Sve su one u prvo vreme radile pri matičnim školama i bile suočene često i sa nepremostivim ne razumevanjem školskih struktura (od domara do uprave škole).

- Opredelili smo se za rekonstrukciju Gošinog paviljona leskovačkog sajma, kako bismo dobili svoj, košarkaški dom

Nema napretka košarke, bez dobrih stručnjaka. Stoje (sleva): Dragan Arsić (pom. trener Zdravlje), Ivan Mitić (trener škole „Bizon basket“), Danijela Arsić (trener u školi „Tigar basket“), Ivan Tometić Špile, predsednik Udruženja trenera, Ivan Zdravković (škola KK Zdravlje) i Jovica Arsić (prvi trener u KK Zdravlje), Siniša Stojić (škola KK Zdravlje), Vladan Stojiljković (Tigar basket), i Goran Stevanović (škola KK Zdravlje). Od vodećih stručnjaka, nedostaje trofejni trener Zoran Jović, šef stručnog štaba i ŽKK Dubočica.

u kojem će se 24 sata moći da trenira i uči, da na jednom mestu pratimo i napredovanje dece ali i razvoj naših stručnjaka. Za budućnost nam trebaju košarkaši, ali i treneri - sportski direktor Zvonimir Papak je i sam trener po struci, kraće vreme vodio je i prvi tim Zdravlj. - Tek pokretanjem sopstvene škole shvatili smo koliko je leskovački kraj veliki trenerski potencijal. Za kratko vreme pokrenuli smo organizaciju sa četrdesetak trenera ili budućih učitelja dece. I pritom od svih tražili da paralelno rade na svom stručnom razvoju i usavršavanju.

Leskovac ponovo ima prvoligaša, Zdravlj je ponovo među najboljim jugoslovenskim klubovima - Zdravlj je i finalista poslednjeg Kupa Jugoslavije. A ti poslednji rezultati plod su jedne čvrste i dugoročne politike ulaganja u sopstveni trenerski kader i košarkaški potencijal. Sa samo trojicom ikusnih košarkaša iz prethodne prvoligaške sezone, Zdravlj je obezbedilo eksprezni povratak među najbolje YU klubove, ali i rezultate u kup takmičenju za istoriju. Nekoliko košarkaša bez velikog imena i autoriteta postali su poznati i cenjeni zahvaljujući i radu leskovačkih trenera. Uprava leskovačkih „farmaceuta“ je povjereno poklonila bratskom paru, Jović i Dragana Arsiću i rezultati nisu izostali.

- Dobro je da smo konačno razbili famu kako su samo stručnjaci iz drugih sredina sposobni da vode Zdravlj u najvišem rangu takmičenja - šef stručnog štaba Jovica Arsić veruje da Leskovac sada, a posebno u perspektivi ne mora da brine o stručnom kadru. - Sve je veći broj ambicioznih trenera koji se radom u struci iskazuju. Posebno raduje opredeljenje da darovitu decu okupimo već u prvim razredima škole da ih paralelno sa ovladavanjem osnovnih školskih znanja učimo i tajnama i lepotama košarkaškog sporta.

Leskovčana je bilo i biće u svim uglednim kampovima. U Zdravlj su, međutim, odlučili da formiraju još jedan, sopstveni kamp u prelepom krajobrazu pored Vlasinskog jezera. Ove godine, u kampu IKK Zdravlj naći će se i deca iz drugih krajeva i gradova Srbije, ne samo sa „južne pruge“, radiće se po programu uglednog Bratislava Đorđevića ali će realizacija programa biti povjerenia leskovačkim trenerima.

- Ne smemo potcenjivati ni rad tzv.

privatnih škola u gradu. Već smo se u prethodnim godinama dokazali kvalitetom rada, neka naša deca, a to je prirodno, već su u pogonima vodećeg kluba na jugu Zdravlj - vlasnik i šef stručnog tima škole „Bizon basket“, Ivan Mićić ističe potrebu da se u toj saradnji iskoraci prema novim modelima rada i dogovaranja. - Niko ne spori da je osnovni interes svih koji radimo sa decom, da Zdravlj obezbedimo stalnu i visoko vrednu sportsku infuziju. Da postane ugledni prvoligaš, da ta naša deca stignu do reprezentativnih selekcija.

Privatnih škola bilo bi i više da je više raspoloživih terena, dvorana za okupljanje i rad. Zato je ključni potez uprave KK Zdravlj i poslovodstva generalnog sponzora Kompanije Zdravlj, da investira u sopstveni košarkaški dom, bez preterivanja istorijskih poteza.

- U vreme NATO agresije uspeli smo da jedan od sajamskih paviljona pretvorimo u najpopularniji sportski prostor u gradu. Od ranih jutarnjih, do kasnih večernjih sati, ovde se radi, trči, skače, šutira na koš. I morate verovati kako nam čak i nedostaju termini za sve brojnije selekcije dečaka rođenih od 1982. pa do 1990. Naravno da odabranu decu ne želimo da prepustimo samo prirodnom razvoju. Insistiramo da se što veći broj trenera iz naše sredine školuje, da steknu odgovarajuće diplome i opredelite se za treneri, kao za životni poziv - prvi čovek uprave KK Zdravlj i član Predsedništva KSJ Srđan Kalajdić uverava kako pravog razvoja ovog modernog i dinamičnog sporta nema bez pomenutih i dugoročnih programa rada. - Čak smo otvorili konkurs za svu darovitu i ambicioznu decu, spremni da ih podržimo u redovnom školovanju, ali i bržem i svestranijem sportskom razvoju i napredovanju. Tako su sada u našim mlađim pogonima ne samo deca iz Leskovca, sa juga Srbije, već i iz Crne Gore. Prave plodove takvog rada, tek očekujemo.

Zdravlj je u godini koja će se najpre pamtit po nehumanim razaranjima NATO avijacije, od svog košarkaškog doma napravilo centar za okupljanje svih stručnih potencijala iz ovog dela Srbije. Trenerска организација региона Leskovac ne može se ni zamisliti bez svekolike podrške leskovačkog prvoligaša. Jednostavno, leskovački Dom košarke, postao je prostor za praktičnu nastavu Više trenerške škole iz Niša, gde polaznici škole rade sa decom, proveravaju i primenjuju stečena znanja, ali i poput Zorana Jovića, beleže uspehe. U drugoj polovini prošle godine, kadeti Zdravlj sa trenerom Jovićem (godište 1985), osvojili su prvo mesto u Srbiji ispred FMP Železnika, na državnom prvenstvu u Novom Sadu, talentovane „limenke“ su bile bolje i ispred darovitih Leskovča-

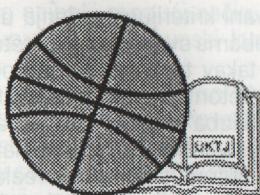
na. Brojna predavanja, pokazni treninzi i demonstracije organizovani su u dvorani na sajmištu koji će do kraja godine standardom zadovoljiti najviše uslove moderne košarke.

- Ne samo u muškoj, već i u školovanim darovitim devojčica želimo da uhvatimo korak sa razvijenim košarkaškim centrima - trener Zoran Jović je kasno preuzeo ekipu ŽKK Dubočica kada je ispadanje iz Prve A lige bilo neminovno, ali radom i odnosom prema devojčicama iz sopstvenog podmlatka potvrdio kako na jugu Srbije ima potencijala i za stabilnog prvoligaša među košarkašicama. - Nažalost, talentovane devojčice nemaju iste uslove kao dečaci, pri čemu nikako ne želim da nametnem osećaj zavisti. Naprotiv. Kamo lepe sreće da se u ovom gradu još jedna firma na takav način odredi, kao Zdravlj, prema stvaranju uslova za školovanje i brže napredovanje sportski nadarene dece.

U ŽKK Dubočica idu putem, dosad potvrđene dobre prakse rada u muškom prvoligašu: formiran je veći broj odeljenja pri osnovnim školama, bivša košarkašica Saška Sibinović formirala je i privatnu školu, u trenerški posao uključila se sa nemalim ambicijama i nekada sjajna košarkašica sa prvoligaških terena Danijela Trako, sada supruga prvog leskovačkog stručnjaka Jovice Arsića. Trenerška organizacija snaži, sve veći broj bivših asova, po završetku karijere, poput Ivana Zdravkovića i Siniše Stošića planira da se profesionalno bavi trenerškim poslom ali se i dosadašnji načini rada unutar „esnafa“ moraju da menjaju.

- Zahvaljujući najpre rezultatima koje su postigli košarkaši Zdravlj, porasla je popularnost ovog sporta, narastao autoritet struke. Ovo vreme i ovu priliku moramo da iskoristimo na pravi način. Da pokažemo kako smo dostojni poverenja onih koji su nam dali ne samo decu već i budućnost sada prvog i najuspješnijeg sporta na jugu Srbije. Da preko trenerške organizacije Leskovca idu ideje, programi ali i kadrovi prema svim ambicioznim sredinama, od Prokuplja, Vlasotinca, Lebana, Vladičinog Hana, pa do Vranja i Bujanovca. Sve što vredi u košarkaškom sportu juga Srbije stvorili su leskovački treneri. Ali moramo još više, jer je razvoj košarke toliko dinamičan, da vremena za samozadovoljstvo nema. Cenim da nam je neophodno što brže i bolje organizovanje, sa programom koji će nametati i predlagati trener sa najvećim ugledom i rezultatima, ali kojima ćemo bez ikakve zavisti svi pružiti konkretnu podršku i pomoći - zaključuje prvi klupski operativac KK Zdravlj, zadužen za rad i organizaciju stručnog tima u svim nivoima, Zvonimir Papak.

Tekst: Dušan Stamenković
Fotografija: Petar Janković

Predrag Miljuš - Sportski žurnal

Nesigurnost ubija rad

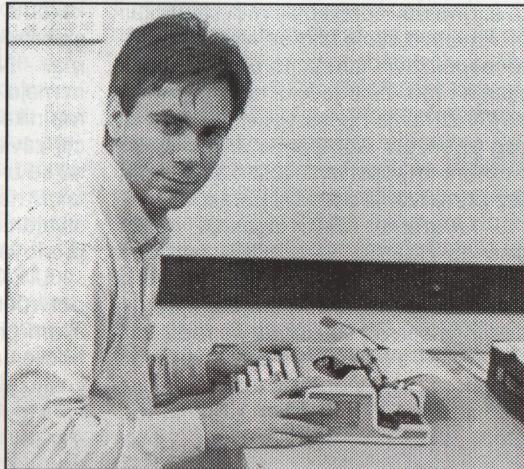
Nisam baš siguran koji je cilj ove rubrike? Da novinar opiše umešnost trenera ili da ljudi koji pišu o košarcima kažu nešto o sebi i svom angažmanu kroz odnose sa stručnjacima. Ovo drugo češće sam viđao, možda i zbog toga što je prvi pristup daleko lakši za obradu, a i zbog činjenice da su ljudi iz štampe dobili priliku - i obilato je iskoristili - za ličnu promociju.

Pre svega odnos imedju novinara i trenera trebalo bi da korispondira sa relacijom kritičari-umetnici. S tim što su u kulturi za razliku od sporta, oni koji izriču analitičke sudove, po vokaciji mnogo bliži objektu pisanja. Međutim, i tu dolazi do lomova, recimo režiser Kusturica nasruuo je pre neku godinu na režisera Pajkića nezadovoljan ocenom jednog od svojih briljantnih filmova, valorizovanim na svim svetskim festivalima.

Ne kažem da su košarkaški novinari mukući ili neznalice, prosto zahvaljujući činjenici da su naši treneri apsolutno dominantni u Evropi, - uzorak su naravno najpoznatiji, jer po njima nas identificuju više od 20 godina, ostaju bez motiva za otrovne strelice. Ko je bolji od Ivkovića, Obradovića ili Maljkovića...? Rezultati njihovog rada sve govore, pa zašto bi ih neko onda napadao?

Naravno, treneri su kao i glumci sujeti na kategorija ljudi - novinari su im po tome braća, inače nisu konkurentni - i ne prija im kad nešto njihovo dovodite u pitanje, mako to bilo i krajnje bezazleno ili čak neveštoto sklopljeno. Zbog toga mi se čini logičnim izbor međusobne distanciranosti koja može da filtrira prejake emocije.

Redovi koje sam ispisao odnose se na reprezentativnu košarku u najširem smislu, samim tim i na njene generatore treneri. Međutim, zlatno doba košarke u Jugoslaviji završeno je raspadom bivše države. Prepolovljeni smo, skraćeni, a poklopilo se da su nam najbolji treneri tih godina potegli u inostranstvo da unovče dragoceno znanje. Oni koji su ostali, koji su trenerski formirani u vremenu „otkazanih letova“ proizvod su novouspostavljenih društvenih odnosa. Znači, treneri, čast izuzecima, više nisu kreatori strategije, već ljudi koji se brinu isključivo o igri. Često ni selekcija ti-

ma nije rođena u njihovim glavama, ali radi se o principu uzmi ili ostavi.

Cak i pristajanje na kompromise i kupovinu vremena sa devizom možda će se već nešto desiti ima isto ishodište-gubitak posla: Ovo nije nikakva osuda iz koje bi treneri trebalo da izvuku naravoučenja, već faktičko stanje proisteklo iz duha vremena. Tamo gde se treneri rukopis prepozname imaju i prosperiteta, i obrnuto - stručnjacima, pukim izvršiocima posle aranžmana najčešće bivaju prekidani. Pošto je ovaj časopis namenjen uskoj publici: trenerima primeri se lako dešifruju.

Latentna nesigurnost nastala iz besomučne trke za rezultatom po svaku cenu, ima za posledicu iskoriščavanje postojećih kapaciteta, čime se zanemaruje stvaralački rad koji obnavlja igračku supstancu. Gde su zvezde jugoslovenske košarke? U inostranstvu! Gde su njihovi naslednici? Takođe u inostranstvu, ali oni su tamо i formirani. Imaju li njihovi vršnjaci ovde šansu?

Ko od naših trenera je radom u Jugoslaviji poslednji put izazvao interes nekog od klubova iz košarkaški razvijenih zemalja? Kako i da izazove kad Liga odavno nije na nivou najkvalitetnijih na Starom kontinentu, kad je malo „domaćih“ igrača koji daju značajniji doprinos uspesima reprezentacija, kad naši klubovi u međunarodnim kupovima imaju epizodne uloge...

Da li su treneri krivci? Bez namere da ih amnestiram od delimične odgovornosti - ne bih rekao.

Problem, kao i uvek kad je u pitanju jugoslovenska košarka, leži izvan nje.

Marta ove godine, na najvećem derbiju jugoslovenske košarke, od aktivnog suđenja oprostio se Tomislav Jovančić. Bogatu sudijsku karijeru okončao je u sudaru većih rivala na kojem je, gle simbolike, imao i prvoligaški debi kao arbitar, novembra 1977.

Ceo nečiji radni vek, dakle, proveo je na pravougaoniku „između dve vatre“, pa je, bez sumnje, jedan od najpozvanijih da prenese bogato iskustvo stečeno u „bliskim susretima“ sa trenerima: međusobni uticaj jednih na druge, dobra i loša isksutva sa njima, kako je video njihova reagovanja sa ove distance...

O uticaju trenera na sudiju i obrnuto, Jovančić kaže:

- Pravila košarkaške igre, po definiciji Pravila ponašanja kažu da: „pravilno vođenje utakmice zahteva punu i lojalnu saradnju obe ekipe: igrača, zamenika, trenera, zamenika i pratilaca sa sudijama i njihovim pomoćnicima. Obe ekipe imaju pravo da urade sve što mogu da bi postigle pobedu, ali moraju to da čine u duhu sportskog ponašanja i fer igre“.

Iskustva govore da košarka kao dinamična igra sa puno emocija ponekad ima različito viđenje iste situacije od igrača, trenera i sudija, koji su aktivni učesnici iste igre.

S obzirom da ovo pitanje obrađuje uticaj trenera na sudiju i obratno, iz ugla dugogodišnjeg međunarodnog sudije, posebnu pažnju bih fokusirao na sledeće:

Na utakmici koja ima suđenje zahtevanog nivoa određenog takmičenja, korektno ponašanje ekipe koja je u rezultatskom vodstvu i primerno ponašanje gledališta, trener ekipe koja je u trenutnom rezultatskom minusu ponakad čini više aktivnosti sa ciljem:

- uticaja na sudije da promenom uspostavljenog i održavanog kriterijuma svojoj ekipi obezbedi prednost i protivnika dovede u podređeni položaj.

- dekoncentriše protivničku ekipu i razbijje uspostavljeni ritam koji dobija utakmicu,

- „probudi“ svoj tim, podigne nivo borbenosti i pojača odgovornost u realizaciji pojedinačnih igračkih obaveza.

U nameri da pravilno uspostavljeni i održavani kriterijum suđenja uskladi sa potrebama svog tima, na štetu protivnika, takav trener najčešće poseže za autoritetom. Ličnim ili autoritetom „velikog kluba“ svejedno, ali oba su u funkciji ostvarenja zamišljene namere.

Lični autoritet trenera je realna kategorija, zasnovan na minulom radu i ostvarenim rezultatima, koji određuju

Tomislav Jovančić:

Ozbiljno bez izuzetka

trenerski rejting i njegovu aktuelnost u datom trenutku. Autoritet savremenog i aktuelnog trenera u cilju kanalisanja suđenja u željenom pravcu predstavlja iskušenje visokog stepena za suđenje, a na sudijama je da na takav izazov odgovore u skladu sa ovlašćenjima iz Pravila igre. Potrebno je predviđeti dalji razvoj situacije, ponašanje svih učesnika, i istovremeno ostati dosledan, hrabar i principijelan. To su osnovni faktori koji kvalitetnog sudiju opredeljuju u izboru najboljih rešenja u neuralgičnim momentima, uključujući i diskreciono pravo da dosudi tehničku grešku.

Siguran sam da autoritet trenera često ima uticaja na suđenje, ali ne i meru u kojoj utiče, što pretpostavlja da svaki slučaj ima svojih posebnosti, zavisno od aktera, svakako respektujući i podatak da ima kolega sudija na koje autoritet trenera nema uticaja.

Lično sam se, tokom čitave karijere, sa visokim uvažavanjem odnosio prema zaslužnim trenerskim autoritetima. Uvek sam, u situacijama narušene saradnje ili pravila igre, u kratkom intermecu preispitivao svoje odluke tokom dotadašnjeg toka utakmice, ili se vraćao na neke prethodne, tražeći razloge takvog ponašanja trenera. Ukoliko bih se uverio da je ponašanje trenera i njegova reakcija u funkciji sitanja prednosti za njegovu ekipu, branio sam duh i pravila igre svim dozvoljenim sredstvima - uključujući tehničku grešku, a ako je potrebno i isključenje.

U slučaju kada još neafirmisani trener posegne za autoritetom „velikog kluba“ na čijoj se klupi nalazi, smatrujući da mu je to argument za uticaj na sudije, taj problem je lakše rešiv nego u slučaju trenera sa ličnim autoritetom.

Istina je da su mnoge sudije, na različitim stepenima takmičenja, „padali“ pod uticajem trenera i time sami limitirali svoj razvoj i karijeru. S druge strane, svedoci smo niza primera odlučnih i sposobnih sudija da se uhvate u koštač sa svakim problemom na utakmici, posred ostalih i sa uticajem trenera, i da isti reše na najbolji mogući način, što svakako upućuje na vrhunski kvalitet tog arbitra.

Na drugoj strani imamo trenere koji gotovo čitav radni vek provedu u okršaju sa sudijama. Takvi su i nesvesno u funkciji selekcije mlađih sudija. Hrabriji i odvažniji „prolaze“ dalje, a oni drugi ostaju da „ratuju“ sa istim trenerima. U

prilog ovoj tezi, sa dopuštanjem naših najcenjenijih i najtrofejnijih stručnjaka, konstatovao bih da su oni od svojih početaka imali korektan odnos na relaciji trener-sudija i obratno, počev od odnosa zaštite i ravnopravnog tretmana za svoju ekipu, pa rastom rejtinga sa većim uticajem na suđenje, ali u meri i sa aktuelnim načinom ponašanja kao na vrhunskim evropskim utakmicama.

Govoreći o ličnim iskustvima sa trenerima, Jovančić kaže:

- Kao i svaki sudija, na početku karijere, prošao sam i situacije koje bi se mogle tumačiti kao primer loše saradnje sa trenerima.

Od zone, preko republičkih liga do Druge savezne lige, uvek se nalazio neko stariji, iskusniji, koji je sebi davao za pravo i na razne načine uticao ili pokušavao da utiče na suđenje. Jasno, trebalo je imati hrabrosti i istrajati u doslednom vođenju utakmice. Bilo je понекad i „žestokih“ obračuna iz kojih sam izvlačio, do tada nepoznate pouke i sticao dragocenu iskustva za dalje napredovanje. Prelaskom na prvoligašku listu više nisam imao susreta sa pomenutim trenerima. Ostali su tamo gde sam ih zatekao, da dočekuju mlađe kolege i započinju nove „ratove“.

Na prvoligaškoj sceni sam se vrlo brzo našao u grupi respektivnih sudija s obzirom da sam posle samo jedne sezone stekao zvanje međunarodnog arbitra. Citavu karijeru proveo sam u korektnoj saradnji sa trenerima, tako da su se retki ekscesi, ponekad sa tehničkim greškama i isključenjima, završavali predmetnom utakmicom.

Nove utakmice i nove sezone uspostavljale su zahtevanu saradnju i visok nivo obostranog uvažavanja i povereњa, u skladu sa visokim zahtevima sportske kojim zajednički pripadamo.

Među mnogobrojnim lepim iskustvima sa trenerima Jovančić posebno izdvaja jedno sa Evropskog prvenstva u Barseloni:

- Po završetku šampionata, pred ceremoniju proglašenja pobednika, bio sam među našim reprezentativcima koji su slavili novo zlato. Prišao mi je italijanski selektor Etores Mesina i rekao: „Ovu utakmicu si mogao i ti da sudiš. Dobili biste je sigurno!“ Najpre sam bio zatečen, misleći da aludira na suđenje finalne utakmice koja je uz našu ubedljivu pobedu imala par ekscesnih situacija.

Shvativši moju zbumjenost, Etore je sa osmehom ponovio: „Da, mogao si da sudiš i ovu, kao i sve one koje si godinama sudio na najvišem nivou!“ Bio je to moj poslednji veliki šampionat i izvesno skor i kraj karijere, pa mi je kompliment uvaženog italijanskog stručnjaka došao kao priznanje za dugogodišnju uspešnu saradnju sa trenerima.

Šta bi Jovančić sa kraj poručio mlađim sudijama i trenerima?

- U kratkoj poruci mlađim trenerima ukazao bih na dva vrlo bitna zapažanja iz lične sudske karijere, a koja mogu biti od izuzetne koristi za formiranje odnosa i buduće oblikovanje ponašanja trenera prema suđenju i sudijama.

Na samom početku bavljenja ovim pozivom zatekao sam prenaglašen značaj pojedinih sudske autoriteta, njihovo raspoloženje kao bitan faktor priprema trenera za utakmicu ili sezonom, mali broj međunarodnih utakmica, skromne honorare i, rekao bih, boemske ambijent i atmosferu među kolegama.

Karijeru sam završio u profesionalizmu visokog stepena, sa velikim brojem međunarodnih utakmica godišnje, pristojnim honorarima, izuzetno visokim zahtevima u održavanju sportske forme i ispunjenju svih detalja u funkciji odgovornog, kvalitetnog i savremenog suđenja.

Savremeni sudija, da bi održao već dostignuti visoki rejting poverenja i kvaliteti, ili da bi došao do njega, mora imati podjednako ozbiljan pristup svakoj utakmici koju sudi, počev od utakmica mlađih kategorija pa do seniorских. Jedan od značajnijih zahteva u suđenju je - suditi svaku utakmicu podjednako angažovano sa primernim zalaganjem.

Uvažavajući navedeno, mlađi treneri bi trebalo da očekuju kvalitetno i savremeno suđenje na svakoj utakmici. Sudija kao „nužno zlo“ je prošlost. Sudiju treba shvatiti kao bitan činilac igre, koji treba da štiti i obezbeđuje kvalitet igre. Trener i sudija su na zajedničkom putu stalnog unapređenja igre. Treneri kroz stvaranje i usavršavanje igrača i vodenje utakmica, a sudije u vodenju utakmica u skladu sa zahtevima pravila i duha igre.

Svi oblici saradnje i zajedničkog rada na unapređenju košarkaške igre su neminojni i dobrodošli. Ukoliko ih je više, utoliko bolje.

Milan Tomašević

Pavle Počuč

Postaćemo veliki tim

Košarkašice Baćke Palanke su ove sezone izborile plasman u Prvu Saveznu ligu osvojivši superiorno prvo mesto u Prvoj Srpskoj ligi. Da se uporan rad sa mladim i talentovanim devojkama isplati dokaz je upravo ŽKK Baćka Palanka. Ogromne zasluge za to ima sigurno i mlađi i talentovani stručnjak Pavle Počuč, trener ŽKK Baćka Palanka.

- Trenerskim pozivom sam počeo da se bavim pre svega zbog ljubavi prema košarci kao sportu. Naime, ja sam se aktivno bavio košarkom deset godina, ali sam zbog obaveza prema studijama prestao sa igranjem. Nakon završetka studija želeo sam da ostanem u košarci, a sebe sam video upravo u trenerskom pozivu. Trenerskim pozivom počeo sam se baviti 1994. godine u ovdašnjem OKK „Dunav“ radeći sa svim selekcijama, kako muškim tako i ženskim sve do 1998. godine. To je za mene veoma značajan period kroz koji sam ulazio u tajne i lepote trenerskog poziva. Još na samom početku bavljenja ovim poslom shvatio sam da bez permanentnog usavršavanja i praćenja savremenih treninga nema ni uspeha i dobrih rezultata. Diplomirao sam 1998. godine na Višoj trenerskoj školi kod prof. dr Lasla Hajnala kome sam veoma zahvalan na vrhunskim predavanjima i savetima, koja u mom radu imaju značajnu i konkretnu primenu.

Zatim je došao poziv da vodite „seniorsku“ ekipo ŽKK Baćka Palanka. Zbog čega ste se odlučili da prihvate taj izazov?

- Želeo sam da se dokažem i pokazem da prethodne četiri godine trenerskog rada u OKK „Dunav“ nisu bile uzaludne. U sezoni 1997/98 ŽKK Baćka Palanka je istupila iz Prve „A“ Savezne lige, a u klubu su ostale devojčice starosti oko 16 godina. Teška finansijska situacija u klubu, mlađi i neiskusan

tim za mene je bio dodatni motiv i izazov za rad i naravno dokazivanje i afirmaciju. Prioritetni cilj je bio oformiti kvalitetnu selekciju na osnovu nivoa psihofizičkih i tehničko-taktičkih sposobnosti, a zatim primeniti specifičan stil igre u skladu sa savremenim tendencijama košarke. Već u debitantskoj sezoni 1998/99 u Prvoj Srpskoj ligi ekipa je ostvarila vrlo dobar plasman i na govesti visoke domete.

Najveća nagada za veliki rad i trud koji smo uložili stigla je u ovoj sezoni u kojoj je ekipa superiorno osvojila prvo mesto i direktno se plasirala u elitno društvo. Za mnoge je to iznenadenje i neverica da igračice sa prosekom od 16,5 godina budu među najboljim ekipama u zemlji, a za mene je to najveća satisfakcija za uloženi trud. Verovatno smo jedina ekipa u zemlji koja je sa istim sastavom nastupala na dva fronta, u seniorskoj ligi i u Juniorskom Prvenstvu Srbije gde smo se plasirali među

Igramo sa dosta kontri, šuteva za tri poena, takođe i dosta igre jedan na jedan i dva na dva i trudim se da igra bude što brža i dinamičnija. Istovremeno veliki značaj pridajem i kvalitetnoj odbrani, gde je po meni na prvom mestu voljno-motivacioni faktor uz određene sisteme kombinovane odbrane, tako da smo po mom mišljenju i u tom segmentu igre dosta dobro uradili.

Vaše mišljenje o stanju u ženskoj košarci kod nas?

- Svi timovi, prevashodno u Prvoj ligi su značajno podmlađeni, a šansu su doobile mlađe i perspektivne igračice od kojih su mnoge nagovestile visoke domete. Odlični rezultati mlađih reprezentativnih selekcija govore o dobrom radu ali i velikom talentu koji poseduju naše igračice, tako da je budućnost jugoslovenske ženske košarke po meni izuzetno lepa i za nju ne treba brinuti.

Koji su vaši dalji planovi, da li imate uzora i kakve su vaše lične ambicije?

- U toku je proces podizanja novog organizacije i rada na svim poljima u klubu, na čelu sa novom ambicioznom upravom i generalnim sponzorom HP „Majevica“. Prioritetni cilj u narednoj takmičarskoj sezoni 2000/2001 je opstanak u ligi, a u narednim sezona progresivan napredak ka vrhu naše ženske košarke. Igračice poput kapitena Biljane Vignjević, Svetlane Grekse i Aleksandre Grubiše su veliki kapital i garant lepe i uspešne budućnosti ŽKK Baćka Palanka.

Uzora sigurno imam dosta, ali se trudim da budem prepoznatljiv po svom stilu igre i načinu rada. Kod nas ima puno dobrih trenera tako da nemam nekog posebnog uzora. Što se tiče ličnih ambicija želja mi je svakako da radim u dobro organizovanom klubu, sa visokim ambicijama. S obzirom da spadam u grupu mlađih trenera čije vreme za dokazivanje tek dolazi, svestan sam da je ovo prvi stepenik u mom trenerskom poslu. **Dragan Zorić**

osam najboljih ekipa u Republici. Sam podatak da smo ove sezone odigrali 40 prvenstvenih utakmica uz skor od 32 pobjede i samo osam poraza dovoljno govori da je u ekipi izgrađen visoki kolektivni duh i pobednički mentalitet.

Vi ste poznati po tom što negujete stil igre koji je za mnoge pomalo čudan za žensku košarku?

- Već od samog preuzimanja ekipе 1998. godine počeo sam da negujem napadačku košarku u skladu sa ovim novim pravilima koji se uvode od ove sezone, tako da mi već dve godine praktično igramo po tim novim pravilima sa napadom na 24 sekunde, itd.

Uspon košarke

Sve se postiže treninzima

Aleksandar Ničetin, trener Jedinstva strpljivo priprema afirmaciju svojih igrača u kolektivnoj igri. Primer saradnje sa sponzorima

Novi Bečeji, varošica na Tisi, odnedavno je poznata po uspešima sportskog društva Jedinstvo. Pod ovim imenom prvi košarkaški klub osnovan je 1948. godine, a dosadašnji najveći uspeh kluba je takmičenje u Prvoj B ligi u kojoj se novobečejski košarkaški tim pod imenom Polet keramika trenutno nalazi na solidnom osmom mestu.

U plejadi mlađih banatskih trenera koji su već ostavili tragove u jugoslovenskoj košarci, trener Aleksandar Ničetin zauzima posebno mesto. Rođen je u Kraljevu 1966. godine, a u Novi Bečeju je došao kao igrač 1981. Povreda kolena sprečila ga je u igračkim ambicijama i 1993. godine postaje trener. Trenirao je mlađe košarkaše, kadete i pionire.

Početkom prošle godine postao je trener prvog tima Polet keramike i od tada počinje pravi uspon ovog sporta u Novom Bečeju.

Kvalitet košarke i popularnost igre među koševima, u malom gradu, vezuje se i za ovog mladog trenera o kojem se i od njegovih kolega iz drugih košarkaških klubova mogu čuti samo reči povahle.

U razgovoru za „Trener“ Aleksandar Ničetin je obrazložio i svoje stavove o trenerskom poslu u radu sa decom.

- Iskustvo koje sam sticao u radu sa decom, ne ide u prilog okolnosti da treneri na početku karijere treniraju najmlade košarkaše, rekao je Ničetin. Međe je rad sa decom ispunjavao i bio sam potpuno posvećen mlađim košarkašima, jer su deca osetljiva, svaki je detalj bitan i svako od te najmlade košarkaške dece zaslužuje poseban pristup, potom, u klubu smo nastojali da svako dete dobije ono što mu odgovara u fizičkom i psihološkom pogledu. Što se mene tiče, mislim da sam sa njima uglavnom dobro radio ali otkada sam preuzeo prvi tim, u mom sadašnjem iskustvu održava se mišljenje da sa decom ipak treba da rade stariji, iskusniji treneri.

Vi u prvom timu Polet keramike imate i mlađe igrače?

- U prvoj ekipi su šestorica mlađih

igrača od 81. do 84. godišta. Rad je zbog toga znatno komplikovaniji, imamo već formirane igrače, ali povećani trenerski izazovi i rizici na izvestan način omogućuju moje trenerske zamisli i koncept rada. Mislim da sam izgradio pravi odnos sa igračima time što im u igri dajem slobodu, a onoliko koliko im dajem, upravo toliko i očekujem od njih kao samostalnu kreativnost, lični odnos prema košarkaškoj igri. Ne kažem da su oni već „zlatni momci“ ali su momci koji sada tačno znaju šta, i kada mogu da postignu.

Veoma mnogo pažnje posvetili ste igri u odbrani?

- Analizirajući prošlu sezonu dobili smo rezultat da je naša ekipa druga ili treća po primljenim koševima. To je zbog toga što ne igramo zonsku odbranu ali smo isto tako druga ili treća ekipa po postignutim koševima. U odbrani igramo na osvajanje lopte i tu uglavnom radimo na individualnoj i kolektivnoj odbrani tako da iz dobre odbrane ide jak napad i lako postizanje koša u kontri ili polukontri. U odbrani igramo „čovek na čoveka“, a u takmičarskim utakmicama, s obzirom na rezultat, igramo i zonu da prelomimo igru što katkad funkcioniše no uglavnom je to čvrsta, agresivna igra, presing, u kojoj se mogu videti usavršene tehničke kontre i dovođenje igrača u situaciju da postignu koš.

Da li imate igrače koji se posebno ističu?

- Učim ih kolektivnoj igri i to je razlog zašto ih ja ne ističem. To su igrači koje sve afirmišemo u kolektivnoj igri uz podatak da smo, jer je malo igrača sa strane, sopstvenim mogućnostima, iz Novog Bečeja, male banatske varoši, uspeli da zaigramo u saveznom rangu.

Utakmice nisu uvek premijere novog koncepta igre ili igre s obzirom na protivnika?

- Moj stav je da se sve postiže na treningu. Veoma mnogo stvari je potrebno postići, sa puno strpljenja i istrajnosti, a utakmice su deo tog rada.

Ljubitelje košarke možda zbumjuće da sportsko društvo registrovano kao Jedinstvo nastupa pod imenom Polet keramika.

- Naš generalni zvanični sponzor je Industrija građevinske keramike IKG Polet a takmičimo se kao sponzorisana ekipa pod nazivom Polet keramika. Uspostavili smo sa IKG Poletom pravi odnos koji može da posluži kao primer za ugled. Sada u klubu imamo 150 mlađih košarkaša svih takmičarskih kategorija, osam trenera koji rade sa njima, dvojicu potencijalnih košarkaških reprezentativaca i dobre uslove za profesionalni rad, ističe mladi stručnjak kome mnogi proriču uspešnu trenersku karijeru. **Zoran N. Jovanov**

Dejan Radonjić:

Profesor iznad svih

Dejan Radonjić, plejmejker Budućnosti, pripada krugu najiskusnijih igrača u zemlji. U bogatoj karijeri Radonjić je radio kod dosta trenera, koji su imali odlučujući uticaj u njegovom razvoju. Sa ekipom Budućnosti, prošle i ove sezone napravio je fantastične rezultate, uspeo da se okiti sa dve titule prvaka Jugoslavije, i potvrdi da je sa pravom jedan od naših najboljih organizatora igre. Radonjić je u dosadašnjoj karijeri, branio boje Budućnosti, gde je ponikao, potom Profikolora, Lovćena, FMP Zelenika i opet Budućnosti, gde će i sledeće dve sezone boraviti, što mu je omogućilo da radi sa dosta trenera.

Radonjić ističe da trener u karijeri jednog sportiste, odnosno košarkaša, ima veliki značaj, međutim, da mnogo toga zavisi od samog igrača.

- Uvek mi je na umu bio rad i samo rad. Najbolje se snalazim na terenu, odnosno parketu, koji je najmerodavniji za učinak. Neophodno je dosta samoodržanja i upornosti da biste uspeli u jednom sportu. Košarka je specifična, jer je kolektivan sport, ali često rezultat zavisi i od pojedinačnog učinka. Na sreću u dosadašnjoj karijeri imao sam priliku da sarađujem sa dosta trenera, koji su bili ključni za moj napredak. Igrao sam za dosta timova, sa mnom tim radio kod više stručnjaka - kaže Radonjić.

Radonjić kaže da je svaki trener kod koga je radio imao specifičnu filozofiju shvatanja igre pod obručima, ali da je gotovo sa svima imao odličnu saradnju.

- Najdraže mi je svakako bilo što sam imao priliku da treniram kod pokojnog profesora Aleksandra Nikolića. On je u mnogo čemu bio specifičan stručnjak, koji je imao, tako da kažem, košarku u malom prstu. Od njega sam mnogo toga naučio kako na terenu, tako i van njega. Bilo je to pravo bogatstvo koje mi je i te kako pomoglo da napredujem. I ostali treneri su uticali na moj razvoj, počev od prvih dana, kada sam sam počeo da treniram u Budućnosti. Tu je bio Bojanović, pa posle sam radio kod Kašćelana, Kadije i tako redom. Sve u svemu jedno bogato iskustvo. D. P.

Iva Perovanović - Budućnost

Željko mi ulio hrabrost

Sa samo 16 godina Iva Perovanović je vjerovatno stekla više iskustva nego što će neke košarkašice imati priliku da steknu u čitavoj karijeri. Igrajući za „dječiji vrtić“ iz Podgorice, mlađa od dvije sestre Perovanović koje nastupaju za Budućnost, morala je silom prilika prije vremena „ostariti“ jer je to nametalo takmičenje sa najboljim jugoslovenskim klubovima. Takvo breme odgovornosti ponekad je bilo preteško za djevojčicu koja nije imala vremena za stvari koje su bile preokupacija njenih drugarica. Jer, njen radni dan sastojao se samo iz obaveza - trening, škola, trening. Za razonodu i „normalno“ djetinjstvo nije bilo mjesto.

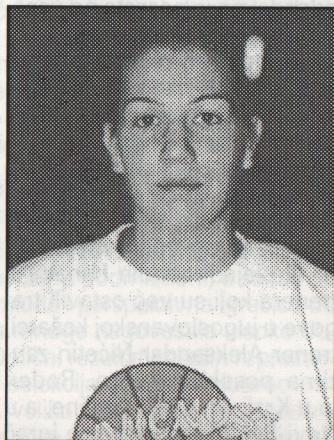
Kada bi sve islo kako treba na terenu, nailazili bi problemi u školi ili bi bilo obratno. Nekada nijesam mogla da izdržim često „surovi“ ritam treninga, odricanja koja su valjda najteža upravo u mom uzrastu. Naročito je djevojkama teško kada im se trener obrati povisjenim tonom, a kamoli kada im podvikne. Zbog toga sam čak razmišljala da kažem zbogom sportu koji toliko volim. Imala sam, međutim, sreću da me trenira Željko Vukičević, koji je prošle godine postao trener prve ekipе. Taj mladi, ali sigurno veoma perspektivni stručnjak, ulio mi je samopouzdanje da mogu izdržati, govorio mi da je to samo početak, da moram biti spremna da se suočim sa pravim problemima, a ne da bježim od nekih „dječjih bolesti“ koje svaki sportista mora da „preleži“.

Željko je, kaže Iva, znao da napravi balans između njenih obaveza u školi i ljubavi prema košarci.

- Osim što je trener u KK Budućnost, Željko je profesor fizičkog vaspitanja, predavao mi u osnovnoj školi tako da prati moj razvoj još od prvih košarkaških koraka. Zbog toga je i imao razumevanja za moje obaveze na oba polja. I sada, kada mi ne predaje, često je išao u školu da razgovara sa mojim nastavnicima, bio „dežurni“ kada mi je trebalo pravdati časove.

„Terapija“ mladog trenera očigledno je dala rezultat - Iva je bila perjanica ekipе koja je prošle godine dugo važila za hit šampionata, a iz kadetske reprezentacije, gdje je bila jedna od najzaslužnijih za osvajanje srebrne medalje na Evropskom prvenstvu prošle godine, prešla je u juniorsku i nastavila sa odličnim igrama.

- Kada smo se pripremali za kvalifikacije za juniorsko prvenstvo, Željko je bio sa nama u Bečeju, asistirao je Zoranu Višiću. Puno mi je značilo što je u stručnom štabu reprezentacije, što nastavljamo saradnju iz kluba, iako je i Zoran moj nekadašnji trener, čovjek kojem zaista mnogo dugujem za moj ukupan razvoj. Nažalost, Željko nije uspio dobiti vizu za turnir u Grčkoj pa nije mogao ići sa nama. Kako smo u kvalifikacijama ostvarili sve pobjede i izborili pravo učešća na finalnom turniru Prvenstva Evrope u Poljskoj, nadam se da će Željko ovog puta biti sa nama i učestvovati u još jednom velikom uspjehu jugoslovenske reprezentacije. A. Vučković

Dva kampa sa znakom KSS pravi odgovor na okupljanje mlađih bez pravog efekta

YUBAC i Kasta po meri KSS

Ovogodišnja homologizacija dva letnja kampa sa znakom KSS predstavlja pravi odgovor na komercijalno okupljanje mlađih koje se godinama organizuje bez pravog efekta, osim finansijskog ubira od strane organizatora.

Kako je košarkaška igra postajala sve popularnija i profitabilnija to su se pojavitivali i profitirali u poslednjih desetak godina. Ugleđajući se na domaće ili strane kampove, ali više organizaciono nego li stručno, sportski biznišmeni su u igri pod obručima videli i mogućnost luke zarade.

Tako su počeli da niču kao pečurke razni, nazovi kampovi koji su pompežno i besomučno reklamirani preko TV i štampe, obećavajući deci kule i gradove na improvizovanim terenima, a najuspješnijima odlazak u neki od velikih klubova, ali samo sa potpisom - organizatora!

Od ove godine KSJ i KSS su odlučili da revidiraju sve kampove, provere njihov kvalitet, mogućnosti smeštaja, higijenu, ishranu i sve relevantne stvari vezane za letnje školovanje najmladih na ovaj način.

Posle višemesečne analize i obilaska kamperskih terena KSS je svoj znak, i autoritet kao garanciju za vrhunske uslove, dodelio za dve organizacije, mada je bilo pored njih još 13 konkurenata.

YUBAC je bez dileme dobio KSS znak za smeštajne uslove u Brzeću na Kopaoniku, za organizaciju i sve pogodnosti koje idu za rad u ovom kampu koji po tradiciji godinama kreće početkom jula i traje gotovo do kraja avgusta.

Letnji kamp koji organizuje beogradski YUBAC ima više nego dobru reputaciju među kamperima na 1.200 nadmorske visine i 270 km od našeg glavnog grada. Izvrstan smeštaj, blizina košarkaških terena, prirodni sadržaj oko hotela, ali i zavidan stručni rad koji vodi direktor Milan Opačić, sa probranim vrhunskim saradnicima, davno su lansirali kopaoničko okupljanje kao prestižni jugoslovenski kamp.

Treneri i igrački kadar koji je prošao kroz YUBAC kamp bio je više nego garancija da će baš svi polaznici imati vidan napredak posle letnje smene.

Pored Željka Obradovića, trenera „plavih“ i grčkog Panatenaikosa, Vladislava Lučića iz Crvene zvezde, nekadašnjeg asa jugoslovenske reprezentacije Nemanje Đurića u ulozi glavnog trenera kampa, pa Marina Sedlačeka, direktora programa YUBAC kampa i instruktora

FIBA, da pomenemo samo poslednja imena, predstavljali su magnet ne samo za kvalitet kampera, već i za desetine mlađih trenera koji su dolazili da se školjuju pod obručima za ovaj životni poziv.

Novo ime, ali dokazanog kvaliteta, je i kamp Kasta iz Sokobanje, drugi vlasnik kamperskog znaka KSS.

Ponuda Kaste je, isto, maksimalna za uslove koji se traže da bi se poneo znak KSS: prevashodno, hotelski smeštaj u višekrevetnim sobama sa optimalnim higijenskim uslovima, uz dobru ishranu i, naravno, probran i stručno verifikovan trenerski kadar. Goste su posetili vrhunski reprezentativci Jugoslavije: Haris Brkić, Veselin Petrović, Nikola Jestratićević, pa trener berlinske Albe Svetislav Pešić... Zatim promotori: Dragan Lukovski, Aleksandar Ćubrilo, Sladjan Stojković...

U prestižnom hotelu „Zdravljak“ (B kategorije) minule sezone prošlo je 824 polaznika, od toga 695 dečaka iz 66 klubova i 44 grada.

Organizator se nuda da će od 4. jula, kada dolazi prva smena pa do zatvaranja 27. avgusta, Kasta doživeti rekord u prohodnosti svog kampa.

Prirodni uslovi, koji dodaju soko-banjskom kampu višu ocenu su u ambijentalnim resursima koji fizičkim naporima pridodaju gotovo lekovitu i brzo oporavljajuću moć.

Isto kao kod YUBAC kampa, tako i kod ovog, treneri dolaze po pozivu, iz zemlje i inostranstva, prenose svoja bogata iskustva iz klupske i kamperske života, što svake godine obogaćuje program ove godine dve licencirane organizacije za rad sa mlađim ljubiteljima košarke tokom leta.

Trenerски rad, bilo da ga izvode veterani ovog našeg sporta ili njihovi mlađi naslednici koji su se opredelili za ovaj poziv, podvodi se pod univerzalnu devizu koju je izrekao naš legendarni učitelj igre pod obručima profesor Aleksandar Nikolić: „Trener najviše nauči od - igrača“.

Viša košarkaška škola, koja je počela sa radom posle otvaranja „Kuće košarke“ u Beogradu, doprineće da se akademski školovani treneri uključe u kamperske radove i tamo praktično provere i potvrdi svoja znanja stečena tokom semestralnih radova u studijskim klupama.

O odluci da se, konačno, uvede red i ispunje zahtevni uslovi za viši standard u kampovima razgovarali smo sa Predragom Bojićem, generalnim sekretarom

rom Košarkaškog saveza Srbije. Gospodin Bojić je, uz dogovor sa predsednikom KSS Blažom Stojanovićem i stručnim saradnicima, stavio potpis na odluku o dodeljivanju kamperske licence za YUBAC i Kastu za 2000. godinu.

- Dugo smo i pedantno radili dok nismo doneli konačnu odluku kome da dodelimo ovogodišnji znak KSS za vođenje letnjih kampova - govori gospodin Bojić ekskluzivno za naš časopis Trener. - Oformljena je stručna tročlana komisija u sastavu: Čeda Miletin, Mlša Lakić, Marjan Novović kojoj je stavljeno u zadatku da uvede red u kamperski rad, da predloži samo one koji ispunjavaju naše, odnosno, visokokategorične zahteve, daleko prestižnije nego što su bili na dosadašnjem nivou. Pretežno, u prvi plan smo stavili stručan rad i uslove smeštaja koji su bili veoma konkurentni, ali samo su dve ponude bile one koje su mogle da zadovolje naše prohteve.

Na pitanje kako se dogodilo da Zlatibor otpadne posle višedecenijskog rada sa dečijim kampom i sa veoma dobrim uslovima i zavidnim stručnim radom, gospodin Bojić je ukratko rekao:

- Zlatibor ima zavidne uslove što se tiče lokacije i stručnog kadra. Međutim, smeštajno-higijenski uslovi su ispod YUBAC-a i Kaste. To ne znači, kada su ove godine ispaljili iz konkurenčije da će zauvek ostati po strani mogućnosti da dobiju znak KSS. Naprotiv, mi i te kako želimo da nam se i zlatiborski kamp priključi, ali to će se realizovati tek onda kada dostigne smeštajni standard pomenuta dva kampa, možda već sledeće godine, što bi nas posebno radovalo.

KSS je svoj znak dodelio za ovu godinu, što ne podrazumeva da će ih nositi i YUBAC ili Kasta i u 2001. godini, ukoliko im ovogodišnji standard u sledećoj sezoni bude pao sadašnjeg.

Vizija u radu sa kamperima u KSS i njegovog generalnog sekretara i saradnika prelazi - jugoslovenske okvire.

- Kada sa kamperskim radom dostignemo daleko viši nivo, odnosno unapredimo ga još bolje i od onog koji sada pružaju YUBAC i Kasta, iznećemo i ponude za inostranstvo. Želimo da imamo evropski nivo i smeštaja i stručnog rada, što smo za ovo drugo sigurni sa postojećim kadrom i onim koji uskoro pristiže - završio je Predrag Bojić, generalni sekretar Košarkaškog saveza Srbije.

Vlastimir Ignjatović

U Ohridu...

Medalja je obaveza

Mladu reprezentaciju Jugoslavije ovo-ga leta očekuje izuzetno značajno takmičenje. Na Ohridu se od 28. jula do 6. avgusta održava Evropsko prvenstvo. Veliki izazov za igrače i trenera reprezentacije Nenada Trajkovića, pogotovo ako se zna da je zbog svojevremenog neuspeha na kvalifikacijama za juniorsko Evropsko prvenstvo, ova generacija izgubila takmičarski ciklus.

Dakle, predstojeći šampionat kontinen-ta prilika je da se i ova generacija košarka-ša, rođenih 1980. i 1981. godine, afirmiše i nastavi, istina, kratka, ali rezultatski veoma uspešna tradicija takmičenja na evropskim šampionatima za mlađe selekcije.

Preduslov za uspeh su dobre i kvali-tetne pripreme.

- Još pre mesec i po dana, u Beogradu se okupila reprezentacija. U tih pet dana, stručni štab je pratilo rad 23 igrača. Posle napornih treninga, prvi filter prošlo je njih 16, kaže trener Trajković.

Svi su dobili programe za individualni rad, kako bi spremni dočekali početak drugog dela priprema u Novom Bečeju. Od 1. jula, dvanaestorica momaka igrače na veoma jakom turniru u Dalasu, a od 16. do 20. jula imaće još jednu proveru u Istanbulu, gde će odigrati pet utakmica. Konačan spisak igrača, učesnika prvenstva biće objavljen posle završenih priprema u Leskovcu, uoči puta za Ohrid.

Selekcija igrača rođenih 1980. i 1981. godine nije idealna po pokrivenosti svih pozicija?

- Nećemo imati klasičnu „peticu”, igrača koji bi visinom i znanjem mogao da para-ri rivalima na toj poziciji. Taj nedostatak pokušaćemo da prevladamo jakom od-branom i dobrom taktikom u napadu. Imaćemo nekoliko spoljnjih igrača kadrih da se spuste na poziciju centra i odigraju ledima ka košu. Takođe, oni će moći i licem da igraju protiv protivničkih „petica”, koji neće izlaziti da brane šut sa distance. Uslovno govoreci, višak spoljnjih igrača omogućuje i igranje jače odbrane. Bićemo veoma agresivni, igraćemo sa preuzimanjem, jer ćemo moći da rotiramo više igrača, pre svih „trojke” i „četvorke”.

Na jedan hendikep nadovezuje se i drugi, daleko ozbiljniji.

- Naši igrači su neiskusni, sa izuzetkom Šekularca i Radmanovića i donekle Čabar-kapec i Čakića. Trka za rezultatom po svaku cenu, ogromna je opasnost za mlađe igrače. Jednostavno, rezultat je njihov veliki neprijatelj. Tako je u svim klubovima naše lige. Ko god uloži novac, očekuje da ga od-mah i vrati. Došli smo u poziciju, u kojoj se nalazila i Grčka pre desetak godina, a to ni-kako ne valja. Mladi igrači ne dobijaju šansu. Na primer, plejmejkeri Vučićević i Pištoljević imali su veoma malu minuča u prvenstvu, a oni treba da vode igru na Ohridu.

Trajković sa većinom ovih momaka radi još od septembra 1997. godine.

- Izbor igrača je isti kao i pre dve godi-ne. To znači da Komisija za mlađe kategorije KSJ-a odlično radi, jer je dobra selekcija

sprovedena još u kadetskim danima. Momci su talentovani, ali moraju još mnogo da uče.

Na reprezentativnim okupljanjima radi se intenzivno na individualnom i taktičkom planu. Pojedini igrači zbog nedovoljne obučenosti ne mogu da isprate sve taktičke zahteve, pre svih kvalitet, izbor i tajming dodavanja. Taj problem savladavamo u hodu, ukazujući im na nedostatke. Cilj je da

se svi elementi doteraju što je moguće bo-lje.

Otkada se održavaju evropska tak-mičenja mlađih selekcija, postoji i dile-ma: uspeh na kontinentalnom pr-venstvu ili stvaranje igrača za „A“ selekciju.

- Bitno je ispunjenje oba cilja. Ako se napravi dobar rezultat, osvoji medalja, velika je verovatnoća da će se pojaviti i neki veliki igrač. Ukoliko se rezultatski zakaže, traga i pažnje neće ni biti, i male su šanse da se neki igrač pojavi.

Konkurenčija na Evropskom prven-stvu veoma je oštara. Mnogo zemalja priželjuju plasman na Svetsko pr-venstvo iduće godine.

- Rivali ne poznajem. Ipak, zna se da su glavni kandidati za medalje Grci, Španci, Hrvati, Rusi.

Cilj naše reprezentacije je plasman među prve četiri selekcije i kvalifikovanje na Svetski šampionat u Japanu i pod obave-zno, dodaje Trajković, osvajanje medalje. Renome zemlje i uspesi naše reprezentaci-je u prethodnom periodu na to obavezuju.

N. Radosavljević

Trajković

Nenad Trajković od septembra 1997. godine radi sa generacijom igrača, rođenih 1981. godine. Na Olimpijskim igrama za mlađe u Moskvi 1998. godine osvojio je bronzanu medalju. Prošlog leta, pod njegovim vođstvom, mlađa reprezentacija osvojila je srebrnu medalju na Univerzijadi u Španiji, iako je bila ubedljivo najmladala.

Trenutno je prvi trener Partizana, osvajača Kupa i finaliste plej-ofa u prošloj sezoni. U tom klubu je 1979. godine i prvi put seo na klupu, uspešno vodivši sve mlađe selekcije. Bio je i pomoćnik Vujoševiću, Obradoviću, Lukajiću i Dža-koviću, osvajač po dva prvenstva ('87. i '95. godine) i nacionalnog Kupa ('94. i '95. godine). Oprobao se i na klupama čačanskog Borca i kraljevačke Sloge, ta-dašnjeg Bobanika. Radio je i u Italiji. Ima 39 godina, završio je Saobracajni fakultet i Višu trenersku školu.

Kredo njegove košarkaške filozofije je stvaranje radnih navika igračima na početku bavljenja košarkom.

Da bi se igrači navikli na teškoće, svojevremeno je kadetima Partizana zakazi-vao treninge u sedam časova ujutru. I to jakog intenziteta sa mnogo ponavljanja.

Strpljenje tokom treninga, bezbroj ponavljanja dok se pokret ne dotera do savršenstva i budna pažnja trenera. Kombinacija tih elemenata put je ka stva-ranju igrača. To je i model dosadašnjeg rada Nenada Trajkovića.

Čekajući put za Zadar

Medalja je samo glazura

Ako je išta u našoj košarci obeležilo april mesec, onda su to rezultati junior-ske reprezentacije Jugoslavije. U dvanaest utakmica izabranici Zlatana Tomića, zabeležili su isto toliko pobjeda. Bez poraza, izborna je viza za Evropsko prvenstvo na kvalifikacijama u bugarskom gradu Razgradu, a zatim su momci trijumfovali i na turniru „Albert Svajcer“ u Manhaju - nezvaničnom prvenstvu sveta za igrače tog uzrasta.

Poslednji veliki ispit u ovoj sezoni je šampionat Evrope u Zadru, sredinom ovog meseca.

- Želimo da osvojimo zlatnu medalju, kaže trener reprezentacije Zlatan Tomić, i to u punom sastavu sa Sekulićem i Aleksićem. Samo u tom slučaju, medalja bi imala pravi sjaj. Dečaci su već pokazali svoj kvalitet i dokazali da se na njih može računati u narednom periodu. Zlato bi bilo samo najviša ocena za odbranu maturskog rada.

Protivnici su veoma ozbiljni?

- Nijedan meč neće biti lak. U svaki duel moramo ući ozbiljno, pogotovo kada nam rivali budu Grci, Francuzi, Hrvati, Rusi, i Španci. Naš nedostatak može biti samo nedovoljan broj utakmica uoči šampionata.

Igrači su tokom ove godine, dosta vremena proveli zajedno. To je ipak činjenica koja ohrabruje pred put u Zadar.

- Tokom dosadašnjih okupljanja mnogo je urađeno, pa završne pripreme i ne donose kapitalne promene. Ispravljaćemo uočene greške, korigovati nedostatke. U maju i junu,igrani su završni turniri u prvenstvima Srbije i Jugoslavije, pa su momci bili u treningu.

Sesnaestorica igrača odazvala su se pozivu. Ako budemo kompletan, možemo odigrati na najvišem nivou i ostvariti najbolji mogući rezultat.

... Ne opterećujem se rezultatom po svaku cenu, nastavlja Tomić, primarno je da momci odigraju maksimalno što mogu, deluju kao tim i ispolje najbolje osobine. To je moj osnovni zadatak, a dobar rezultat dolazi kao posledica.

Poslednjih nekoliko godina kod nas se teško iz mlade reprezentacije ulazi u seniorsku. Zašto?

- Nekoliko je razloga za to. Prvo, juniorski uzrast je kod nas bio „skraćen“ za godinu dana i dečaci nisu dovoljno snažni da bi igrali sa starijima. Sada se, u modernoj košarci mnogo više pažnje poklanja fizičkoj spremnosti i izgledu. Igra se mnogo jača odbrana.

Kalendar reprezentativnih mlađih selekcija

Muškarci

Mlađi tim 1980/81. godište (Trener: Nenad Trajković)

4-7.7. Dalas (SAD) - Međunarodni turnir: mečevi sa Hrvatskom, Portorikom i Kinom + meč za plasman; 16-20.7. Istanbul (Turska) - Međunarodni turnir: mečevi sa Slovenijom, Turskom, Grčkom, Francuskom i Rusijom; 28.7.-6.8. Ohrid, Makedonija - Peto evropsko prvenstvo -- A GRUPA: 28.7. Jugoslavija - Litvanija; 29.7. Jugoslavija - Turska; 30.7. Grčka - Jugoslavija; 31.7. slobodan dan; 1.8. Jugoslavija - Makedonija; 2.8. Jugoslavija - Izrael; 3.8. slobodan dan; 4.8. četvrtfinale; 5.8. polufinale; 6.8. finale + mečevi za plasman od 3. do 8. mesta

Juniorska reprezentacija 1982/83. godište (Trener: Zlatan Tomić)

14-23.7. Zadar, Hrvatska - 19. Evropsko prvenstvo za juniore - A GRUPA: 14.7. Letonija - Jugoslavija; 15.7. Jugoslavija - Litvanija; 16.7. Izrael - Jugoslavija; 17.7. slobodan dan; 18.7. Jugoslavija - Španija; 19.7. Jugoslavija - Italija; 20.7. slobodan dan; 21.7. četvrtfinale; 22.7. polufinale; 23.7. finale + mečevi za plasman od 3. do 8. mesta;

Mlađi juniori 1984. godište (Trener: Dejan Tomić)

22-25.4. Turneja po Francuskoj: 22.4. Jugoslavija - Francuska 75:55; 23.4. Jugoslavija - Francuska 113:77; 24.4. Jugoslavija - Francuska 84:74; 25.4. Jugoslavija - INSEP (Nacionalna sportska akademija) 68:65;

Kadeti 1985. godište (Trener: Aleksandar Bućan)

25-29.6. Međunarodni turnir u Novom Bečeju: učestvuju Francuska, Slovenija, Turska i Jugoslavija;

Devojke

Juniorska reprezentacija 1982/83. godište (Trener: Zoran Višić)

14-23.7. Cetinje, Poljska - 19. prvenstvo Evrope za juniorke - B GRUPA: 14.7. Jugoslavija - Poljska; 15.7. Rusija - Jugoslavija; 16.7. Litvanija - Jugoslavija; 17.7. slobodan dan; 18.7. Jugoslavija - Slovačka; 19.7. Francuska - Jugoslavija; 20.7. slobodan dan; 21.7. četvrtfinale; 22.7. polufinale; 23.7. finale + utakmice za plasman od 3. do 8. mesta

Drugo, društvene okolnosti se reflektuju i na sport. Ljudi u upravama klubova hoće „sve i hoće odmah“, da tako kažem. Treneri se brzo i lako menjaju, a opstaju samo oni koji idu uz dlaku upravama. U tim uslovima za mlađog igrača nema mesta.

Treće, način stručnog rada. Treneri su pod presijom pobjeda i uspeha, pa se opredeljuju za iskusne igrače, po pravilu najskupljie u timu. Smatraju da će im oni doneti rezultat, a ne shvataju da bi izbacivanjem mlađog igrača, oni sami mnogo dobili.

Kako biste vi reagovali?

- Kada bih ja sedeo na klupi nekog prvoligaškog tima, potudio bih se da mlađi i juniorski reprezentativci uvek dobiju šansu, bez ikakvih problema. Pravi igrači, fajteri u tim godinama i traže samo prostor za igru. Roditelji žele novac, da bi preko dece obezbedili svoju egzistenciju i to je poražavajuće. Veliki je to problem za našu košarku. Međutim, ni klubovi nemaju sluha. Kada bi shvatili da posvećivanjem pažnje mlađe igrače lako vezuju za sebe, sadašnjost i budućnost najtalentovanijih juniora bile bi i lepše i svetlijе.

Hoće li stranci smetati mlađima?

- Stranci nisu prepreka mlađima. Stranci će igrati umesto nekog starijeg igrača. Mladom je svejedno koga mora da nadmaši, domaćeg ili stranog saigraca. Njemu je jasno da mora da bude bolji.

Mislim, da se može pojavit drugi problem, da se neki klubovi opuste i umesto da rade sa mlađim kategorijama, kupuju strance.

Što se reprezentacije tiče, vi u Zadru praktično završavate četvorogodišnji ciklus?

- Moj osnovni zadatak, kao i svih trenera mlađih selekcija, jeste tehnički i taktički obučiti igrače, ali i vaspitati ih, ne samo u sportskom smislu. Mi smo i pedagozi, ne samo treneri. Voleo bih da osvojimo zlato, jer je prava stvar biti prvi bez poraza.

Jugoslavija ima talentovanu decu, od 1982. do 1985. godišta. Mi smo pre bogati potencijalom. Finalna utakmica kadetskog prvenstva Jugoslavije između FMP Železnika i Radničkog JP bila je kvalitetnija nego mnoge prvoligaške. Sa decom samo treba biti uporan i strpljiv, poručuje Tomić, i ona će vam sve vratiti. N. R.

Ženska košarka

Timskim radom ponovo u vrh

Reći i napisati da je jugoslovenska ženska košarka po kvalitetu daleko iza muške, nije nikakva mudrost. To može svako, ali zasukati rukave, napraviti četvorogodišnji program rada, čije bi ispunjenje rezultiralo smanjenjem kvalitativne razlike između „plavih“ momaka i devojaka, uradiće samo onaj ko ima jak motiv - želju za povratkom ženske reprezentacije Jugoslavije na nivo sa Olimpijskih igara iz Seula 1988. godine, na primer.

Upravo ta želja, zajednički je imenitelj za Zorana Kovačića, saveznog selektora, Dragomira Bukvića, trenera „A“ reprezentacije i njegovog pomoćnika Zorana Višića.

Kao trener juniorske reprezentacije Jugoslavije, koja će u julu igrati na Evropskom prvenstvu u Poljskoj, Višić je sagovornik po meri.

- Na kvalifikacionom turniru u Katerini ostvarili smo stopostotan učinak - pet pobeda. Plasirali smo se na šampionat Evrope, a poseban kuriozitet je podatak da ćemo u poljskom gradu Cetnjevu biti jedna

ne medalje sa prošlogodišnjeg prvenstva Evrope za kadetkinje iz Rumunije.

Planirane su i ozbiljne pripreme?

- Svakako. Bazične pripreme na Kopaoniku od 10. do 20. juna samo su uvertira za drugu fazu, koja je usledila odmah u Novom Bečeju. Posle, pre svega kondicionih priprema, akcenat u vojvodanskoj ravnici stavljen je na podizanje individualnih kvaliteta i rad na taktici.

Turnir u Novom Bečeju i utakmice sa Rusijom, Bugarskom i selekcijom jugoslovenskih igračica sa američkih univerziteta idealna su prilika za uigravanje tima.

Poslednju proveru, devojke bi trebalo da imaju protiv nacionalnog tima domaćina, neposredno pred početak šampionata.

Ono što bi zadovoljilo sve u stručnom štabu je plasman među prvih pet.

- Mesto u prvih pet vodi na Svet-

kontinuitet sa prošlom godinom, reči su Višića.

Osim nas, u grupi su Rusija, Francuska, Češka, Poljska i Litvanija. Stručni štab ima informacije o većini ekipa, učesnica prvenstva. Selekcija našeg tima izuzetno je dobra, prava košarkaška. Pokrivena su sve pozicije, od pleja do centara. Osamnaest igračica je započelo pripreme, najbolje će predstavljati Jugoslaviju.

I u ženskoj košarci rad je organizovan po regionima, kao i kod muškaraca. Razlika je samo u broju regiona i praćenih devojčica. Prednost je višestruku na strani dečaka.

- Regionalni treninzi najtalentovanim pokazali su se odličnim i tenušta ne treba menjati. Selekcija počinje u pionirskom uzrastu, sa 12 godina. Rad je izuzetno težak, ali i veoma ozbiljan. Medalja iz Rumunije to i dokazuje.

Uostalom, samo takvim radom možemo da uđemo u trku sa mnogo bogatijim zemljama. Mi jesmo talentovani za košarku, ali baza je sada mnogo manja. Dobar program uvek možemo da sprovedemo, mada po ulaganjima mnogo zaostajemo.

U čemu je suština tog programa?

- Pre svega, vodi se računa o stvaranju igračica za „A“ tim. Parallelno se radi na oba koloseka: postizanju rezultata i brušenju talenata. Ipak, prioritet je rad sa igračicama koje će jednog dana biti okosnica seniorske reprezentacije. Dobra selekcija podrazumeva i rezultatski uspeh, zar ne.

Trenutno, u Prvoj ligi ima dosta prostora za mlade igračice. One mogu da se kale, da napreduju i u mnogo su boljoj poziciji od vršnjaka.

Dobro se radi i u Crnoj Gori. Osposobljavanje i usavršavanje trenera, pre svega u Budućnosti, Rolingu, Herceg Novom i Bijelom Polju, omogućuje da devojke iz takvog „plodnog“ podneblja ne ostanu samo talenti. Mnoge su uključene u nacionalne timove, na dobrobit jugoslovenske ženske košarke,

Četiri planske godine

Sprovođenje plana bržeg razvoja ženske košarke treba da dovede do plasmana naše reprezentacije na Olimpijske igre u Atini 2004. godine. To je konačni cilj, a sve do Grčke, samo su prolazni ciljevi.

- Mlađe selekcije igrače po istim principima kao seniorke. Tako će prelazak iz juniorskog u „A“ tim za najkvalitetnije devojke biti lagan, govori Dragomir Bukvić, trener „A“ reprezentacije.

Plan se delom već sprovodi. Naše najbolje igračice testirane su kod prof. Koprivice i Lute Pavlovića, a sproveden je i psiho test. To je timski rad stručnjaka različitih profila, gde svako radi samo svoj posao, ali i odgovara za taj segment.

Druga velika akcija je okupljanje naših igračica sa američkim koledžima. Između 12 i 15 devojaka od 19 do 23 godine biće na „rendgenu“. Najbolje će obezbediti mesto na spisku u četvorogodišnjem ciklusu. Okupiće se i najbolje seniorke, prve nedelje avgusta.

One su dobro počele kvalifikacije za Evropsko prvenstvo, ali u novembru ih očekuju mečevi sa Turskom, Hrvatskom i Ukrajinom. Novina je planirana i za sledeću sezonu. Kalendарom će biti predviđeni termini za nacionalni tim, dva do tri dana „blic“ priprema, navodi Bukvić.

Planova je mnogo. Želja i energije ne manjka. Dolaze li bolji dani za jugoslovensku žensku košarku? Videćemo.

od najmlađih reprezentacija. Nai-me, u kvalifikacijama su nastupile svega četiri igračice rođene 1982. godine, ostale su godinu dana mlađe. Jezgro ekipe čine nosioci srebr-

sko prvenstvo u Češkoj 2001. godine, a to je ujedno i naš cilj. Ukoliko se osvoji medalja, uspeh bi bio znatno veći. Tako bismo ostvarili

Sa prvenstva Srbije

Budućnost je počela

San svih trenera je da budu pobjednici, da vode najbolje ekipe, bez obzira na važnost i rang takmičenja. To je i normalno, jer sport se i ne može zamisliti bez želje za pobedovanjem. Svaka čast ideji olimpijskog, ali samo se pobjednici pamte, reći će mnogi.

Oni, koje će košarkaški svet u Srbiji pamtitи barem godinu dana su novi pravci republike, treneri ekipa pobjednika završnih turnira u tri starosne kategorije. Naravno, u muškoj i ženskoj konkurenциji.

Najbolje juniore ima beogradski „Beovuk“, klub poznat po odličnom radu sa mladima u poslednjoj deceniji. Izuzetno talentovanu generaciju sa klupom predvodi Srdan Flajs, već duže vreme trener mlađih kategorija ovog kluba. Na polufinalnom turniru u Kruševcu i finalnom odmeravanju snaga u Čačku, „Beovuk“ nije imao dostažnog rivala. Mladi Beograđani su oba turnira završili bez poraza. Ne treba smetnuti s umu činjenicu da je prvi čovek kluba Milan Lakić, dokazani stručnjak za rad sa mladima. On je praktično i selektirao ekipu.

Najbolji kadeti Srbije dolaze iz beogradskog predgrađa Železnika. Formiranje tima počelo je pre četiri godine. Stotinak dečaka prošlo je treninge Milovana Bulatovića, a ostalo je njih petnaestak. U „FMP Železniku“ radi se mnogo i ozbiljno, obavezno dva puta dnevno. Najkvalitetniji kadeti mogu da treniraju i sa juniorima, pa kada se sve sabere, od pet do sedam sati svakodnevног druženja pod obručima, najnormalnija su pojava za ove dečake.

Na treninzima se uvežbavaju akcije sa konkretnim zadacima u napadu i odbrani.

Iganju uvežbanih akcija teži se i na utakmicama, ali zbog dobre odbrane protivnika ili grešaka u organizaciji napada, do izražaja dolazi i improvizacija dečaka, tako dobrodošla u njihovim godinama.

Iskusni trener Bulatović apsolvent je Više trenerske škole. U košarci radi od 1974. godine, uz manje prekide. Još pre 16 godina boravio je godinu dana u Filadelfiji na specijalizaciji za rad sa mlađim kategorijama, i to u sopstvenoj reziji. Trenersku karijeru gradio je u „Bosni“, a po dolasku u Beograd, potvrdio se u „FMP-u“.

I treća titula u muškoj konkurenциji stigla je u glavni grad Jugoslavije. Potvrda je to, već odavno poznate činjenice, da se, uz manje izuzetke, najbolje

radi u Beogradu. „Crno-beli“ pioniri osvojili su prve medalje u našoj zemlji. Ovi četvrnaestogodišnjaci već su se afirmisali u inostranstvu, osvajanjem prvih mesta na turnirima u Italiji (Ro i Morta) i Sloveniji (Portorož).

Nisu im bili dorasli vršnjaci iz „Huventuda“, „Adeka“, „Sibenke“, „Žalgirisa“, pa ni domaći konkurenti u Beogradu, na završnim turnirima.

Proces selekcijiranja otpočeli su Aleksandar Bućan i Nenad Dramičanin. Sadašnji trener Novica Čišić preuzeo ih je u avgustu prošle godine, upotpunivši ekipu sa nekoliko novih igrača.

Radi se o dečacima ogromnog potencijala. Prvi i jedini poraz u sezoni, doživeli su na polufinalnom turniru prvenstva Srbije, u meču bez takmičarskog značaja.

Vredno treniraju i to devet puta nedeljno. Uvežbavaju isključivo individualnu tehniku „jedan na jedan“ i demarkiranje. Igranje organizovanog napada ne priliči njihovim godinama i bilo bi štetno, smatra Čišić, košarkaškoj javnosti poznat trener.

- Najlepše je raditi sa decom, učestvovati u njihovom formiranju. To zadovoljstvo donekle kompenzuje finansijski momenat, ali treba reći da „Partizan“ dosta pažnje poklanja radu sa najmladima, pa je i trenerski rad adekvatno vrednovan, završava Čišić.

U konkurenčiji devojčica, samo jedna titula završila je van Beograda, i to u najstarijoj kategoriji. Poslednjih godina, najorganizovaniji ženski kolektiv u zemlji „Hemofarm“, juniorski je prvak Srbije.

Okupljanje ove generacije počeo je Goran Topić, još 1994. godine, i to po vrišćkim osnovnim školama. Pokazalo se da je podneblje pravo košarkaško, jer su devojčice od 1995. godine stalne finalistkinje „Mek Donalds“ lige i prvenstva Srbije i Jugoslavije.

- Proverio sam mogućnost 160 devojčica, da bih došao do ove ekipе, kaže Topić. Najtalentovanije će iduće sezone igrati u „A“ ligi na dvojnu registraciju, sa mogućnošću daljeg napredovanja.

Topić i nadalje ostaje u klubu, u kojem je počeo da otkriva talente u sezoni 1992/93. godine.

Kadetske prvakinje Srbije su košarkašice „Voždovca“, bez poraza na finalnom turniru u Vršcu. Ekipu vodi Dragana Bojin, sudeći po trenutnim rezultatima, veoma dobro.

Najbolje najmlađe su devojčice sa Malog Kalemeđdana. Za njih trener Milan Andrić tvrdi da će narednih godina dominirati ovi prostori. Cak osam devojčica nalazi se na reprezentativnom širem spisku. Pro-

Prvaci Jugoslavije

Do zaključenja broja, odigrani su i finalni turniri šampionata Jugoslavije za mlađe kategorije.

U konkurenčiji juniora, na turniru u Nikšiću, prvi su bili košarkaši „FMP Železnika“. Prvaci Jugoslavije u kadetskoj konkurenčiji su dečaci „Radničkog Jugopetrola“, a najbolje pionire u državi imaju „Partizan“.

Kod pionirki, ekipa „Vojvodine NIS GAS“ iskoristila je prednost domaćeg terena na završnom turniru. Košarkašice „Hemofarma“ osvojile su zlatnu medalju u konkurenčiji kadetkinja, a „Crvena zvezda“ je propušteno u pionirskoj konkurenčiji, nadoknadiла šampionskim peharom u juniorskome uzrastu.

Interesantno je da su samo pioniri „Partizana“, zlato na Prvenstvu Srbije potvrdili i na saveznom nivou.

Sečna visina ekipе je 181 cm. Vežbaju 4-5 puta nedeljno i odigraju po jednu utakmicu.

Njihov zadatok za sada je savladavanje osnovnih kretanja, tzv. „pasing geomma“. Na individualnom planu rade se elementi tehnike i šut, a nije im strana ni odbrana „jedan na jedan“ i „dva na dva“.

Andrić već šest godina radi u „Crvenoj zvezdi“. Prvak Srbije bio je i sa 85. godištem. Pre dolaska u najtrofejniji ženski klub u Jugoslaviji, radio je sa dečacima, ne bez uspeha. Ipak, poziv za ozbiljan rad okrenuo ga je ka devojčicama.

Lepo je i normalno da se medijska pažnja poklanja trenerima košarkaškog podmlatka. Njihov rad je mukotrpан i veoma koristan. Međutim, još lepše bi bilo kada bi čelići ljudi svih klubova sa seniorskim ekipama, konačno uvideli da samo sopstvena omladinska škola garantuje dobre rezultate u dužem periodu. Tada bi, valjda, malo novca prešlo i na ovu stranu. Ako neko nema dobre uslove za rad, džaba mu talentovanima deca. I tako redom.

M. R.

ŽKK „Ljubovija“

Albert za sva vremena

Na košarkaškoj mapi Srbije, kada je ženska košarka u pitanju visoko mesto pripada KK „Ljubovija“ iz malog azbukovačkog gradića. Osnivanje, rad i svi uspesi ovog mladog sportskog kolektiva vezani su za ime šefa stručnog štaba profesora Dragana Ilića. U klubu je od samog osnivanja 1976. godine do danas uz grupu entuzijasta i zaljubljenika u igru pod obručima. Pod njegovim vođstvom ubrzo nakon osnivanja 1977. godine ekipa je odigrala letnju ligu Srbije, zauzela prvo mesto i plasirala se u viši rang takmičenja - Prvu srpsku ligu

- Zapad. Nakon pet godina udarničkog rada profesor Ilić i njegove devojke su u sezoni 1981/82. nadmoćno osvojile prvo mesto u Prvoj srpskoj ligi i plasirale se u tadašnju Prvu „B“ saveznu ligu. Od značajnijih rezultata seniorske ekipe ŽKK „Ljubovija“ pod vođstvom trenera profesora Dragana Ilića-Alberta treba istaći i plasman na četvrtfinalni turnir za Kup Jugoslavije u sezoni 1985/86. u Tuzli na kome su učestvovalle prvoligaške ekipe Krajina-auto iz Banjaluke, ŽKK Vojvodina lutrija iz Novog Sada, prvak Evrope tuzlansko Jedinstvo Aida i jedini srpskoligaš Ljubovija. KK Ljubovija je te godine na velikom međunarodnom turniru u Poljskoj osvojila drugo mesto izgubivši u finalu od domaće ekipе KK Lođ, koja je više puta bila i među najboljim ekipama Starog kontinenta. Ispod čekića Dragana Ilića, jednog od najuspešnijih trenera u Mačvanskom okrugu, izasao je veliki broj sjajnih igračica od kojih su neke stigle i do reprezentacije i prvoligaških klubova. Pomenućemo samo one najbolje: Zoricu Tadić, Cicu Mihailović, Jasminu Janković, Veru Radivojević, Vesnu Perišić, Divnu Milošević, Jelicu Polić-Nikolić, Zoricu Nikolić, Zoru Marinković, Gordana Milovanović, Miru Vasić, Jelicu Janković, Nadu Karić i sestre bliznakinje Veru i Nadu Bojić.

Ljubovija je malo mesto, ali ceo grad voli košarkašice i sve je što se sporta tiče podređeno onom sportskom kolektivu. Velika pažnja poklanja se radu sa mlađima, a dokaz su i sjajni rezultati

devojčica ovog grada koje su na brojnim takmičenjima bile u vrhu jugoslovenske ženske košarke. Generacija devojčica rođenih 1981. godine zaslужeno nosi titulu vicešampiona naše zemlje, izgubivši u finalu utakmicu od višestrukog prvaka naše zemlje Hemofarma. Dragan Ilić je danas šef stručnog štaba KK Ljubovija, a sa selekcijama u klubu rade ili su radili treneri: Živadin Simić, Slobodan Smiljanić, dr Arsen Arsenović, Dragan Drlačić i Petar Arsenović. Više od 150 devojčica svih uzrasta svakodnevno trenira u sali gim-

košarke u našem klubu i da će u budućnosti neke od njih poneti i dres sa državnim grbom - rekao je Dragan Ilić.

Kao potvrda njegovih reči je i poziv Marini Gajić u kadetsku reprezentaciju naše zemlje i nastavak tradicije da su Divna Milšević, Nada Karić, Verica Janjić, Zlatica Lukić oblačile dres sa državnim grbom.

Zahvaljujući izvanrednim rezultatima i dugogodišnjem radu ŽKK Ljubovije od pre dve godine u ovom malom azbukovačkom gradiću radi i

Jedna od najuspešnijih generacija stvorena pod nadzorom Dragana Ilića - Alberta

nazije, gde imaju izvanredne uslove za rad.

- Veoma je teško u malom mestu, sa malim brojem devojčica napraviti pravu selekciju i odabratи dvadesetak devojčica za rad i postići zapažen rezultat u konkurenciji daleko većih gradova gde je selekcija mnogo veća i gde je lako naći i visoke i brze i spretne devojčice. To je u Ljuboviji bilo gotovo nemoguće, ali s vremenem na vreme naiđe i dobra generacija, pa se nekako i mali klub upusti u ravнопрavniju borbu sa klubovima iz većih sredina. Ovo područje ima devojčica koje imaju agresivnost, borbenost i veliku želju za nadmetanjem, ali gotovo nikad nismo imali ono što je osnov igre pod obručima - visinu. Verujem da će još mnogo devojčica proći kroz dobру školu

muški košarkaški klub Mladost, koji je u ovogodišnjem prvenstvu Zimske lige Regionala tri u konkurenciji mlađih pionira i juniora osvojio prvo mesto. Braća Zoran i Vojislav Pantelić i Slobodan Smiljanić okupili su oko stotinu dečaka od pionira do juniora i već postižu zapažene rezultate.

- Krenuli smo stopama naših kolega iz ŽKK Ljubovija. U ovom trenutku isključivo smo okrenuti radu sa mlađima, a verujemo da će naša juniorska ekipa uskoro prerasti u seniorsku i da ćemo igrati Regionalnu košarkašku ligu. Naše utakmice juniora pa čak i pionira prati više stotina gledalaca, a kada budu igrali seniori verujem da će ih biti i više od 1.000 - istakao je Vojislav Pantelić, šef stručnog štaba KK Mladosti iz Ljubovije.

M. Vučetić

Kovačić pr(a)vi čovek

Vrh piramide ženskih nacionalnih košarkaških selekcija dobio je potpuno novi oblik. Na čelu struke, odnedavno, nalazi se Zoran Kovačić - Čivija, koji će o svim kadrovskim problemima vezanim za reprezentativne selekcije, osim o jednom, odlučivati samostalno.

Kovačić je „određene ruke“ dobio pošto je Stručni savet KSJ „verifikovao“ njegov izbor i to telo umesto dosadašnjeg koordinatora ženskih selekcija Dragomira Bukvića, a predsedništvo KSJ potvrdilo odluku Stručnog saveta.

Popularni Čivija će, dakle, samostalno birati trenera i pomoćnike juniorske, kadetske i pionirske selekcije, dok će odluku o treneru A reprezentacije donositi Stručni savet KSJ. Čivija će, naravno, imati pravo da predloži kandidata i za to, najodgovornije mesto, ali će poslednju reč imati Stručni savet.

U najnovijoj „preraspodeli karata“, za sada je, stari status zadržao samo Zoran Višić. U stvari, i Višić je avanzovao ako se ima u vidu da je on sada trener juniorske reprezentacije Jugoslavije. Izbor Višića je, međutim bio apsolutno logičan jer će on samo nastaviti da radi tamo gde je stao.

Podsećanja radi, sadašnji trener subotičkog Spartaka je u prethodnom ciklusu predvodio kadetsku selekciju sa kojom je stigao, praktično, na Olimp. Njegove izabranice su na prošlogodišnjem prvenstvu Evrope osvojile srebrnu medalju i ništa normalnije nije bilo nego da Višić nastavi rad sa reprezentacijom koja je u međuvremenu „prerasla“ kadetski uzrast.

Višić je, dakle, nastavio prirođan put koji bi ga jednog dana, zavisno od rezultata, trebalo da dovede na mesto koje je krajnji cilj svima koji se bave trenerskim poslom. To mesto je trener A reprezentacije Jugoslavije.

U ovom trenutku mesto trenera A reprezentacije je najveća nepoznanica. Za prvu akciju naše najbolje selekcije, pripreme u Bečeju i učešće na turniru u Subotici, angažovani su Dragomir Bukvić i Zoran Višić.

Prema rečima generalnog sekretara KSJ Predraga Bulatovića, koji je jedini ovlašćen da tumači odluke Stručnog saveta i predsedništva KSJ, Bukvić i Višić su kandidati za najodgovornije mesto u A reprezentaciji. Bogosavljević ističe da se niko u KSJ nije odrekao ni Miodraga Veskovića koji je predvodio naše najbolje seniorke na poslednjem EP u Poljskoj, kao i u kvalifikacijama za nadredni šampionat Starog kontinenta. Na

kraju, generalni sekretar KSJ je još saopštio da će konačna odluka o tome ko će predvoditi A reprezentaciju Jugoslavije u narednom olimpijskom ciklusu, dakle do 2004. godine, biti doneta u najskorije vreme.

Selektor svih reprezentativnih selekcija Zoran Kovačić o novonastaloj situaciji kaže:

„Ono što je za mene u ovom trenutku jedino nesporno, to je da će Zoran Višić voditi juniorsku selekciju na prvenstvu Evrope, koje se igra u Poljskoj. Nesporno je, takođe, da nijednu reprezentativnu selekciju neće moći da vodi trener koji ne radi u Prvoj ženskoj ligi i na kraju, nesporno je da će sigurno pružiti šansu stručnjacima kojim su to svojim rezultatom zaslužili.“

Pa, ima li išta logičnije nego da se u rad sa nacionalnim selekcijama uključi Miroslav Popov, koji je sa Hemofarmom osvojio šampionsku titulu. Tu je i Miroslav Kanjevac koji sa podmlađenim Partizanom već dve godine potvrđuje da zna da radi. Da ne nabrajamo dalje, jer smatramo da su njih dvojica apsolutno zaslužili šansu, s obzirom da su, uz dobre rezultate afirmisali i niz mlađih igračica. To znači da razmišljaju i o budućnosti, a ne samo o skoru, koji posle 40 minuta ne mora da uvek bude pravo merilo nečijih vrednosti“, otkriva, donekle, strategiju u budućem radu Čivija.

Kovačić je, dakle, već na startu svog mandata stavio svima do znanja da niko nema tapiju na mesto u reprezentaciji. Konkurs je otvoren za sve, a biće izabrani samo najbolji. Ti najbolji, međutim, moraće stalno da se dokazuju, jer nije mali broj onih koji čekaju svoju priliku.

Na kraju, ovim putem izneo bih i lični stav koji sam već obrazložio na sa-

Zoran Kovačić - Čivija

stanku Komisije za žensku košarku, čiji sam član:

– Iako nigde decidirano nije rečeno da je Vesković smenjen, to je de facto učinjeno. O razlozima smene, koji nisu za javnost jer zadiru i u struku, ne bih govorio pošto stručno nisam kompetentan da pričam na tu temu. Smatram, međutim, a to sam i rekao, da Veskovićev mlini rad nije adekvatno vrednovan.

Podsetiću i zašto. Poslednju medalju sa evropskog prvenstva Jugoslavija je donela 1991. iz Izraela kada su na klupi sedeli Vesković i Kovačić. Vesković je, prethodno bio pomoćnik i Mihailu Vukoviću kada je naša reprezentacija (1990. g) u Maleziji osvojila jedinu (srebrnu) medalju na svetskim prvenstvima.

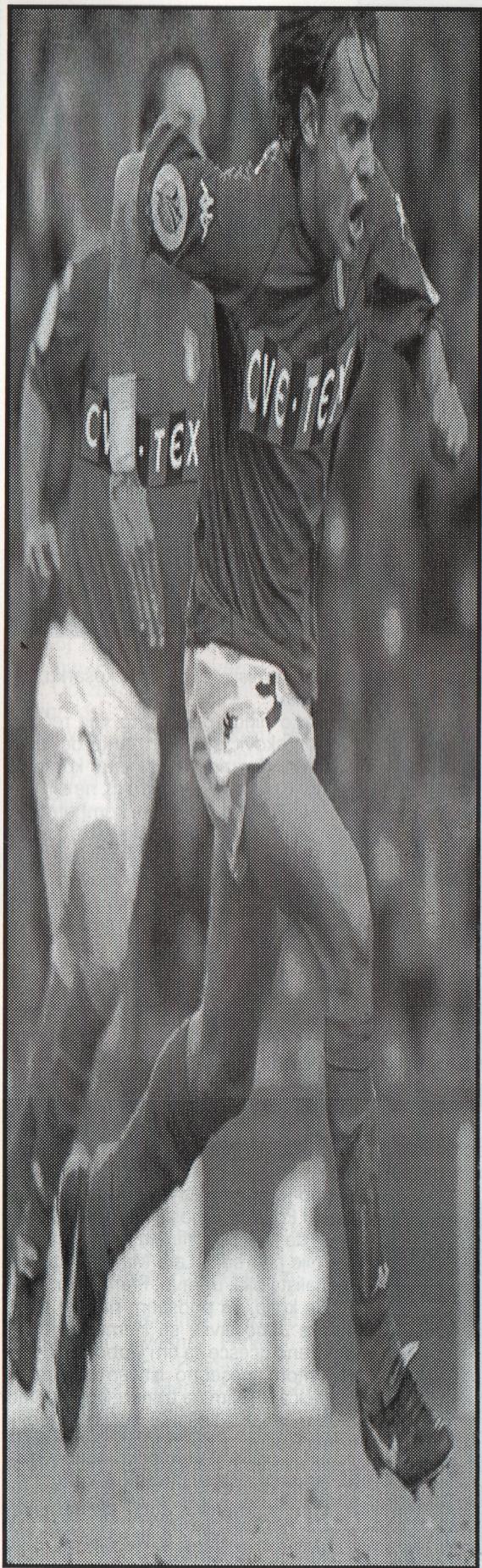
Posle sankcija (1996 i 1998) Vesković je, u tandemu sa Kovačićem, „vadio kestenje iz vatre“ u kvalifikacijama za evropska prvenstva 1997. i 1999. godine. Ako se ne varam, kompletan stručni štab je zauzeo stav da bi na šampionatu u Poljskoj Jugoslavija igrala u finalu EP, da se u četvrtfinalu protiv Francuske nije povredila Lara Mandić. Kasnije je finalista bila, upravo, Francuska.

Na kraju, da podsetim na dve titule prvaka Jugoslavije sa Hemofarmom i zapaženo učešće sa tim klubom u Evropi. Pritom, posebno ističem, da je uz Kovačića (mislim na trenere koji aktivno rade u ženskoj košarci) Vesković jedini trener koji je u prethodnoj Jugoslaviji, dakle u mnogo jačoj konkurenciji, osvojio šampionsku titulu. Bilo je to sa Elementom iz Šibenika. Zbog svega navedenog uveren sam da se sa „smenom“ Veskovića preuranilo.

M. Tomašević

Dragomir Bukvić

Krasnije dnevi

C V E • T E X

PROIZVODNJA SPORTSKE OPREME I TERMO PRESLIKACA

Phone: (+381 11) 584-372

Mobile: (+381 64) 110-67-53

e-mail: cvetex@EUnet.yu

11000 Beograd, Bulevar JNA 5c

Yugoslavia

Skači da bi pobedio

Kada je skok u pitanju gotovo da je pravilo da ekipa koja dominira u skoku pobeda obruča pobeduje. Da bi se ta dominacija ostvarila neophodno je skoku posvetiti dužnu pažnju. Za razliku od Amerike gde je skok kulturna stvar kod nas je to nedovoljno afirmisan elemenat. Čini se i zbog razmišljanja da uvek ima važnijih stvari za trening a da skok za loptu dolazi sam po sebi ili u najgorem slučaju posle trenerovog povika „skok“. Sigurno je svima jasno koliko se dobri skači cene u američkoj košarci, kakav tretman uživaju i da to nije slučajno. Mislim da nema razloga da i kod nas ne bude tako. Biti dobar skačak ne znači samo dobru skočnost. Skok je složen elemenat baziran na fizičkoj, tehničko-taktičkoj i psihološkoj osnovi. Povećanju efikasnosti skoka mora se posvetiti mnogo više pažnje unapređujući ga po navedenim osnovama. Najbolji skačaci današnjice nisu to postali slučajno već mukotrpnim usavršavanjem svih komponenata skoka. Primer tome mogao se naći u štampi kroz izjave Denisa Rodmana vezane za način na koji trenira svoj skok.

Prilog o skoku u ovom broju, kao i o šutu u prošlom, skroman je doprinos kroz naš časopis naporima da se unapredi skok u jugoslovenskoj košarci a pre svega kod mlađih kategorija. U tom pravcu izdvojili smo nekoliko pitanja vezanih za skok na koje je odgovorio (kao i u prošlom broju) gospodin Alan Lambert.

Potrebna mi je određena pomoć za skok. Moj tim nema skok za loptom pob obručima. Isto tako nedostaje nam agresivnost u skoku kao i u borbi za ničije lopte. Možete li mi prepričati neke vežbe da mi pomognu u ovoj oblasti.

Trener Greg Soule

Skok za loptom je za mene kombinacija tehnike, iskustva i stanja aktivnosti. Ukoliko ne provodite vreme na treningu u vežbanju zagrđivanja i borbe za loptu ne možete očekivati da će u toku utakmice na magičan način vaši igrači početi da skaču i osvajaju lopte. Mnogi treneri to vežbaju ali propuste da daju svom timu praktičnu mogućnost da nauče gde se lopta odbija posle promašenog šuta. Zaista me iznenadjuje koliko mlađih igrača ne zna da predviđi gde će lopta da se odbije od obruča. Još kao mlađi igrač obučavan sam u tom pravcu i do sive do danas to mogu iskoristiti iako imam ograničene fizičke sposobnosti.

Na kraju, težnja za loptom je kritična za osvajanje lopte u skoku. Mnogi igrači ne odvajaju stopala od poda za vreme utakmice. Ovo definitivno utiče na spremnost igrača. Da kojim slučajem postoji statistika vremena „provedenog na prstima stopala“ ja bih definitivno mogao da vam kažem ko je bio bolji skačak, odbrambeni igrač i najbrži za loptom.

Sa prethodno rečenim evo i nekoliko dodatnih ideja koje bi mogle da vam pomognu da vaš tim stekne bolji skok i postane agresivniji. Koristite „Radar za skok“. Ovo zvuči prilično glupo, ali sam imao prilike da radim sa trenerom koji je lepilo beli papir na čelo svakog igrača

i govorio im da je to „Radar za skok“. Ovo nije prouzrokovalo da igrači više skaču ali je doprinelo njihovoj konsantnoj pažnji na elemenat igre koji su zamenarivali. Upalilo je i tim se zabavljao na račun svoje slabosti koja je iznenada za njih postala motivirajući zadatak.

Uvećajte vrednost skoka za loptom tokom igranja na dva koša za vreme treninga. Napravite tako da skok za loptom u odbrani i napadu vredi više poena nego postignut koš. Što više budete cenili skok to će on biti sve značajniji za vaš tim u doprinisu pobedi.

Učite svoje igrače da idu za loptom čim je dotakla obruč bilo da odbrambeni igrači zagrađuju ili ne.

Koristite posebnu statistiku da tim ima predstavu kako napreduje iz utakmice u utakmicu kada je skok u pitanju. Ja koristim oglasnu tablu koja je dostupna i publici na kojoj mogu da se vide statistički podaci. Neverovatno je kako niska ocena igraču za slab skok u odbrani i napadu može da doprinese koncentraciji celog tima na taj zadatak. Ne oklevajte da unesete još koji statistički elemenat koji se odnosi na skok (recimo broj pokušaja skoka ili ulaska pod tablu za skok). Ovo možete izbrojati sa video-snimka utakmice.

Na kraju, napravite od svih svojih odbrambenih ili šuterskih vežbi i vežbe za skok. Ako je to bila vežba šuta onda ona mora da obuhvata i zagrđivanje i osvajanje lopte.

Ovo su neke od mojih ideja koje bi mogle da vam pomognu.

Ja sam pomoćni trener jedne srednjoškolske ekipe. Mi pokušavamo da osposobimo igrače da predvide gde će lopta da odskoči

dok je još u letu ka košu. Da li imate neke sugestije ili vežbe koje bi mogli da koristimo da bi od njih napravili igrače koji bolje predviđaju gde će lopta da se odigne?

**Trener Carl Waara
Ocosta High School
(Westport, WA)**

Mislim da je jedan od najvećih problema sa mlađim generacijama igrača njihov nedostatak takmičarskog iskustva u najranijim danima njihove karijere. Treneri traže sve više i više vremena za treninge tehnike a za trening utakmice ostaje sve manje i manje vremena. Kako mnoge loše navike mogu da se razviju u njihovom nedostatku ovo ostaje centralni problem napretka igrača.

Igrači koji danas dolaze sa strukturalno postavljenih treninga imaju znatno manje osećaja za igru nego oni koji su stalno na igralištu.

Kao mlađi igrač stekao sam veoma dobar osećaj za mesto gde će lopta da ode posle promašenog šuta i to zato što sam svaki dan počevši od svoje 7 godine igrao košarku (na jedan ili dva koša). Na taj način vidite dovoljno lopti koje se odbijaju od obruča da bi naučili gde će se one odbiti.

U vašem slučaju moglo bi se jednim delom pomoći menjanjem vežbi za skok iz dana u dan u toku nedelje u koje bi bio uključen šut sa specifičnih mesta na terenu. Ponedeljkom vežbajte skok za loptama koje se odbijaju posle šuta iz ugla terena. Utorkom sa kape reketom. Sredom posle šuta za tri poena pod uglom od 45 stepeni i tako dalje. Kao treneru vama je u interesu da vaši igrači reaguju na svaku odbijenu loptu ma iz kog pravca šut dolazio. Međutim, ako vaši igrači nemaju osnovno shvatnje gde će se lopta odbiti posle šuta sa određenih pozicija skok za loptu biće samo puko naglašanje za većinu mlađih igrača.

Učite vaše igrače da drže „oko“ i na loptu dok leti i na svog igrača ako je to moguće. Razlog što su mnogi igrači loši skačaci nije u njihovom niskom skoku ili loše zauzetoj poziciji već u činjenici da gube loptu iz vida. Baš kao i u odbrani sa ispmaganjem odbrambeni igrači mora da vidi i loptu i napadača.

Poslednja stvar koju ih treba naučiti jeste da drže ruke podignite. Ovo je mentalno najjednostavnija stvar za igrače da urade ali ipak zahteva trening i razvoj snage gornjeg dela tela. Zapam-

mite da lopta jako retko dolazi sa poda posle šuta ali zato skoro svaka dolazi iz vazduha. Vreme reakcije koje je potrebno da se ruke dignu gore verovatno košta većinu skakača u dobroj poziciji 3 ili 4 „skinute“ lopte po utakmici.

Na kraju, učite ih da agresivno idu za lopatom. Nagradite ih u praksi za za skokove u odbrani i napadu. Dajte im jedan manje sprint ili ih istaknite u novinama kada konstantno dobro skaču. Kako se publika više koncentriše na pogene onda trener mora da nagrađuje trud igrača da „skinu“ loptu ako očekuje da igrači budu motivisani da se bore i za nešto drugo osim za postizanje poena.

Radite na svim ovim stavkama i proverite da li će se skok popraviti. Ja mislim da hoće.

Naš tim na svakoj utakmici ima mnogo skokova u odbrani ali kada je u pitanju skok za lopatom u napadu sve se svodi na dva do tri skoka na celoj utakmici. Sta nam možete savestovati da bi poboljšali naš skok u napadu?

Svaki igrač na terenu mora biti učen da je svaki šut i prilika za skok. Razvoj mentalne i fizičke reakcije na šut nije ništa drugačiji od učenja drugih elemenata košarkaške veštine. Ako se ne trenira neće se sigurno ni usvojiti putem osmoze. U većini timova postoje već određeni skakači i oni koji moraju da trče nazad u poziciju za odbranu od kontranapada. Međutim, čak i ti igrači mogu da se obučavaju zauzimanju pozicija za skok sa većeg rastojanja i da pritom ne ugroze mogućnost da odbrane kontranapad. Tim treba da uvežbava one koji idu na skok u napadu kroz čitav set vežbi sa različitim pozicijama i u odnosu na potencijalne pozicije za šut tako da mogu da ponoću samopouzdanja da idu ka svojim određenim pozicijama pod tablom. Većina timova skače u napadu za loptu sa 3 1/2 igrača koji snađno pokušavaju da se probiju pod obruč. Ovo obično znači da igrači na pozicijama 3,4 i 5 pokušavaju da formiraju skakački trougao u napadu dok 2 ili 1 idu do visine penala na skok za daleko odbijenim loptama. Ukoliko se igra protiv ekipe koja izuzetno dobro igra kontranapad, trener može da povuče jednog ili dvojicu skakača. Poluskakač je u ovom slu-

čaju onaj koji ide na skok za veoma daleko odbijenim loptama.

Morate biti u stanju pripravnosti kada se lopta uputi na koš. Većina timova je mnogo efikasnija u skoku pod svojim košem jer se i na treningu taj skok mnogo više trenira. Skakači u odbrani takođe vežbaju praćenje i igrača i lopte putem uobičajnih bazičnih vežbi koje im

ćete oko bloka i da fintirate blokera. Ta-kođe naučite da zagrađujete u napadu kao što to radite u odbrani. Ovo je tehnika u kojoj su veliki ofanzivni skakači nenadmašni. Navedimo samo neke: A.C.Green, Paul Silas, Charles Barkley i Dennis Rodman. Oni su takođe naučili da zauzmu unutrašnju poziciju između napadača i koša. Ako ste sa spoljašnje strane odbrambenog igrača pokušajte da ga ugurate tamo gde odbijena lopta nikada ne dolazi - ispod mreže. Na kraju, ukoliko u skoku ne možete uhvatiti loptu dodajte je iz skoka prstima do svog saigrača.

Puno sreće u nastojanjima da poboljšate skok u napadu.

Kako mogu da motivišem igrače da budu agresivniji? Koje vežbe preporučujete za rad na skoku?

Mislim da je nabolji način da se unapredi agresivnost vežbanje u praksi. Čvrsto verujem da skoro svaka vežba u praksi treba da bude neka vrsta takmičenja. Takmičenje kroz vreme uvek donosi agresivnost. Samo posmatrajte finala prvenstava najpopularnijih sportskih igara. Agresivnost je retko problem.

S tim na umu, mislim da možete pomoći sebi postavljanjem određenih timskih zadataka i vežbi koje se odnose na skok. Moji timovi su uvek imali tablu (oglasnu) sa zadacima. Od pet kategorija za skok četiri su se nalazile na tabli (skok u napadu, skok u odbrani, poentiranje iz odbojke i odbijene, dodate lopte iz skoka). Postavljajući im specifične zadatke kojima će težiti prepostavljaju se da će se više koncentrisati na te aspekte igre. Možete čak razmotriti dodeljivanje specijalne nagrade za skakačke zasluge. Voleli Denisa Rodmana ili ne ali novac koji zarađuje kao najbolji skakač NBA lige je prilično dobra motivacija. Ja vam ne sugerisem da plaćate igrače, jednostavno dajte im razlog da ulože više naporu u skoku za lopatom.

Koristio sam dve različite vežbe za skok sa određenim uspehom u povećanju agresivnosti. Prva se zove „Hamburger“. Vežba se izvodi u tri kolone gde se u svakoj obično nalazi tri

Dejan Milojević, skokom do reprezentativnog dresa

pomažu da se brže pripreme kada dođe do šuta. Igrač u napadu mora takođe da vidi loptu i svoje saigrače kako utrčavaju ili prave blokove ili se bore za poziciju. Previše često napadači nisu ni svesni da je lopta upućena na koš a naročito igraci koji prave blok.

Kao individua morale znati da li je lopta šutnuta oštro ili mekano. Da li dolazi iz čoška, pod uglom od 45 stepeni ili sa vrha reketa. Uvek pratite let lopte ka košu dok trčite sa podignutim rukama ka mestu gde očekujete da će se odbiti. Zapamtite, šut iz velike daljine znači i daleko odbijenu loptu u slučaju promašaja. Lopte upućene iz uglova odbijaju se na suprotnu stranu ili se vraćaju nazad ka šuteru a šutevi sa vrha reketa retko se odbijaju u uglove terena. Uvek idite za lopatom čak i kada vas je odbrana zagradi. Naučite da se probijate, okre-

**Bi mogao da potvrdi ovu informaciju? Trener Hayri Beygu Solmaz
Ankara, Turska**

do četiri igrača. Koristi se jedan koš. Trener baca loptu (ili šutira) na tablu. Prvi igrači iz svake kolone idu na skok za loptom. Kad su je uhvatili dodaju je ponovo treneru. Kada jedan od te trojice igrača uhvati loptu tri puta ide na začelje svoje kolone a sledeći se priključuje preostaloj dvojici igrača. U ovoj vežbi gotovo je sve dozvoljeno da bi se došlo do poseda lopte pa i faul. Vežbu morate stalno posmatrati da ne postane preagresivna. Pobednik ove igre je ona kolona čiji svi članovi uhvate po tri lopte. Gubitnici obično rade sklekovе ili trbušnjake. Igra treba da bude muška ali ne i prljava inače će izgubiti na efektivnosti. Ujedno je ovo dobra vežba za izdržljivost. Da bi povećali intenzitet vežbe možete ograničiti svoje igrače da šutiraju samo iz reketa.

Sledeća vežba je vežba zagrđivanja 3 na 3 ili 4 na 4 koju zovemo „Sampionat skakanja“. Napad počinje sa tri poena na svom kontu. Svaki skok u napadu ili odbrani vredi jedan poen. Odbrana mora da stigne do 6 poena pre napadača. Obično imamo i treći tim koji trči u krug oko terena ili radi na šutu ili centarskoj tehnici. Tim koji pobedi odlazi da radi na napadačkoj tehnici a sledeći tim ulazi u igru u poziciji napadača dok gubitčki tim ostaje u odbrani. Tim koji slabo skače pod tablom ostaće veoma duго u ovoj igri. Pokušajte da limitirate vreme na 10 ili manje minuta. Morate imati veoma visok intenzitet vežbe. Trener šutira loptu na koš i namerno promašuje. Ukoliko slučajno pogodi koš lopta mu se vraća nazad a igrači se vraćaju u svoje početne pozicije. Svi igrači napada moraju biti van reketa. Vežbu možete raditi za skok sa strane lopte ili sa strane pomoći.

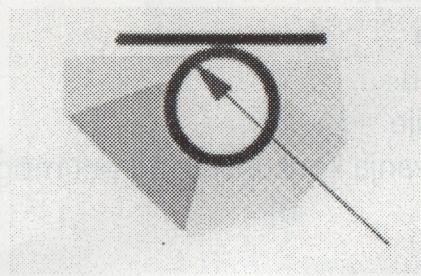
Postoji nekoliko načina da povećate intenzitet skakanja. Suština je u igraču koji zaista želi da igra na višem nivou i njemu ne treba posebna motivacija da unapredi sve aspekte svoje igre uključujući i agresivnost. Zapamtite svakako, da agresivnost dolazi kada je igrač zadovoljan svojim zadatkom ili ulogom. Što su igraču radnje i postupci više automatizovani to će on moći da igra agresivnije.

Nemam pravu informaciju o procentualnim odnosima pravaca u koje se lopta odbija posle šuta iz određenih pozicija. Prema nekim mojim ranijim saznanjima, kada se lopta uputi sa krilne pozicije ili pod oštrim uglom sa parabolom normalne visine, odbija se u 60% slučajeva na suprotnu stranu obruča. Da li je to tačno? Ukoliko nije, koje su stvarne cifre. Možete li me uputiti na odgovarajuću literaturu ili neki drugi izvor koji

Malo sam proveravao sa trenerim sa kojima sam u kontaktu i preko drugih veza da li postoje posebni članci ili naslovni koji sadrže egzaktne podatke ali mi niko od njih nije mogao reći ni za jedan. Ja sam u košarci više od 35 godina i iskustvo me je naučilo u velikoj meri gde bi lopta mogla da odskoči. Ono najbolje što vam mogu ponuditi a nije bazirano na naučnim istraživanjima jeste moje dugogodišnje igračko i trenersko iskustvo.

Najpre, distanca sa koje je lopta upućena i snaga kojom je lopta šutnuta u najvećoj meri određuje koliko daleko će se lopta odbiti od obruča. Šutovi iz linije za tri poena predstavljaju najveći skakački problem za odbranu pošto je zagrđivanje na bekovskim pozicijama najteža veština kojom treba zaustaviti brze i eksplozivne igrače. Procena gde će lopta najverovatnije odskočiti je ključni deo dobrog skakačkog tima.

Po mom iskustvu, šutovi koji se upute pod pravim uglom u odnosu na tablu odbijaju se najčešće direktno nazad ili pod uglom manjim od 45 stepeni u odnosu na tablu.

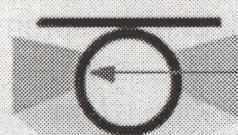
U ovom jednostavnom diagramu tamnije oseenčena nijansa predstavlja prostor sa većim procentom lopti koji se u njega odbije posle šuta iz pravca koji označava strelicu. Što je nijansa senke svetlijia to je i procenat lopti koji padaju u taj prostor manji. Verujem, da ako ste motivisani da nađete odgovor, možete da ispratite nekoliko stotina šutova sa te pozicije i da zabeležite tačan procenat. Postoje i drugi faktori koji mogu da utiču na pravac gde će se lopta odbiti ali u ovom slučaju pokušavam samo da vizuelno prikažem mlađim igračima i trenerima gde će se lopta najverovatnije odbiti.

Mislim da je najnezgodnije mesto sa koga treba izvršiti procenu mesta gde će lopta odskočiti pozicija visokog posta pošto je ugao šuta u odnosu na tablu manje predvidljiv ukoliko je šut upućen više uлево ili više udesno ili kada je prebačaj ili podbačaj. Lično mislim da je sposobnost da se lopta pokupi visoko u letu neposredno iznad koša po njenom

odsokoru mnogo važnija nego saznanje o tačnim procentualnim vrednostima pravaca odbijanja.

Razmatrajući pravce odbijanja lopti šutnutih pod uglom od 45 stepeni mogao bih na osnovu svojih najboljih pretpostavki predložiti sledeći dijagram. Kao što možete videti na njemu 50-60 % odbijenih lopti odlazi na suprotnu stranu obruča jer ih sila koju poseduju u letu tera ka tabli gde se odbijaju i odlaze od obruča. Čitanje daljine sa koje je šut upućen je najkritičnije u proceni gde će se lopta odbiti. Malo je šuteva sa ove pozicije pri čijem se promašaju lopte odbijaju daleko od koša. Prekratki šutovi završiće sa odskokom lopte vertikalno u vis ili pravo nazad ka šuteru. Lopta pri prekratkom šutu uleva zahvata unutrašnju stranu obruča i odbija se od table. Ako prekratka lopta ode udesno najverovatnije će odskočiti ka uglu na šuterovoj strani.

Zapamtite da je mnogo lakše odrediti ugao odsoka lopte kada je šut zalamalj neprecizan nego kod onog sa većom nepreciznošću.

Na kraju, lopte šutnute sa osnovne linije ili iz čoška u principu se vraćaju pravo nazad ukoliko su podbačaji ili prelaze na suprotnu stranu ukoliko su prebačaji. Pošto tabla ne dozvoljava da lopte posle šuta zalutaju previše udesno, neće biti mnogo lopti koje će se odbijati pod pravim uglom u odnosu na tablu. Izuzeci će biti one lopte koje posle šuta sa veće razdaljine odu blago uлево i udare o unutrašnju stranu prednjeg obruča pa se odbiju od nje pod približno pravim uglom u polje.

Ne znam da li će vam ovo pomoći da potvrdite svoje argumente ali će pomoći nekim mlađim igračima i trenerima da nauče gde će se lopte odbijati posle šuta sa određenih lokacija. Dobar cilja za vaš tim, kada su skokovi u pitanju, mogao bi da bude „ulovljenih“ 60% svih promašenih lopti na utakmici. Ukoliko to uspete sigurno ćete dobiti utakmicu. Zatim, 80 % uhvaćenih lopti jedog tima odnose se na skokove u odbrani dok se u napadu uhvati oko 20%. Procentni odnos je uvek bolja mera za ocenjivanje postignutog cilja od apsolutnih vrednosti s obzirom da neki timovi i igraju brže a neki sporije.

**Priredio i preveo
Ivan Hajnal, viši košarkaški trener**

Upravni odbor Udruženja košarkaških trenera Jugoslavije na osnovu
člana 4. Pravilnika o školovanju i usavršavanju članova UKTJ raspisuje:

KONKURS

za stručno usavršavanje u 2000/2001. godini i to:

1. U inostranstvu (SAD, Panatenaikos, Alba, itd)
2. U Jugoslaviji (Partizan, Zvezda, FMP, Radnički, Budućnost itd)
3. Praćenje takmičenja (evropska prvenstva, Final Four, Challenge Round, itd)
4. Stažiranje na kampu (Kasta, Yubac, RTC Tulba, itd)
5. Seminari (Španija, Italija, Grčka)

Prijava za konkurs trebalo bi da sadrži:

1. Podatke o treneru (ime, prezime, adresu, datum rođenja, broj članske karte)
2. Trenersko zvanje
3. Školska spremam
4. Dužina staža
5. Klub u kome radi/selekcija
6. Znanje svetskog jezika
7. Rezultati, uspesi u radu
8. Mogućnost participacije
9. Za koju vrstu usavršavanja konkurišeš (od pet mogućnosti, možeš odabrat dve)
A)
10. Ostalo

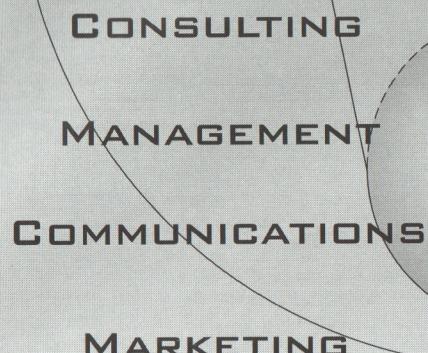
Pravo učešća na konkursu imaju članovi UKTS, UKCG, UKTJ

Prijave u zatvorenim kovertama dostaviti do 31. 10. 2000. godine na adresu:

UKTJ
11000 Beograd
Sazonova br. 83

Informacije na telefone
Tel/fax **011/403-864**
Tel **3400-852**

Upravni odbor UKTJ

ZASTUPANJE**PREDSTAVLJANJE****POSREDOVANJE**

Head office
President: Oliver Stanković

Königsteiner Str. 2
61350 Bad Homburg v.d.H.
Germany

Tel: +49-(0) 6172-9689-60
Fax: +49-(0) 6172-9689-69
Mob: +49-(0) 171-7073715
e-mail: OStankovic@olsta.de
<http://www.olsta.de>

Predstavništvo - Branch:
Direktor: Goran Ristanović
P. R. Menadžer: Tanja Hrnjak Živojnović

Yugoslavia, Beograd
Zvečanska 62

Tel: +381 (11) 369-30-33
Fax: +381 (11) 369-22-55
e-mail: olsta@beotel.yu
<http://www.olsta.de>

Dobrodošli!

olsta je specijalizovana za zastupanje profesionalnih sportista, trenera i klubova. Naš cilj je pružanje usluga radi premošćavanja nepotpunih informacija, umanjenja nesigurnosti i distanciranja naših klijenata od tehničkih problema kako bi se u potpunosti posvetili svojoj delatnosti.

Filozofija i vizija

Konsultovanje je kompleksno pružanje usluga. Kompetentnost i iskustvo su vrlo važni i moraju se postići marljivim radom što nije dovoljno za uspeh. Za to su još potrebeni instikt i energija koji hrane našu viziju i pretvaraju je u konkretnе koncepte. Prema toj ideji osećamo obavezu 365 dana u godini.

Odnosi sa javnošću, marketing i komunikacija

Nekada je bio dovoljan marljivi trening i uspeh na takmičenju. Danas profesionalni sport traži stalno bolje rezultate, pozitivan imidž, popularnost, harizmu i korektan nastup prema medijima. **olsta** stvara ove vrednosti. U prvom planu je pozitivan imidž klijenta pre prezentacije potencijalnim partnerima. **olsta** stvara tržišnu vrednost sprovodjenjem agresivnih reklamnih kampanja, strateški odabranim javnim nastupima i ugovorima o opremi.

Finansijsko konsultovanje

Mnogi profesionalni sportisti se nalaze u jedinstvenoj poziciji da ostvare nadprosечно visoke zarade u karijeri. **olsta** im omogućuje finansijsko planiranje koje garantuje materijalnu sigurnost tokom i nakon sportske karijere. Iz tog razloga **olsta** blisko saraduje sa odabranim i renomiranim institutima za finansijsko konsultovanje i bankama.

Pravno savetovanje

Oblast pravnog savetovanja nosi mnoga loša iskustva profesionalnim sportistima. Kako bi se sprečili nesporazumi, **olsta** saraduje sa kompetentnim advokatima koji garantuju komercijalni uspeh zaključenih ugovora o nastupanju i reklamiranju.

Partneri

Odnosi koji su zasnovani na razmeni mišljenja, medusobnom poverenju i razumevanju su ključni u našem poslovanju. Takav stav je doprineo da stvorimo krug partnera koji nam omogućava individualno poslovanje.

DSSI - Dutt Sport Services, Inc. Houston, Texas, USA
NBA Agencija - plasman igrača u Evropu, NBA CBA
Zastupa: Shawn Kemp-a, N. Van Excel, Detlef Schrempf

IESP USA - International Exchange and Study
Programme Eugene, Oregon, USA

Agencija za školovanje dece od 15 do 18 godina u SAD radi usavršavanja jezika, košarke i drugih sportova

ADVOKATSKA KANCELARIJA KRGOVIĆ
advokat za YU tržište

S-F-S Sport & Financial Service, Heilderberg, Nemačka

World Wide Financial Management Group,
LLC Indianapolis, Indiana, USA

Unisign
Webdesign, Brechen, Nemačka

Beograd: BVS COMMERCE SYSTEM TO Pratnica, TO Barjica, Tel: 0226-0641; CARVEL BU Novčićeva Mlada 14, B Saam hala 12 Tel: 855-508, TO Pratnica Tel: 176-1112; CHERRY Kreza Vršavci 63, Tel: 6321-080, Požeška 67a, Tel: 642-190, AUTHENTIC Čika Ljubna, Tel: 329-3128, 29 Novembar Hotel Grad Konaci, Kopaonik; DJAK Balkanska 29, Tel: 231-940, Knez Mihajlova 19, Tel: 620-829, Prijenovska 9, Tel: 628-891; KODRO V Bežanijska 47, TREND Trg Njego Pašića, Tel: 3238-448, Terazije 31; TREF 1 Pešacki prolaz Adanja, Tel: 034-1873, TREF 2 Pešacki prolaz Terazije, Smeđerevo; ARIES MV 17, Oktobra 6, Tel: 026 231-728; Šabac: ENSO Mlječanovica 7, Tel: 015 345-003; Čačak: BUFFALO Bata Jankovića 82, Tel: 032 225-594, Trg Ustanka 101; Kragujevac: DERBY Moše Pijade 10, Tel: 034 222-591; Paraćin: CARUS Kralja Petra I Koska 2, Tel: 036 563-278; Čarenovac: LORIS Moša Čarenovca 116, Tel: 8721-172; Vajevac: OGJ Kreza Moša 5, Tel: 014 223-720; Požarevac: PREMIER Lenjinova 2, Tel: 012 226-099; Novi Pazar: REKOG Muški, Tel: 020 318-832; Višec: ZORDEX TRADE Žive Jovanovića 46, Tel: 013 822-973; Smederevo: RUBIS Žitni Trg, Tel: 022 21-3232; Kragujevac: SPORT AS Grada Šrnja 15, Tel: 034 331-844; Lezničac: SPORT PLUS Jovana Cvijeta bo, Tel: 015 876-566; Kraljevo: SPORTS MAN TO Skakača Lazara 72/3, Tel: 038 25-625; Leskovac: SPORTSK GRAD Bulevar Oslobodjenja 55, tel: 016 21-2329; Novi Sad: 3M Maršala Tita 56, Tel: 021 730-612; Novi Sad: SPRINT Podzemni proizvod, Tel: 021 24-032; Dunavsko: Tel: 021 25-763; Čop i Miljanovac: TIM Kreza Aleksandra 37, Tel: 032 725-614; Ruma: RUBIS Ulica Gajina 10, Tel: 022 429-003; Šabac: TOP SPORT Vojvode Masada 1, Tel: 030 57-8-697; Zajecar: TO Prospavica 2; Šabac: ZMAJ Zmaj Jovina 3, Tel: 021 731-148; Podgorica: EUROCOM Scopre 74, Tel: 081 225-945; Buduć: VEGASPORT Negoševa 111, Tel: 066 53-451; Herceg Novi: BM TRUST Save Kovacevica 22, Tel: 056 21-104; Kotor: POPAJ SPORT Stari Grad 323-324, Tel: 082 12-242;